

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 535 - Σάββατο, 6 Δεκέμβρη 2008

1 ΕΥΡΩ

Το τίμημα της κρατικής τρομοκρατίας

ΣΕΛΙΔΑ 8

■ Ραμαντάν Σάλαχ

«Σκοπός μας δεν είναι να
κυβερνήσουμε, αλλά να
απελευθερώσουμε την
Παλαιστίνη»

Συζήτηση με τον γενικό γραμματέα της
Παλαιστινιακής Ισλαμικής Τζιχάντ

ΣΕΛΙΔΑ 5

■ Φοιτητικό κίνημα

Κλιμάκωση με συνελεύσεις,
καταλήψεις, διαδηλώσεις

ΣΕΛΙΔΑ 16

■ Στον αέρα το σχέδιο Μπαρόζο

Βγήκαν τα μαχαίρια στην
Ευρωπαϊκή Ένωση

ΣΕΛΙΔΑ 13

ΠΙΟ

ανάλγητοι
επιθετικοί
βίαιοι

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΡΙΩΝ ή ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

6/12: Εκουαδόρ: Ημέρα Quito (ανακάλυψη-1534), Φινλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1917) 6/12/1920: Επιστροφή Κωνσταντίνου Α' στην Ελλάδα 6/12/1921: Η Ιρλανδία γίνεται ανεξάρτητο μέλος της βρετανικής κοινοπολιτείας 6/12/1986: Πρώτη δημόσια άρνηση στράτευσης στην Ελλάδα (Μιχάλης Μαραγκάκης) 7/12: Ημέρα πολιτικής αεροπορίας, Κούβα: Ημέρα εθνικού πένθους, Ακτή Ελεφαντοστού: Εθνική γιορτή (1960) 7/12/1905: Γενική απεργία Μόσχας-Δεκεμβριανά 7/12/1927: Αρχή εφαρμογής αντικομμουνιστικού προγράμματος 7/12/1928: Γέννηση Noam Chomsky 7/12/1929: Δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες της Τουρκίας 7/12/1941: Επίθεση Ιαπώνων στο Περλ Χάρμπορ 7/12/1741: Η Elisabeth Petronna γίνεται τσαρίνα της Ρωσίας 8/12: Ιαπωνία: Φώτιση του Βούδα, Ισπανία-Παναμάς: Ημέρα μητέρας, Ουρουγουάη: Ημέρα παραλιών-οικογένειας 8/12/1966: Το πλοίο «Ηράκλειο» βυθίζεται στη Φαλκονέρα (225 νεκροί) 8/12/1974: Κατάργηση βασιλείας 8/12/1970: Εκρηξη βόμβας στα γραφεία ΟΠΑΠ 8/12/1978: Θάνατος Golda Meir 8/12/1965 Ο Nikolai Podgorny πρόεδρος της ΕΣΣΔ 9/12: Ημέρα κατά της διαφθοράς, Τανζανία: Ημέρα ανεξαρτησίας-δημοκρατίας (1961) 9/12/1985: Ισόβια στον Χόρχε Βιντέλλα για το θάνατο 9.000 αριστερών ανταρτών (Αργεντινή) 9/12/1991: Συνθήκη Maastricht 9/12/1842 Γέννηση Pjotr Kropotkin 9/12/1967 Ο Nicolae Ceausescu πρόεδρος Ρουμανίας 9/12/1990 Ο Lech Walesa νικητής των προεδρικών εκλογών (Πολωνία) 10/12: Ημέρα ανθρώπινων δικαιωμάτων, ημέρα ιδιοκτησίας, Σουηδία: Ημέρα βραβείων Nobel (1896) 10/12/1981: Ο Ευάγγελος Αβέρωφ εκλέγεται αρχηγός της ΝΔ 10/12/1987: Εναρξη Παλαιστινιακής Ιντιφάντα 10/12/2006: Θάνατος Augusto Pinochet 10/12/1974: Ίδρυση Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης 10/12/1970: Εκρηξη βόμβας στη Λεωφόρο βασιλέως Γεωργίου (Θεσσαλονίκη) 11/12: Ημέρα βουνών, ημέρα παιδιού, Ανω Βόλτα: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 11/12/1946: Ίδρυση Unicef 11/12/1959: Ο Μακάριος εκλέγεται πρώτος πρόεδρος Κύπρου 11/12/1994: Επέμβαση Ρώσων στην Τσετσενία 11/12/1977: Καταστροφή κινητού συνεργείου τηλεπικοινωνιών και αποθήκης ηλεκτρονικών οργάνων αστυνομίας (Ζωγράφου-ΕΛΑ) 11/12/2004: Βόμβα στην «Ολυμπιακή Τεχνική» (ΛΕΔ) 11/12/1856 Γέννηση Georgi Plechanov 12/12: Σαλβαδόρ: Ημέρα Ινδιάνων, Κένυα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963) 12/12/1792: Γέννηση Αλέξανδρου Υψηλάντη 12/12/1800: Η Washington γίνεται πρωτεύουσα των ΗΠΑ 12/12/1916: Αναθεματισμός εκκλησίας στον Ελευθέριο Βενιζέλο 12/12/1931: Απαγορεύεται συνάντησή του με τον Πάπα, επειδή ο Gandhi αρνήθηκε να φορέσει ενδύματα δυτικού τύπου 12/12/1948: Ο ΔΣΕ καταλαμβάνει την Κόνιτσα 12/12/1969: 16 νεκροί και 90 τραυματίες από βόμβα στην πλατεία Φοντάνα (Μιλάνο) 12/12/1979: Βόμβα σε αυτοκίνητο υπαλλήλου βάσης Ελληνικού (Καλλιθέα) 12/12/2005: Βόμβα Επαναστατικού Αγώνα στο Σύνταγμα, (ΕΛΤα-υπουργείο Οικονομικών) 12/12/1997: Αρχή δίκης Carlos.

● Μαύρο Σαββατοκύριακο πέρασε ο συντάκτης της στήλης ●●● Θες από δημοσιογραφικό καθήκον, δες από επαγγελματική διαστροφή, έπιασε και διάβασε τα πρακτικά των συνεδριάσεων της βατοπεδούσας (παρακαλώ τη διόρθωση να μην πειράξει το ήτα) Εξεταστικής Επιτροπής ●●● Κι εκεί που διάβαζε και διάβαζε και ψιλούσταζε, δέχτηκε ξαφνικά τη φράση-σιλέτο κατάστηθα ●●● «Εγώ ένας νομαρχούλης είμαι, ένας εμποράκος» ●●●
● Ωιμέ, αλί και τρισαλί, τι απέγινε ο γοργοπτερούος αετός που στα ψηλά πετάει και βόλι κανένα δεν τον πιάνει; ●●● Κότα λειράτη έγινε ●●● Πού κρύφτηκε ο Ζορό ο εκδικητής που χτυπάει την αδικία με το σπαθί και το μαστίγιο (έστω και της Αποκριάς); ●●● Αρκουδόμαγκας των Λαδάδικων αποδείχτηκε ●●● Πάει, ξεπέζεψε ο Πανίκας ο καβαλάρης ●●● Γέρασε και η Αζέλ, τι κοιλιά να δείξει στο διάσημο χορό και τι σπαδιά να ανεμίσει χωρίς τον κίνδυνο να χαρακώσει τους ξεχειλωμένους μηρούς της; ●●● Απέσβετο και λάλον ύδωρ ●●● Επιστροφή στον

Δαϊλάκη και την αγέραστη Στέλλα ●●● Πλέον θα παίζουμε μόνο σε σίγουρα χαρτιά ●●● Ναι, ρε σύντροφε, εσύ που σχολιάζεις τις φωνές των τοίχων, από το λιμάνι του Πειραιά θα ξεκινήσει ο σοσιαλισμός ●●● Αφού δε μπορούμε να τον φιάξουμε μόνοι μας, θα μας τον εξάγουν οι κινέζοι σύντροφοι ●●● Δηλαδή, εσύ συντάσσεσαι με τις δυνάμεις της παγκόσμιας αντίδρασης, που λένε ότι στην Κίνα αναπτύσσεται ο πιο άγριος καπιταλισμός; ●●● Επειδή, δηλαδή, σκοτώνονται καμιά πεντακοσαριά ανθρακωρύχοι το χρόνο, θα αμφισβητήσουμε εμείς αυτό που λέει η Αλέκα; ●●● Στο κάτω-κά-

τω, ενάμιση δισεκατομμύριο πληθυσμό έχει η Κίνα, σιγά το πράγμα για μερικές χιλιάδες νεκρούς εργάτες ●●● Κι επειδή ο big boss της Cosco είπε ότι δε γουστάρει τις απεργίες, τι πρόβλημα έχετε; ●●● Αφού θα έχουμε σοσιαλισμό, δηλαδή κοινωνική ιδιοκτησία, ενάντια στον εαυτό τους θ' απεργήσουν οι εργάτες; ●●● Να απολυθούν όλοι, ρε, πράκτορες του κεφάλαιου θα είναι ●●● Σαν εκείνους τους απολυμένους εργάτες στην Κίνα, που κάνουν διαδηλώσεις, σπάνε επιχειρήσεις και καίνε αυτοκίνητα της αστυνομίας ●●● Ακούς εκεί να μην κατα-

λαβίνουν ότι και στο σοσιαλισμό έχει απολύσεις και ανεργία, οι αγάριστοι! ●●● Όπως θα έχετε καταλάβει, το σκάνδαλο του Βατοπεδίου είναι ένα καλό πεδίο και για ξεκαθάρισμα εσω-εξωτερικών λογαριασμών ●●● Όλοι εναντίον όλων και ο καθένας μόνος του ●●● Ετσι, και οι λογαριασμοί ξεκαθαρίζονται και ένα νέφος παραπληροφόρησης σκεπάζει την υπόθεση ●●● Τι έγινε εκείνο το παιδί, ο γιος του ταχυδρόμου, που παράτησε το ζεστό θώκο του Μαξίμου για να υπερασπιστεί τον εαυτό του στους δρόμους; ●●● Φαίνεται πως δεν του βγήκαν καθόλου οι δυο πρώτες τηλεοπτικές εμφανίσεις και αποφάσισε να λουφάξει ●●● Μετακομίζει από βίλα σε βίλα και κάπως έτσι γεμίζει τον καιρό του ●●● Γιατί η πλήξη σκοτώνει τη διάθεση, ενώ οι συνεχείς αλλαγές κατοικίας σκοτώνουν την πλήξη ●●● Και μόλις καταλαγιάσει ο κουρινιαχτός, τσουπ θα ξεπεταχτεί και πάλι ο λυγερόκορμος και καλικέλαδος Θεόδωρος ●●● Τέτοιον γίγαντες δεν πάνε εύκολα χαμένοι ●

◆ Πολύ περισσότερο από ενδιαφέρουσα η συνέντευξη που πήρε (μετά πολλών εμποδίων) από τον Κάρλος ο Βαγγέλης Πισσίας και δημοσιεύτηκε στο «Πρώτο Θέμα» την προηγούμενη Κυριακή. Παρά την απομόνωση, ο Κάρλος δεν έχει χάσει ούτε τον επαναστατικό του ενθουσιασμό ούτε την αναλυτική του ικανότητα. Η προσέγγισή του για την παγκόσμια καπιταλιστική κρίση είναι μαρξιστική και σωστή.
◆ Πληθαίνουν τα δημοσιεύματα σύμφωνα με τα οποία η κυβέρνηση ετοιμάζει μείωση κατά 3 μήνες της στρατιωτικής θητείας στο Στρατό Ξηράς, αρχής γενομένης από την πρώτη σειρά που θα καταταγεί το 2009. Όλο και περισσότερο μυρίζει εκλογές...
◆ Απογοητευμένος από ένα από τα ινδάλματά του, τον Βαρθολομαίο, δηλώνει ο Γ. Βότσης («Ελευθεροτυπία», 1.12.08)! Παρηγοριέται όμως -λέμε εμείς- που το άλλο του ινδάλμα, ο εφοπλιστής Τσάκος, συνεχίζει το θεάρεστο και εθνικώς ωφέλιμο έργο του

ανά τον κόσμο.

◆ Τι πάθος κατά Ρουσόπουλου κι αυτό του Ρίζου. Πήγε στην Εξεταστική και κατέθεσε ότι ο Ρουσόπουλος ήταν ο συντονιστής του σκανδάλου του Βατοπεδίου. Πώς το ξέρει; Του το είπαν υπουργοί που τους τηλεφώνουσε ο πρώην ισχυρός άνδρας του Μαξίμου, όμως το δημοσιογραφικό απόρρητο εμποδίζει τον Δημητράκη να πει ποιοι υπουργοί και πότε του το είπαν. Αυτά παθαίνεις, Θεωδωρή, όταν δεν μοιράζεις σωστά την τράπουλα. Δεν μπορεί να παίρνει ο Τράγκας δεκαπλάσια διαφήμιση από το Ρίζο που και περισσότερα φύλλα πουλάει και πιο πολλά χρόνια έχει δουλέψει για

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

την παράταξη. Αντε τώρα να καθαρίσεις τη λάσπη από πάνω σου (αλήθεια, γιατί δεν κατέθεσες καμιά αγωγή ή έστω απειλή αγωγής και κατά του Ρίζου);
◆ Κανονικά πρέπει να το 'χει στην τσέπη το υφυπουργίκι αυτός ο γαλάζιος αστέρας, ο Μαρκόπουλος. Κάθε μέρα στήνεται μπροστά στις κάμερες και τα μικρόφωνα και εξαπολύει κορόνες που θα μπορούσαν να καλύψουν για μήνες τη διπλανή στήλη με την παπαρά της εβδομάδας. Τελευταίας εσοδείας η δήλωση ότι δεν υπάρχει τίποτ' άλλο πέρα από την επιχειρηματική ικανότητα των καλόγερων. «Αποδεικνύ-

εται», είτε στο ραδιόφωνο της NET, «ότι τα ράσα είναι καλύτεροι επιχειρηματίες από πολλούς άλλους εξ

ημών, όσοι ασχολούνται με τα επιχειρηματικά. Χρησιμοποίησαν τον τίτλο του δημοσίου και το ράσο, το οποίο φοράνε, για να κάνουν τις καλύτερες μπίζνες».

◆ Φτηνάρης προβοκάτορας αυτός ο Σακακασβίλι. Οι ίδιες οι πολωνικές μυστικές υπηρεσίες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι σφαίρες που έπεσαν στη διάρκεια της επίσκεψης του πολωνού προέδρου Κατσίνσκι στη Γεωργία ήταν καθαρή σκηνοθεσία από τον Σακακασβίλι!

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εάν προσθέσουμε και τα προηγούμενα χρόνια, τότε μιλάμε για δύο εκατομμύρια ανθρώπους που ζουν σ' αυτήν τη χώρα και οι περισσότεροι ζουν παράνομα, μη νόμιμα είπατε εσείς. Το θέμα είναι λοιπόν τι κάνουμε εμείς και πόσο μας κοστίζουν. Δεν πρέπει σ' ένα κράτος, σε μία οργανωμένη ευρωπαϊκή πολιτεία να ξέρουμε καταρχήν πόσο μας κοστίζουν; Κύριε Πρωθυπουργέ, είμαστε στην αρχή μιας κρίσεως. Πόσο μας κοστίζει αυτό το θέμα; Πόσο επιβαρύνεται ο Προϋπολογισμός της χώρας; Πόσο επιβαρύνονται οι φορολογούμενοι απ' αυτό το φαινόμενο; Πόσο κοστίζουν σε νοσοκομεία και γιατρούς, πόσο κοστίζουν σε εκπαίδευση, πόσο κοστίζουν για τη φύλαξη των συνόρων και για μια σειρά άλλων θεμάτων τα οποία τίθενται; Δεν ξέρουμε πόσο μας κοστίζουν.

Γ. Καρατζαφέρης

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Δημιουργήθηκαν «φρούσκες» οι οποίες διατηρήθηκαν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Μακροοικονομικές ανισοροπίες αναπτύχθηκαν και διατηρήθηκαν στην παγκόσμια οικονομία. Δεν έγινε καμία αξιολόγηση προσπάθειας να αντιμετωπιστούν με συντονισμένη δράση.

Γιώργος Αλογοσκούφης

Υπάρχει κάποιο μούδιασμα τόσο μέσα στους κύκλους των Δημοκρατικών που πίστεψαν στην «αλλαγή σε όλα» όσο και

στο εξωτερικό. Δεν προσιωνίζεται αλλαγή στις κατευθύνσεις της εξωτερικής πολιτικής η μελλουσα ηγεσία στην Ουάσινγκτον -γεγονός που ενθουσίασε τόσο τον Χαβιέρ Σολάνα όσο και τον Χένρι Κίσινγκερ, οι οποίοι εξεδήλωσαν «ικανοποίηση» για την (αναμενόμενη) τοποθέτηση της πρώην πρώτης κυρίας επικεφαλής της «νέας» εξωτερικής πολιτικής της Αμερικής.

Σ. Ευσταθιάδης (Το Βήμα)

Υπάρχουν πολιτικοί ανεπαρ-

κείς για να αντιμετωπίσουν την κρίση, ξεφεύγουν και πηγαίνουν προς τον αυταρχισμό και την αυθαιρεσία. Για να αντιμετωπιστεί η κρίση χρειάζεται κοινωνική και πολιτική συναίνεση, όπως και υπέρβαση ιδεολογίας.

Α. Βγενόπουλος

Σάλτο προκαλεί στη Γερμανία η υπόθεση σύλληψης τριών πολιτών της στο Κοσσυφοπέδιο, με την κατηγορία ότι ενεπλάκησαν σε βομβιστική επίθεση στο κτίριο όπου στεγάζονται τα γραφεία του ειδικού απεσταλμένου της ΕΕ στην Πρίστινα. Οι τρεις άντρες ανήκουν σύμφωνα με

όλες τις ενδείξεις είτε στη Γερμανική Υπηρεσία Πληροφοριών, είτε σε ειδική μονάδα του γερμανικού στρατού.

Καθημερινή

Αν είναι σκάνδαλο θα μας το πει η Εξεταστική Επιτροπή.

Ιωάννης Τραγάκης

Καταλαβαίνω τη νοικοκυρά που φοβάται να βγει από το σπίτι της τη νύχτα. Καταλαβαίνω όμως και τον μετανάστη που ήρθε εδώ με χίλιους κινδύνους για να δουλέψει, όπως κάναμε κι εμείς κάποτε στη Γερμανία, το Βέλγιο, την Αυστρα-

λία, τον Καναδά και την Αμερική. Εκείνο που δεν καταλαβαίνω είναι γιατί η Αστυνομία δεν έχει εντοπίσει τους πυρήνες των συμμοριτών, τους μαχαίροβγάλτες, τους πιστολάδες, χρόνια και χρόνια.

Α. Παπαδόπουλος (Τα Νέα)

Οι μέτοχοι της (της MIG) είναι γνήσιοι καπιταλιστές και όχι καπιταλιστές γιαλαντζί, που όταν δουν τα δύσκολα φωνάζουν τους φορολογούμενους να τους σώσουν.

Ανδρέας Βγενόπουλος

■ Ξανά η Mayo στη σκανδαλολογική πιάντσα

Ενα δημοσίευμα της ρεπόρτερ «ειδικών αποστολών» Αρ. Μπουγάτσου στην «Ελευθεροτυπία» απειλεί να βάλει νέα φωτιά στα τόπια, φέρνοντας ξανά στο προσκήνιο της σκανδαλολογικής πιάντσας την αμαρτωλή off shore εταιρία Mayo, την οποία είχαν ιδρύσει άνθρωποι της ΝΔ επί Μητσοτάκη, για να μαζεύουν χρήμα. Οι δεξιοί έλεγαν ότι ήταν απλά μια εταιρία για να μαζεύει συνδρομές στο εξωτερικό, ο Λαλιώτης υποστήριζε ότι ήταν εταιρία για να μαζεύει μίζες και μπλέχτηκε σ' έναν μακρύ δικαστικό αγώνα με το Μητσοτάκη.

Σύμφωνα με το δημοσίευμα, που επικαλείται «πληροφορίες», οι διαχειριστές των «μαύρων ταμείων» της Siemens αποδέσμευσαν έγγραφο που συνδέει τα «μαύρα ταμεία» με τον λογαριασμό της λιβεριανής Mayo. Κατά τη συντάκτη, το έγγραφο παραπέμπει «σε κρυφό πολιτικό χρήμα, το οποίο φέρεται να διοχετεύτηκε από τη γερμανική εταιρία, είτε στο κομματικό ταμείο της ΝΔ είτε σε πρόσωπα που πρωταγωνιστούσαν στο κόμμα την κυβερνητική περίοδο 1990-1994».

Όπως καταλαβαίνετε, έτσι και υπάρχει τέτοιο έγγραφο, η οικογένεια Μητσοτάκη θα βρεθεί και πάλι στο κέντρο του σκανδαλού Siemens και μαζί της η ΝΔ φυσικά. Γι' αυτό και ο πατριάρχης της φαμίλιας αντέδρασε άμεσα, με δήλωσή του και με επιστολή που έστειλε στην «Ελευθεροτυπία», καταγγέλλοντας προβοκάτσια σε βάρος του.

«Η Νέα Δημοκρατία δεν πήρε καμιά απολύτως οικονομική ενίσχυση από τη SIEMENS, την περίοδο εκείνη», ισχυρίζεται ο Μητσοτάκης στην προς «Ελευθεροτυπία» επιστολή του. Επειδή την επιστολή σίγουρα τη διάβασε και την ξαναδιάβασε πριν τη στείλει και επειδή πρωτάρης δεν είναι (κάθε άλλο!), σίγουρα δεν του ξέφυγε το «την περίοδο εκείνη». Υπαινιγμός για τις επόμενες ηγεσίες της ΝΔ; Σαφέστατα ναι. Αλλά επειδή ο Μητσοτάκης δεν κάνει υπαινιγμούς για την πλάκα του, αυτή η φρασούλα πρέπει να αναγνωστεί ως πρόσκληση-πρόκληση προς Καραμανλή και σία: στηρίξτε με για να σας στηρίξω, αλλιώς θα μας πάρει όλους μαζί ο διάολος. Ήταν αναγκασμένος να πετάξει αυτό τον εκβιαστικό υπαινιγμό, διότι τη μέρα που αυτός συνέτασσε την επιστολή του ο Αντώνναρος πούλαγε τρελίτσα στο press room, δηλώνοντας ότι ο ίδιος δεν έχει να κάνει κανένα σχόλιο και παραπέμποντας στον Μητσοτάκη για τα περαιτέρω. Δηλαδή, η σημερινή ηγεσία της ΝΔ αποποιήθηκε κάθε ευθύνη και αρνήθηκε να κλύψει τον Μητσοτάκη.

■ Τους έχει στο χέρι

Βολικότατος για αποδιοπομπαίος τράγος ο Εφραίμ, αλλά δεν δέχεται με τίποτα να παίζει αυτό το ρόλο. Εξακολουθεί να κυκλοφορεί ελεύθερος κι ωραίος και να διατηρεί (με πατριαρχική βούλα μάλιστα) τα πρωτεία του στη Μονή Βατοπεδίου. Και το κράτος; Γιατί δεν προχωρούν οι μηχανισμοί του την ανάκριση, ώστε να τον στείλουν στη φυλακή; Για τον ίδιο λόγο που δεν τολμήσαν ν' αγγίξουν ούτε τρίχα από το κεφάλι του Χριστοφοράκου της Siemens. Γιατί τους έχει στο χέρι. Ο Εφραίμ δεν ήταν ο διαβολικός καλόγερος που εξαπάτησε μιάμιση ντουζίνα υπουργούς, υφυπουργούς, γενικούς γραμματείς και ανώτερους δημόσιους υπάλληλους. Είναι ένας μπίζνεσμαν «ειδικού τύπου», που ανέπτυξε τις σχέσεις του με την τρέχουσα (και την προηγούμενη) διοίκηση και πλήρωσε το «νόμιμο τίμημα». Γι' αυτό και δεν ανοίγουν οι λογαριασμοί με τις τεράστιες διακινήσεις ποσών προς διάφορες κατευθύνσεις.

■ Τι κρύβει ο πράσινος Πινόκιο;

Γεώργιος Δρυς, καταθέτων ως μάρτυρας στην Εξεταστική Επιτροπή, την 1.12.08: «Ορκίστηκε ως υφυπουργός Οικονομικών τον Ιανουάριο του 1996 και παρέμεινα στην ίδια θέση μέχρι τον Οκτώβριο του 2001».

Γεώργιος Δρυς, στην ίδια κατάθεση, όταν άρχισαν οι ερωτήσεις των βουλευτών: «Το 2000 εγώ δεν ήμουν στο υπουργείο Οικονομικών».

Γιατί καταφεύγει σ' αυτό το χοντροκομμένο ψέμα; Γιατί ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Τσούκαλης τον ρωτούσε τότε πληροφορήθηκε την απόφαση 111/2000 του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Είναι η γνωστή απόφαση η οποία έβαλε τέρμα στις διεκδικήσεις των καλόγερων του Βατοπεδίου επί της Βιστονίδας και των παραλίμνιων εκτάσεων, την οποία άρχισαν να πετούν στα σκουπίδια από την εποχή που ο Δρυς ήταν υφυπουργός Οικονομικών. Για να μην απαντήσει στο ερώτημα, λοιπόν, και φανεί ότι ήξερε πολύ καλά τι είχε πει το ΝΣΚ για τη Βιστονίδα, είπε ψέματα ότι το 2000 δεν ήταν στο υπουργείο Οικονομικών. Και μεις ρωτάμε: ένας πολιτικός που λέει τόσο χοντροκομμένα ψέματα (αλήθεια, κανένας δεν έπιασε το ψέμα;) τι προσπαθεί να κρύψει; Τι άλλο εκτός από την ενοχή του;

ΥΓ: Αμέσως μετά, βλέποντας την προφανή αδυναμία του Γ. Δρυ, ανέλαβε δράση ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Γ. Νιώτης, που μπαχάλεψε τη συνεδρίαση, απαντώντας αυτός αντί του Δρυ!

Κυβέρνηση σε αποσύνθεση

Όταν αρχίζουν και συζητούνται (διαφειδόμενα πάντοτε!) σενάρια διαδοχής ενός εν ενεργεία πρωθυπουργού, τότε γι' αυτόν έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση. Ας του το πει κάποιος του Καραμανλή, αν ο ίδιος δεν το έχει καταλάβει. Δεν έχει σημασία αν είναι ο Αβραμόπουλος αυτός που σέρνει το χορό και η Ντόρα που ακολουθεί ψάλλοντας ύμνους στον Καραμανλή με κείνο το σαρόνιο μητσοτακαϊκό χαμόγελο καρφισωμένο στη μούρη της. Σημασία έχει πως σε μια ΝΔ βυθισμένη στην κρίση άρχισαν πλέον να συζητούν και σενάρια διαδοχής του Καραμανλή, συζήτηση που ήταν αδιανόητη πριν από ένα εξάμηνο. Καθώς στα γκάλοπ η ψαλίδα ανοίγει αργά αλλά σταθερά υπέρ του ΠΑΣΟΚ, οι λεονταρισμοί των πιστών Καραμανλικών («όποιος θέλει ας θέσει ανοιχτά θέμα ηγεσίας, να μετρηθούμε», «ο Καραμανλής έχει δηλώσει ότι δεν σκοπεύει να συνταξιοδοτηθεί» και άλλα τέτοια) ηχούν σαν φωνές από κουραδόμαγκες της εποχής του Μπαϊρακτάρη (ωχ! πάλι τη γράψαμε την απαγορευμένη λέξη).

Πίστευε(;) ο Καραμανλής, ότι παραπέμποντας το σκάνδαλο του Βατοπεδίου σε μια Εξεταστική Επιτροπή που θα βγάλει απαλλακτικό πόρισμα για τους υπουργούς του, μπορεί να ξεφύγει και απ' αυτό το άγος. Να διώξει το σκάνδαλο από την ημερήσια διάταξη, να εμφανιστεί ο ίδιος ως ο αεικίνητος ηγέτης που κυνηγά καθημερινά τους υπουργούς του για να παράξουν έργο για την αντιμετώπιση των συνεπειών της κρίσης, να ανακάμψει και να «μπουμπουνίσει» νέες εκλογές για να ανανεώσει τη θητεία του, κατακτώντας το ρεκόρ του μεταπολιτευτικού πρωθυπουργού που κέρδισε τρεις διαδοχικές εκλογικές μάχες. Και τι κατάφερε; Την ώρα που το δικό του επιτελείο οργανώνει επισκέψεις του σε υπουργεία και πρωτεύουσες νομών (πάντα σε πολιτικά αποστειρωμένο περιβάλλον, χωρίς την παρουσία πλειάδας ανθρώπων, χωρίς «επαφή με το λαό»), η επικαιρότητα ασχολείται μόνο με το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Ετσι, όλη αυτή η προπαγανδιστική εκστρατεία πήγε κυριολεκτικά φούντο.

Και πώς να μην πάει φούντο, πώς να μην κυριαρχήσουν τα Βατοπεδινά, όταν υπουργοί και υφυπουργοί της ΝΔ, πρώην και νυν, εμφανίζονται στην Εξεταστική Επιτροπή σαν ένα τσούρμιο από τρομαγμένα γίδια; Πώς

να πείσει ο Καραμανλής ότι οι υπουργοί του δεν έχουν ποινικές ευθύνες, όταν αυτοί εμφανίζονται σαν μέλη μιας διαλυμένης συμμορίας που ρίχνουν το ένα τα βάρη στους άλλους; «Αμ αυτοί δεν είναι υπουργοί. Ο Αρτέμις Μάτσας χωρίς κουκούλα είναι!», έγραψε εύστοχα η τηλεκριτικός της «Ελευθεροτυπίας» Μ. Πετρούτσου.

Από τα τόσα αλληλοκαρφώματα έχουμε χάσει το λογαριασμό. Παραθέτουμε μερικά και συμπαθάτε μας αν ξεχάσαμε κάποια άλλα: Ο Μαγγίνας κάρφωσε τον Τσιτουρίδη. Ο Τσιτουρίδης κάρφωσε τον Κοντό. Ο Κοντός κάρφωσε τον Μπασιάκο, τον Δούκα και τον Κιλτίδη. Ο Κιλτίδης κάρφωσε τον Κοντό. Ο Λιάπης κάρφωσε τον Βουλγαράκη. Ο Βουλγαράκης κάρφωσε τον Μπασιάκο. Ο Μπασιάκος κάρφωσε τον Ρουσόπουλο και δυο υφισταμένους του λέγοντας ότι διορίστηκαν επί ΠΑΣΟΚ (αυτός γιατί τους κράτησε;!) Κυβέρνηση είναι αυτή η διαλυμένη μαφιόζικη φαμίλια υπό τον έλεγχο του FBI; Κι ούτε μια κουβέντα για πολιτική -έστω- ευθύνη. Κάρφωσε, για παράδειγμα, ο Τσιτουρίδης τον υφυπουργό του Κοντό ή ο Κοντός τον υφυπουργό του Κιλτίδη και θεωρούν ότι οι ίδιοι, ως πολιτικοί τους προϊστάμενοι, δηλαδή ως έχοντες την ευθύνη συνολικά για το υπουργείο, δεν έχουν καμιά πολιτική ευθύνη! Υπουργοί είν' αυτοί ή πανικόβλητα ανθρωπάρια;

Αρκετά και μόνο αυτή η εικόνα για να ενισχύσει την κρατούσα άποψη για το σκάνδαλο. Μια κυβέρνηση που έχει καθαρή τη φωνιά της ή που έχει κρύψει επιμελώς τις πομπές της, μαζεύει τα μέλη της, τους κάνει μάθημα και εμφανίζονται όλοι με ενιαία γραμμή, στηρίζοντας τις αποφάσεις που οι ίδιοι ή συνάδελφοί τους είχαν πάρει στο παρελθόν. Και βέβαια, στέκονται πολιτικά και όχι σαν κατηγορούμενοι ή υποψήφιοι κατηγορούμενοι που προσπαθούν να γλιτώσουν από την κατηγορία ή να αθωωθούν λόγω αμφιβολιών. Είδατε κανέναν υπουργό ή υφυπουργό να στέκεται πολιτικά; Όλοι ποινική υπεράσπιση έκαναν: δεν είδα, δεν ξέρω, το έμαθα πολύ αργότερα, δεν ήταν της αρμοδιότητάς μου, ήταν του συναδέλφου μου κ.λπ. Μα και μόνο αυτό αποτελεί για τη λαϊκή συνείδηση ομολογία ενοχής, άσχετα από την περαιτέρω εξέλιξη της υπόθεσης (είναι απίθανο να στηθεί ειδικό δικαστήριο, για να μην πούμε είναι βέβαιο ότι δεν πρόκειται

να στηθεί, γιατί ούτε το ΠΑΣΟΚ θέλει να δημιουργήσει προηγούμενο, όπως απέδειξε και με την αμνήστευση το 1993 της υπόθεσης ΑΓΕΤ).

Όμως, η κυβέρνηση δεν έμεινε μόνο στην ποινική υπεράσπιση που έκαναν για τον εαυτό τους υπουργοί και υφυπουργοί, καρφώνοντας συναδέλφους τους. Με έναν υπερφίαλο και αλαζονικό τρόπο ο ίδιος ο Καραμανλής έδωσε εντολή στον Αντώνναρο να δηλώσει ότι δεν υπάρχουν ούτε πολιτικές ευθύνες! Το άκουσαν αυτό κάποιοι προθυμότατοι σαν τον Τραυγάκη και άρχισαν να υποστηρίζουν (από τηλεοράσεως κιόλας), ότι δεν υπάρχει καν σκάνδαλο! Κι αυτό εξόργισε ακόμη περισσότερο τον ελληνικό λαό, ακόμη και τους απλούς ανθρώπους που ψήφισαν τη ΝΔ. Εκείνο το περί «παραπλανηθέντων υπουργών», με το οποίο προσπάθησε να κλείσει το σκάνδαλο ο Σανιδάς πήγε περίπατο. Γιατί «παραπλανηθέντες υπουργοί» και απουσία πολιτικής ευθύνης δεν κολλάνε με τίποτα. Αν μη τι άλλο, οι «παραπλανηθέντες» θα έπρεπε να είχαν παραιτηθεί άπαντες, αναλαμβάνοντας την ευθύνη ή να τους «παραίτησει» ο Καραμανλής αποδίδοντάς τους εμμέσως ανικανότητα.

Κάποια στελέχη της κυβερνώσας παράταξης, που δεν έχουν χάσει την επαφή με την πραγματικότητα, έσπευσαν να υποδείξουν στον Καραμανλή να μιλήσει για πολιτικές ευθύνες (Μεϊμαράκης, Καραόγλου κ.ά.). Είναι σίγουρο, ότι θα το κάνει θέλοντας και μη. Ήδη, κάποιες πληροφορίες μιλούν για δήλωση του Καραμανλή, μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Εξεταστικής. Ο Αντώνναρος πάντως διέψευσε τις σχετικές πληροφορίες, δηλώνοντας ότι δεν γνωρίζει να έχει γίνει καμιά τέτοια εισήγηση στον πρωθυπουργό. Αναγκάστηκε, όμως, να κάνει γαργάρα την τοποθέτησή του ότι δεν υπάρχουν πολιτικές ευθύνες, παραπέμποντας στο πόρισμα της Εξεταστικής Επιτροπής. Αυτό σημαίνει ότι πλέον «παίζονται» δυο επιλογές: να βγει και να μιλήσει για πολιτικές ευθύνες ο ίδιος ο Καραμανλής, δίνοντας ένα από τα γνωστά δακρύβρεχτα τηλεοπτικά σόου ή να αρκεστούν σε αντίστοιχο συμπέρασμα (περί πολιτικών ευθυνών) στο πόρισμα που θα συντάξει η κυβερνητική πλειοψηφία της Εξεταστικής (είναι βέβαιο, ότι κάθε κόμμα θα συντάξει το δικό του πόρισμα). Οποια επιλογή και να κάνουν τελικά, το βέβαιο είναι ότι θα ακολου-

θήσει ανασχηματισμός και οι εμπλακέντες υπουργοί και υφυπουργοί θα φύγουν από την κυβέρνηση.

Η Ζημιά, όμως, έχει ήδη γίνει. Ο Καραμανλής θα «κάψει» και τον ανασχηματισμό, που ήταν το τελευταίο του χαρτί, αφού αυτός θα σκεπαστεί με άρωμα (ή μάλλον μπόχα) Βατοπεδίου. Ο ίδιος είναι όμηρος των σκανδάλων και δεν κατάφερε να βγάλει τον εαυτό του απέξω. Ουμμηθείτε τι έχει γίνει από το Σεπτέμβριο. Βγήκε και υπερασπίστηκε με πάθος Βουλγαράκη και Ρουσόπουλο στη ΔΕΘ και αναγκάστηκε να τους διώξει τον ένα μετά τον άλλο. Εβλεπε τον Σανιδά να ζητήσει προκαταρκτική εξέταση («παραπλανηθέντες υπουργοί», υποψήφιοι ένοχοι Εφραίμ, Αρσένιος και υπηρεσιακοί παράγοντες), με σκοπό να σκεπάσει το σκάνδαλο με τη γνωστή διαδικασία (εγκλωβισμός στα δικαστικά στεγανά) και αναγκάστηκε να προτείνει ο ίδιος Εξεταστική Επιτροπή, μετά την παραίτηση των δυο εισαγγελέων. Αντί να διώξει τότε από την κυβέρνηση όλους τους «παραπλανηθέντες», είναι αναγκασμένος να τους διώξει τώρα, που θα είναι κατόπιν εορτής (να μην τους διώξει θα σημάνει πολιτικό χαράκι). Μέσα σε τρεις μήνες, Μαξίμου, κυβέρνηση και κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ μετατράπηκαν σε μια απέραντη παιδική χαρά που τροφοδοτεί καθημερινά με ευτράπελα επεισόδια τις παραπολιτικές στήλες και τις χιουμοριστικές εκπομπές. Ας του πει κάποιος του Καραμανλή πως στην Ελλάδα μια κυβέρνηση έχει «τελειώσει» όταν γίνεται αντικείμενο σάτιρας και χλευασμού.

Καμιά Ζημιά δε μπορεί να διορθώσει ο Καραμανλής, ό,τι και να κάνει πια. Δεν έχει άλλους λαγούς να βγάλει από το καπέλο. Η ΝΔ θυμίζει το ΠΑΣΟΚ της εποχής του σκανδαλού Κοσκωτά, ο ίδιος όμως δεν θυμίζει τον Παπανδρέου που είχε την υπομονή να περιμένει μερικά χρόνια στην αντιπολίτευση. Δεν είναι και οι εποχές ίδιες. Η πολιτική παράδοση της τελευταίας δεκαετίας λέει πως πρωθυπουργός που χάνει πρέπει να κάνει στην άκρη. Και μάλλον ο Καραμανλής δεν έχει τη δυνατότητα του Σημίτη να το παίξει «πατριάρχη της παράταξης που δίνει το δαχτυλίδι στο διάδοχό του». Τι πατριάρχης να το παίξει στα 52 του; Το μόνο ερώτημα που τίθεται πλέον είναι για πόσο ο Καραμανλής θα καταφέρει να κρατηθεί χωρίς να αναγκαστεί να πάει σε εκλογές.

■ Σομαλία

Φεύγουν ηττημένοι οι εισβολείς

Την απόφασή της να αποσύρει τα αιθιοπικά στρατεύματα από τη Σομαλία μέχρι το τέλος Δεκεμβρίου ανακοίνωσε η κυβέρνηση της Αιθιοπίας στις 28 Νοεμβρίου, αγνοώντας τις εκκλήσεις της αποκαλούμενης μεταβατικής κυβέρνησης της Σομαλίας να παραμείνουν στη χώρα μέχρι την ανάπτυξη «ειρηνευτικών» δυνάμεων του ΟΗΕ.

Ο σομαλός πρόεδρος Αμπντουλάχ Γιουσούφ έχει ζητήσει από τον ΟΗΕ την αποστολή «ειρηνευτικής» δύναμης, η οποία θα αντικαταστήσει τη μικρή στρατιωτική δύναμη της Αφρικανικής Ένωσης, που έχει υποτιθέεται αναλάβει να διατηρήσει την ασφάλεια στην πρω-

τεύουσα Μογκαντίσου. Από τη δύναμη των 8.000 στρατιωτών που είχε εγκριθεί από τις χώρες μέλη της Αφρικανικής Ένωσης να αποσταλούν στη Σομαλία έχουν αποσταλεί μόλις 2.600 στρατιώτες, οι οποίοι τον περισσότερο χρόνο παραμένουν κλεισμένοι στις βάσεις τους στη σομαλική πρωτεύουσα για να αποφύγουν τις επιθέσεις, γιατί οι ισλαμιστές μαχητές τάχθηκαν εξ αρχής εναντίον της παρουσίας τους στη Σομαλία και προειδοποίησαν ότι θα αντιμετωπιστούν ως εχθρικός στόχος. Ωστόσο, το αίτημα του σομαλού προέδρου δε βρίσκει ανταπόκριση στο Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ, τουλάχιστον άμεσα, το

οποίο απάντησε ότι, αν η Σομαλία μπορέσει να βελτιώσει την ασφάλεια και να προχωρήσει προς την εθνική συμφιλίωση, θα εξετάσει το ζήτημα της αποστολής «ειρηνευτικής» δύναμης. Συνεπώς, αν αποχωρήσουν τα αιθιοπικά στρατεύματα, η αδύναμη και διασπασμένη μεταβατική σομαλική κυβέρνηση θα βρεθεί ανυ-

περάσπιστη, χωρίς διαπραγματευτικά ατού, έρμαιο ουσιαστικά στα χέρια των ένοπλων ισλαμικών οργανώσεων. Παρόλα αυτά, η αιθιοπική κυβέρνηση δεν αφήνει, τουλάχιστον μέχρι στιγμής, ελπίδες υπαναχώρησης. «Ανεξάρτητα από το τι θα συμβεί, έχουμε αποφασίσει να αποσύρουμε τα στρατεύματά μας από τη

Σομαλία στο τέλος του χρόνου», δήλωσε κατηγορηματικά σε τηλεφωνική συνέντευξη από την Αντίς Αμπέμπα, ο εκπρόσωπος του αιθιοπικού υπουργείου Εξωτερικών (ΑΡ, 28/11/08).

Είναι ολοφάνερο ότι η απόφαση αυτή είναι ομολογία ήττας. Χιλιάδες στρατιώτες ενός από τους ισχυρότερους στρατούς της Αφρικής, που εκπαιδεύεται και εξοπλίζεται από τις ΗΠΑ, εισέβαλαν το Δεκέμβριο του 2006 στη Σομαλία, με την αμερικανική ναυτική και αεροπορική υποστήριξη, για να απομακρύνουν από την εξουσία την Ένωση Ισλαμικών Δικαστηρίων και να επιβάλουν τη μεταβατική σομαλική κυβέρνηση. Σήμερα, αφού επί δύο χρόνια δεν κατάφεραν να αντιμετωπίσουν τον κλικακούμενο ανταρτοπόλεμο των ισλαμιστών μαχητών και να τους νικήσουν, αναγκάζονται να τα μαζέψουν και να φύγουν με την ουρά στα σκέλια, χωρίς να πε-

τύχουν κανένα από τους στόχους τους. Οι ισλαμιστές μαχητές ελέγχουν σήμερα όλη τη νότια Σομαλία, εκτός από την πρωτεύουσα, όπου οι συγκρούσεις συνεχίζονται και η κατάληψή της είναι ζήτημα χρόνου, πιθανότατα αμέσως μετά την αποχώρηση των αιθιοπικών στρατευμάτων. Την 1η Δεκεμβρίου ανακοινώθηκε ότι ένοπλοι της Ένωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων κατέλαβαν μια σημαντική στρατιωτική βάση στην πόλη Daynuway, σε απόσταση 250 χιλιομέτρων βορειοδυτικά της Μογκαντίσου και μόλις 30 χιλιομέτρων από την πόλη Μπαϊντόα, όπου βρίσκεται η έδρα της μεταβατικής σομαλικής βουλής. Ακολούθησαν μάχες στους δρόμους της Daynuway με τοπικές πολιτοφυλακές, που είχαν στήσει παράνομα σημεία ελέγχου και αποσπούσαν εκβιαστικά χρήματα από τους ταξιδιώτες.

Οι εξελίξεις αυτές αποτελούν σοβαρό πλήγμα τόσο για το αιθιοπικό καθεστώς όσο και για τους αμερικανούς πάτρωνές του. Το όνειδος της ήττας μοιράζεται εξίσου στους δυο εταίρους.

■ Ιράκ

Δημοψήφισμα για τη SOFA

Στις 27 Νοεμβρίου επικυρώθηκε τελικά και από την ιρακινή βουλή η συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας, η περιβόητη SOFA (Status of Forces Agreement), η οποία προβλέπει ότι τα 140.000 αμερικανικά στρατεύματα θα αποσυρθούν από τις πόλεις και τα χωριά μέχρι τις 30 Ιουνίου του 2009 και από ολόκληρο το Ιράκ στις 31 Δεκεμβρίου του 2011. Φυσικά, η παραμονή τους στη χώρα μπορεί να παραταθεί, αν το ζητήσει η ιρακινή κυβέρνηση. Προβλέπεται επίσης ότι θα δικάζονται από ιρακινά δικαστήρια όσοι αμερικανοί στρατιώτες και εργολάβοι διαπράξουν σοβαρά και προμελετημένα εγκλήματα εκτός υπηρεσίας. Δηλαδή ελάχιστοι, αφού οι επιθέσεις και οι δολοφονίες ιρακινών πολιτών γίνονται εν ώρα υπηρεσίας. Ουσιαστικά δηλαδή διατηρείται το καθεστώς ασυλίας για τους Αμερικανούς, ζήτημα στο οποίο ο Λευκός Οίκος έμεινε μέχρι τέλος ανυποχώρητος. Και για να δοθεί η αίσθηση ότι οι κινήσεις και η δράση των Αμερικανών δεν θα είναι ανεξέλεγκτες όπως μέχρι σήμερα, προβλέπεται ότι θα υπάρξει συνεργασία και συντονισμός με τις ιρακινές αρχές, π.χ απαιτούνται εντάλματα για τις συλλήψεις ιρακινών πολιτών ή για έρευνες σε σπίτια, ενημέρωση της ιρακινής κυβέρνησης σε περιπτώσεις επιθέσεων εναντίον «τρομοκρατικών» στόχων.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η SOFA επικυρώθηκε από τη βουλή με μικρή πλειοψηφία. Από τους 275 συνολικά βουλευτές προσήλθαν να ψηφίσουν μόλις 189, από τους οποίους 149 ψήφισαν υπέρ και 35 κατά της συμφωνίας. Οι 86 βουλευτές που απουσίαζαν δεν ήθελαν προφανώς να υποθηκεύσουν το πολιτικό τους μέλλον υπερψηφίζοντας ή καταψηφίζοντας τη συμφωνία, όπως επισημαίνουν πολιτικοί αναλυτές. Ομόφωνα κατά της συμφωνίας ψήφισαν οι 30 σαντιριστές βουλευτές, οι οποίοι προσήλθαν στη βουλή ντυμένοι στα μαύρα και υποστήριξαν ότι η SOFA νομιμοποίησε την αμερικανική εισβολή το 2003 και την κατοχή του Ιράκ, ενώ ο Μουκτάντα αλ - Σαντρ κάλεσε σε τριήμερο πένθος σ' όλο το Ιράκ. Την έντονη αντίθεσή τους στη SOFA εξέφρασαν επίσης από την αρχή ο Σύνδεσμος Μουσουλμάνων Κληρικών, που τη χαρακτήρισε συμφωνία ταπείνωσης και ντροπής για τον ιρακινό λαό, καθώς και οργανώσεις της ιρακινής αντίστασης.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι η κυβερνητική πλειοψηφία, λόγω της αντίθεσης μεγάλου μέρους της ιρακινής κοινωνίας στη SOFA και προκειμένου να εξασφαλίσει μεγαλύτερη κοινοβουλευτική πλειοψηφία υπέρ της συμφωνίας, αναγκάστηκε να αποδεχτεί το αίτημα των σουνιτικών κομμάτων για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, το αποτέλεσμα του οποίου θα κρίνει τελικά την τύχη της συμφωνίας. Το δημοψήφισμα θα πραγματοποιηθεί στις 30 Ιουλίου του 2009, όμως ακόμη και στην περίπτωση που καταψηφιστεί η SOFA, η ιρακινή κυβέρνηση δεν μπορεί να προχωρήσει άμεσα στην ακύρωσή της, αφού προβλέπεται να δοθεί προθεσμία 12 μηνών στους Αμερικανούς για την υλοποίησή της, που σημαίνει ότι θα εξακολουθεί να ισχύει τουλάχιστον μέχρι τον Αύγουστο του 2010.

Θερμός ο χειμώνας στο Αφγανιστάν

Τα τελευταία χρόνια, τα πρώτα χιόνια στις απότομες οροσειρές του Αφγανιστάν συνοδεύονται από μια μείωση στις συγκρούσεις ανάμεσα στους αντάρτες και τις αμερικανονατοϊκές δυνάμεις. Όμως ο φετινός χειμώνας φαίνεται ότι θα είναι διαφορετικός, καθώς οι εμπόλεμες πλευρές δηλώνουν ότι θα συνεχίσουν τον πόλεμο και η καθεμιά ισχυρίζεται ότι οι δύσκολες συνθήκες την ευνοούν περισσότερο απ' ό,τι τον αντίπαλό της.

Ανώτατοι νατοϊκοί αξιωματικοί δηλώνουν ότι θα συνεχίσουν να καταδιώκουν τους ισλαμιστές μαχητές κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες, ενώ οι τελευταίοι απαντούν ότι είναι περισσότερο από έτοιμοι να συνεχίσουν τις επιθέσεις και επισημαίνουν ότι ο βαρύς χειμώνας έχει μικρή επίπτωση στα όπλα της προτίμησής τους, τις επιθέσεις αυτοκτονίας και τους αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς που τοποθετούνται στους δρόμους.

Το χιόνι και το δυνατό κρύο δυσκολεύει σημαντικά τις μετακινήσεις των Ταλιμπάν ανάμεσα στο Αφγανιστάν και στο Πακιστάν μέσω των ορεινών δρόμων, γι' αυτό η νατοϊκή ηγεσία προσδοκά μείωση της εισροής μαχητών από τις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές του Πακιστάν για την ενίσχυση των αφγανών Ταλιμπάν. Όμως οι χειμωνιάτικες θύελλες αποδυναμώνουν και δύο σημαντικά πλεονεκτήματα που διαθέτουν οι αμερικανονατοϊκές δυνάμεις, τις αεροπορικές επιθέσεις και την εναέρια επιτήρηση, στις οποίες στηρίζονται σε πολύ μεγάλο βαθμό για να αντιμετωπίσουν τις επιθέσεις των Ταλιμπάν και να εξουδετερώσουν υποτιθέμενους εχθρικούς στόχους. Σ' αυτή την περίπτωση, οι περίπολοι και τα μακρινά φυλάκια γίνονται πιο ευάλωτα, ενώ οι συνθήκες διαβίωσης για τους στρατιώτες σε μικρές απομονωμένες βάσεις στα άγρια βουνά γίνονται πολύ πιο δύσκολες και οι κίνδυνοι που τους απειλούν μεγαλύτεροι.

Οι Ταλιμπάν δηλώνουν επίσης ότι θα κλιμακώσουν τις επιθέσεις στα κονβόι ανεφοδιασμού των αμερικανικών και νατοϊκών στρατευμάτων στο έδαφος του Αφγανιστάν. Μέχρι τώρα οι περισσότερες επιθέσεις σε τέτοια κονβόι έχουν γίνει στο έδαφος του Πακιστάν, προτού διασχίσουν τα σύνορα, στο συνοριακό πέρασμα Khyber Pass. Πρόσφατα, πραγματοποίησαν μια επιτυχημένη επίθεση στο τμήμα του αυτοκινητόδρομου μεταξύ Καμπούλ και Τζαλαλαμπάντ και έβαλαν φωτιά στα τρόφιμα και σε άλλα εφόδια που μετέφερε το κονβόι για τα νατοϊκά στρατεύματα. Αυτό που επισημαίνει ο ανταποκριτής του «Αλ - Τζαζίρα» που μετέδωσε την είδηση είναι ότι οι μαχητές φαίνεται ότι είχαν ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τα ποια φορτηγά μετέφεραν τα νατοϊκά εφόδια και χτύπησαν μόνο αυτά, ενώ από το δρόμο αυτό περνούν 600 φορτηγά κάθε μέρα.

Λίγες μέρες αργότερα, στις 27 Νοεμβρίου, 300 Ταλιμπάν επιτέθηκαν σε κονβόι του αφγανικού στρατού σκοτώνοντας 13 και τραυματίζοντας 11 αφγανούς στρατιώτες. Όταν αποχώρησαν από το πεδίο της μάχης πήραν μαζί τους 16 αιχμαλώτους και τα περισσότερα από τα 47 οχήματα της αυτοκινητοπομπής.

Η γενική διαφθορά τροφοδοτεί την οργή

«Πολλοί νοσταλγούν το σκληρό αλλά τίμιο καθεστώς των Ταλιμπάν». Ο εύλωτος τίτλος ανήκει σε άρθρο της Kim Barker από την οργάνωση RAWA (Revolutionary Association of the Women of Afghanistan). Η οργάνωση αυτή ιδρύθηκε το 1977 από αφγανές διανοούμενες, με στόχο την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και είναι διεθνώς γνωστή για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των αφγανών γυναικών και τη σχετική πολεμική τους στο καθεστώς των Ταλιμπάν. Γι' αυτό και το

άρθρο της Kim Barker, από το οποίο μεταφέρουμε μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα, έχει ιδιαίτερη σημασία.

«Η διαφθορά στρέφει όλο και περισσότερους ανθρώπους προς τους φονταμεταλιστές Ταλιμπάν. Οι Ταλιμπάν μπορεί να έχουν μείνει στη μνήμη για τη σκληρή τους εξουσία, αλλά και για την επιβολή αυτής της σκληρής εξουσίας. Κανένας δεν έπαιρνε δωροδοκίες. Το μεγαλύτερο μέρος της χώρας ήταν ασφαλές. Η πτάαξη της διαφθοράς θεωρείται κρίσιμη για την τύχη του έθνους, όμως, παρά τις υποσχέσεις του Καρζάι ότι θα την πολεμήσει, τίποτα δεν έχει αλλάξει τα τελευταία χρόνια.

Η δωροδοκία εκτείνεται από τους χαμηλόβαθμους αξιωματικούς της αστυνομίας, με μισθό 100 δολάρια το μήνα, που δωροδοκούνται για να καλύψουν τα έξοδά τους, μέχρι τους ανώτατους κυβερνητικούς αξιωματούχους. Ανώτατοι αξιωματούχοι, από τον υπουργό Αμυνας μέχρι τους αδελφούς του Καρζάι και τον πρώην Γενικό Εισαγγελέα έχουν κατηγορηθεί για διαφθορά...

Οι δωροδοκίες εδώ ονομάζονται Shirini, που σημαίνει 'γλυκά' στην αφγανική γλώσσα των Ντάρι. Οι περισσότερες δωροδοκίες με την κυβέρνηση απαιτούν shirini. Το να πάρεις μια νέα άδεια οδήγησης γρήγορα κοστίζει 100-160 δολάρια. Ακόμη και για να πληρώσει ένα λογαριασμό νερού ή ηλεκτρικού ρεύματος, ο πελάτης πρέπει να λαδώσει. Τα πάντα γίνονται με τη δωροδοκία. Διαφορετικά δε δουλεύει τίποτα στην Καμπούλ, είτε ένας 25χρονος οδηγός φορτηγού.

Οι φυλακισμένοι λένε ότι δεν έχουν συνηθίσει την υπεράσπιση, αλλά μεσάζοντες που διαπραγματεύονται τις δωροδοκίες. Ο Izzatullah Wasifi, πρώην διοικητής του Γραφείου ενάντια στη διαφθορά και τις δωροδοκίες, που ήταν κάποτε κυβερνη-

■ Ραμαντάν Σάλαχ (γενικός γραμματέας της Παλαιστινιακής Ισλαμικής Τζιχάντ)

«Σκοπός μας δεν είναι να κυβερνήσουμε, αλλά να απελευθερώσουμε την Παλαιστίνη»

Καθώς έβλεπα τον πανύψηλο (σχεδόν 1,90) Ραμαντάν Σάλαχ, τον γενικό γραμματέα της Παλαιστινιακής Ισλαμικής Τζιχάντ, να διασχίζει το αμφιθέατρο όπου διεξαγόταν το Αραβο-Διεθνές Συνέδριο για το Δικαίωμα της Επιστροφής ή το τεράστιο λόμπι του φαραωνικού τύπου «Ebla Cham Palace» της Δαμασκού, περιστοιχισμένος από τους πάντα ανήσυχους φρουρούς του, σκεφτόμουν πόσο μεγάλο δέλεαρ είναι γι' αυτά τα νέα παιδιά (ο μεγαλύτερός τους δεν πρέπει να περνούσε τα 28), που σίγουρα έχουν μεγαλώσει σε κάποιον παλαιστινιακό προσφυγικό καταυλισμό, τα 5 εκατομμύρια δολάρια με τα οποία έχει επικηρύξει το FBI τον ηγέτη τους. Βέβηλη σκέψη, αναμφισβήτητη, όταν αναφέρεσαι σε κινήματα σαν το Παλαιστινιακό και σε αγωνιστές αποφοτισμένους να δώσουν τη ζωή τους για τη λευτεριά.

Δεν είναι, όμως, καθόλου βέβηλο να αναρωτιέσαι, τι είναι αυτό που έκανε έναν ανερχόμενο καθηγητή στο αμερικάνικο πανεπιστήμιο της Νότιας Φλόριντα να παρατήσει μια λαμπρή καριέρα και μπόλικα λεφτά και να αναλάβει τη θέση του γενικού γραμματέα μιας οργάνωσης όπως η ΠΠ, γνωρίζοντας ότι θα ζει για το υπόλοιπο της ζωής του κυνηγημένος, με το θάνατο να караδοκεί σε κάθε του βήμα. Σίγουρα δεν είναι ο θρησκευτικός φανατισμός, όπως θέλει να παρουσιάζει τα πράγματα η βρόμικη προπαγάνδα της Δύσης. Αν για το φτωχό Παλαιστίνιο της Γάζας ή της Δυτικής Οχθής το να πολεμά ενάντια στη σιωνιστική κατάκτηση μπορεί να θεωρηθεί αυτονόητο καθήκον, για προσωπικότητες σαν τον «ντοκτόρ Ραμαντάν», όπως τον αποκαλούν οι Παλαιστίνιοι, δεν είναι καθόλου αυτονόητο. Όταν στελέχη της Φάταχ έχουν γίνει βιομήχανοι (που πωλούν τοιμήντο στους Σιωνιστές για να χτιστεί το τείχος) και άλλα στελέχη υπηρετούν διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, όταν στην παλαιστινιακή διασπορά (και στη χώρα μας, όπου ζουν μερικές χιλιάδες Παλαιστίνιοι), μπορεί κάποιος να βρει χιλιάδες συμβιβασμένους με τη βόλεψη τους Παλαιστίνιους, με συμπεριφορές στον αντίποδα αυτής του Σάλαχ (και άλλων αγωνιστών), το φωτεινό παράδειγμα τέτοιων προσωπικοτήτων αναδεικνύεται περισσότερο. Είναι αυτό το παράδειγμα που έχει κάνει ανθρώπους σαν τον Ρ. Σάλαχ σεβαστούς σε όλο το φάσμα των απλών ανθρώπων της Παλαιστίνης και της παλαιστινιακής διασποράς, ακόμη και όταν δεν συμφωνούν μαζί τους ή θεωρούν τις απόψεις τους «ακραίες» και «μη ρεαλιστικές» (οι χαρακτηρισμοί προέρχονται από συζητήσεις με Παλαιστίνιους, δεν είναι δικά μας συμπεράσματα). Όπως είχαμε γράψει και στις ανταποκρίσεις μας από τη Γάζα, τον ίδιο γενικό σεβασμό διακρίναμε και απέναντι στον Χάλεντ ελ-Μπατς, τον πολιτικό καθοδηγητή της

ΠΠ στην πολιορκημένη Γάζα.

Δεν είναι το πιο εύκολο πράγμα να συναντήσεις ηγετικά στελέχη της Παλαιστινιακής Αντίστασης όπως ο Σάλαχ. Όχι γιατί είναι ή το παίζουν φιλομήτηδες (το αντίθετο διακρίναμε στην προσωπική μας επαφή και μ' αυτόν και με τον Χάλεντ Μισάλ της Χαμάς), αλλά λόγω των μέτρων ασφαλείας που είναι αναγκαίο να παίρνουν. Η συμμετοχή μας στην αποστολή που έσπασε τον αποκλεισμό της Γάζας τον περασμένο Αύγουστο ήταν το ασφαλέστερο διαβατήριο γι' αυτές τις συναντήσεις. Μας θεωρούν ΠΠ Παλαιστίνιους, δικούς τους ανθρώπους και οι συναντήσεις μας ξεφεύγουν από το πλαίσιο της συνήθους εθιμοτυπίας. Το πρώτο αντάμμά μας έγινε τυχαία στην είσοδο του ξενοδοχείου, την ώρα που έφυγε βιαστικά (όλες οι μετακινήσεις τους είναι βιαστικές, σχεδόν τρέχοντας). «Θα τα πούμε αύριο, εδώ γύρω θα είμαι», ήταν η απάντησή του, ενώ γύρισε χαμογελαστός σε έναν από τους συνοδούς του και του είπε: «Να το θυμάσαι». Πλησίαζε το μεσημέρι της επομένης και δεν τον είχαμε δει. Είδαμε, όμως, κάποιους από τη φρουρά του να κάθονται δήθεν αδιάφοροι σ' ένα σαλόνι του 5ου ορόφου του τε-

ράστιου ξενοδοχείου. Τους πλησιάσαμε, τους είπαμε ποιοι είμαστε, μας ζήτησαν ευγενικά να καθήσουμε, ένας εξαφανίστηκε πίσω από μια πόρτα και σ' ένα λεπτό ξαναβγήκε για να μας πει «σε πέντε λεπτά». Σε λιγότερο από πέντε λεπτά, αφού ακήσαμε στα ευγενικά αυτά παιδιά τις τσάντες και τα κινητά μας, καθόμασταν με τον Βαγγέλη Πισσία απέναντι στον Ραμαντάν Σάλαχ. Μας υποδέχτηκε πολύ ζεστά, ακύρωσε κάποια ραντεβού και είχαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα πολιτική συζήτηση οι τρεις μας, στα αγγλικά, για πάνω από μια ώρα, η οποία ξεκίνησε μ' ένα καλαμπούρι. Τον κάλεσαμε στην Ελλάδα! Εσκασε στα γέλια. «Θα το ήθελα, αλλά ξέρετε ότι είναι αδύνατο». Και μεις το ξέραμε, και ελπίζουμε να μην αργήσει η στιγμή που τέτοιες προσκλήσεις θα μπορούσαν να γίνουν πράξη.

Ο συνομιλητής μας δείχνει φανερά κουρασμένος. Μιλά με χαμηλή φωνή, αλλά με πάθος και χωρίς ίχνος επιτήδεσης. Ο λόγος του είναι βαθύτατα πολιτικός, χωρίς ίχνος θρησκευτικής αναφοράς, ενώ ούτε στιγμιαία δεν σχηματίσαμε την εντύπωση ότι συναντήθηκε μαζί μας για να μας παραδώσει μια «προκάτ» διάλεξη σχετικά με τις θέσεις της οργάνωσής του.

Συζητήσαμε, με ό,τι σημαίνει αυτή η λέξη στα ελληνικά. Δυστυχώς, ο χώρος δεν επιτρέπει τη μεταφορά ολόκληρης της συζήτησης. Περιοριζόμαστε, λοιπόν, στη μεταφορά βασικών σημείων, που θα επιτρέψουν να σχηματιστεί μια πληρέστερη άποψη για τη θέση της ΠΠ στο Παλαιστινιακό Κίνημα Αντίστασης.

Από την αρχή ακόμη, ο Ρ. Σάλαχ εκφράζει την έντονη ανησυχία του για την πορεία της Αντίστασης. «Αυτά που περνούσαμε από τη Φάταχ, τα περνάμε τώρα από τη Χαμάς. Όταν ρίχναμε ρουκέτες, έρχονταν οι άνθρωποι της Φάταχ και μας άρχιζαν την κουβέντα, ότι κάνουμε κακό στην υπόθεσή μας και άλλα τέτοια. Τώρα έρχονται οι άνθρωποι της Χαμάς και μας λένε τα ίδια κι αν επιμένουμε μπορεί να μας βάλουν και φυλακή».

«Μήπως τα λέτε αυτά, λόγω του πολιτικού σας ανταγωνισμού με τη Χαμάς;», τον προβοκάρα, συμπληρώνοντας ότι «η Χαμάς δεν έχει αποκηρύξει καμιά από τις επιθέσεις της Αντίστασης». «Πράγματι, έτσι είναι, δεν έχει αποκηρύξει την Αντίσταση», απαντά, «όμως ο κόσμος δεν ξέρει ποια ακριβώς είναι η σχέση ανάμεσα στις οργανώσεις. Η Χαμάς διακήρυξε ότι είναι έτοιμη να υπογράψει

εκεχειρία για 10 χρόνια, χωρίς να ρωτήσει κανέναν μας. Εδώ στη Δαμασκό μένουμε και οι δύο, αλλά ο Χάλεντ (σ.σ. Μισάλ, ο ηγέτης της Χαμάς) δεν με ενημέρωσε. Να πεις θα κάνω ανακωχή για 6 μήνες το καταλαβαίνω, αλλά 10 χρόνια; Τι μπορεί να γίνει σ' αυτό το διάστημα; Εμείς δεν υπογράψαμε την ανακωχή, αλλά δηλώσαμε ότι θα τη σεβαστούμε στο βαθμό που οι Σιωνιστές σταματήσουν τις στοχευμένες ενέργειές τους ενάντια στους μαχητές της Αντίστασης. Δείτε τώρα τι γίνεται, η Χαμάς απαντά με ρουκέτες στις ισραηλινές επιχειρήσεις. Επιβεβαιώνεται, δηλαδή, αυτό που λέγαμε εμείς, ότι η εκχειρία είναι χωρίς περιοχόμενα».

Η κουβέντα έρχεται στις σχέσεις των δυο οργανώσεων. Ο Ρ. Σάλαχ μιλά με πικρία, αλλά χωρίς οργή για το παρελθόν. Μιλά για βρόμικο πόλεμο όχι μόνο από τους Σιωνιστές και τους Αμερικανούς, αλλά ακόμη και από τη Χαμάς. «Εφτασαν στο σημείο να λένε ότι είμαστε Σίιτες, για να μας αποκόψουν από τους αδελφούς μας στην Παλαιστίνη. Ενώ ήξεραν πολύ καλά ποιοι ήμασταν και τι ρόλο παίζαμε στο ξεκίνημα της πρώτης Ιντιφάντα. Αλλωστε, η ΠΠ ιδρύθηκε πριν τη Χαμάς (σ.σ. αυτό είναι αληθές: η ΠΠ ιδρύθηκε το 1981 και άρχισε τις αντάρτικες επιχειρήσεις της το 1984, ενώ η Χαμάς ιδρύθηκε το 1988). Υπήρχε και κόσμος που λόγω του ονόματός μας πάθαινε σύγχυση μπερδεύοντάς μας με άλλες οργανώσεις, έξω από την Παλαιστίνη, που έχουν το όνομα Ισλαμική Τζιχάντ. Αλλά όλα αυτά είναι παρελθόν, σημασία έχει τι γίνεται τώρα. Τώρα, λοιπόν, οι αδελφοί μας της Χαμάς δείχνουν την ίδια αρχομανία με τη Φάταχ. Δικό μας σκοπός δεν είναι να κυβερνήσουμε, δικός μας σκοπός είναι μόνο να απελευθερώσουμε την Παλαιστίνη. Γι' αυτό και μας ενδιαφέρει μόνο η πορεία της Αντίστασης, τίποτε άλλο».

Αναφερόμαστε στη σύγκρουση μεταξύ Χαμάς και Φάταχ στη Γάζα. Η εκτίμησή του είναι πως η Χαμάς σωστά στράφηκε ενάντια στη διακθορά, αλλά δεν έπρεπε να σηκώσει όπλα ενάντια σε αδερφούς. Έπρεπε να λύσει το πρόβλημα ενωτικά, αλλά έπεσε στην παγίδα του Αμπού Μάζεν (σ.σ. έτσι αποκαλούν οι Παλαιστίνιοι τον Μαχμούντ Αμπάς) και αυτή είχε μεγαλύτερο κόστος απ' αυτή τη σύγκρουση. «Εμείς προσφερθήκαμε να μεσολαβήσουμε», σημειώνει, «όμως ούτε η Φάταχ ούτε η Χαμάς δείχνουν τέτοια διάθεση».

Εκείνο, όμως, που ανησυχεί περισσότερο την ΠΠ είναι η κυοφορία ενός νέου σχεδίου «λύσης» του Παλαιστινιακού. «Σαουδάραβες και Αιγύπτιοι», λέει ο Ρ. Σάλαχ, «με όργανό τους τον Αμπού Μάζεν, έχουν ετοιμάσει ένα νέο σχέδιο και θα το πουλήσουν στον Ομπάμα, ο οποίος νομίζω ότι θα το αγοράσει. Το πρόβλημα της Αλ-Κουντά (σ.σ. Ιερουσαλήμ) το έχουν ξεπεράσει».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

Ο Ραμαντάν Αμπντουλάχ Μοχάμεντ Σάλαχ γεννήθηκε σ' ένα χωριό λίγο έξω από τη Γάζα το Γενάρη του 1958. Το 1967, όταν η Γάζα καταλήφθηκε από τους Σιωνιστές, η οικογένειά του πήρε το δρόμο της προσφυγίας προς την Αίγυπτο. Εκεί τελείωσε το σχολείο, σπούδασε Οικονομικά και έφυγε για μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Ντάρραμ στην Αγγλία. Εκεί έκανε και το διδακτορικό του στα Διεθνή Οικονομικά και τις Τραπεζικές Υποθέσεις.

Δίδαξε σε πανεπιστήμια της Βρετανίας και της Αιγύπτου και το 1991 προσκλήθηκε ως επισκέπτης καθηγητής και άρχισε να διδάσκει στο Πανεπιστήμιο της Νότιας Φλόριντα, στην Τάμπα, ενώ παράλληλα συμμετείχε στο «Ίδρυμα Παγκόσμιων και Ισλαμικών Σπουδών», που είχε ιδρύσει ο καθηγητής στο ίδιο πανεπιστήμιο Σάμι αλ-Αριαν.

Την άνοιξη του 1995, αναχώρησε από τις ΗΠΑ λέγοντας στους συναδέλφους του ότι πηγαίνει να φροντίσει τον άρρωστο πατέρα του και να κάνει έρευνα για ένα βιβλίο σχετικό με τις ισλαμικές τραπεζικές υποθέσεις. Λίγους μήνες αργότερα, πράκτορες της Μοσάντ δολοφόνησαν στη Μάλτα τον καθηγητή Φάθι Σικάκι, γενικό γραμματέα της Παλαιστινιακής Ισλαμικής Τζιχάντ. Η οργάνωση ανακοίνωσε ότι νέος γενικός γραμματέας της εκλέχτηκε ο Δρ Ραμαντάν Σάλαχ.

Στις ΗΠΑ ξέσπασε σάλος. Το FBI ποτέ δε μπόρεσε να χωνέψει ότι είχε κάτω από τη μύτη του ηγετικό στέλεχος μιας από τις πιο επικίνδυνες «τρομοκρατικές» οργανώσεις. Μολονότι οι συνάδελφοί του στο πανεπιστήμιο δήλωναν ότι ποτέ δεν άκουσαν τον Σάλαχ να κάνει «ακραίο» ή «τρομοκρατικό» κήρυγμα, αλλά μόνο να αναπτύσσει φιλανθρωπικό έργο για τους δοκιμαζόμενους Παλαιστίνιους, το FBI συνέλαβε τον καθηγητή Αλ-Αριαν και άλλα στελέχη του Ίδρυματος που διηύθυνε και τους κατηγορήσει ως στελέχη της ΠΠ, μαζί με τον απόντα Σάλαχ. Ένα μήνα αργότερα, ο Σάλαχ επικηρύχθηκε μαζί με άλλα στελέχη του Πολιτικού Γραφείου της ΠΠ.

Το διαδίκτυο είναι γεμάτο από δημοσιεύματα αμερικάνικης και ισραηλινής προέλευσης σχετικά με τη δράση του Σάλαχ, τα οποία δε μπορεί να πάρει κανείς τους

μετρητοίς. Στη δίκη που έγινε στη Φλόριντα, πάντως, το FBI παρουσίασε ένα fax με ημερομηνία 21 Μάρτη του 1995, στο οποίο ο Σάλαχ φέρεται να γράφει από τις ΗΠΑ στον μέντορά του Φάθι Σικάκι: «Το να τηγνίζεις σ' αυτή τη χώρα ή να διαμένεις σ' αυτή, μετατρέπει τον άνθρωπο σε τέρας». Ίσως να είναι αληθινό. Ίσως ο 37χρονος τότε Ραμαντάν να μην άντεχε άλλο τη διπλή ζωή στις ΗΠΑ και να ήθελε να πάρει άμεσα μέρος στον αγώνα. Ουδείς γνωρίζει πού ήταν το εξάμηνο που μεσολάβησε από την αναχώρησή του από τις ΗΠΑ μέχρι τη δολοφονία του Σικάκι. Από τον Οκτώβρη του 1995 είναι ο γενικός γραμματέας της ΠΠ και κάθε άνθρωπος που αγαπά την ελευθερία σε όλο τον κόσμο ελπίζει να μη καταφέρουν οι Σιωνιστές να τον εξοντώσουν, γιατί τέτοιοι αγωνιστές είναι πολύτιμο κεφάλαιο για την Παλαιστινιακή Αντίσταση.

Ούτε ψίχουλα

«Όπως ξέρετε, λόγω του πολύ υψηλού δημοσίου χρέους, τα δικά μας περιθώρια είναι πάρα πολύ μικρά». Αυτή είναι η φράση που επαναλαμβάνει σε δυο-τρεις παραλλαγές (η πιο συχνή λέει: «Μέσω του προϋπολογισμού εξαντλούμε όλα τα περιθώρια για τη στήριξη των συμπολιτών μας») ο Αλογοσκούφης, θυμίζοντας χαλασμένο γραμμόφωνο που παίζει συνεχώς την ίδια στροφή.

Τι σημαίνει αυτό; Οτι η οικονομική και κοινωνική πολιτική της κυβέρνησης είναι αυτή που αποτυπώνουν τα μεγέθη του προϋπολογισμού. Το νέο για τους εργαζόμενους και συνταξιούχους είναι το περιβόητο «Ταμείο για την καταπολέμηση της φτώχειας». Ποια είναι τα μεγέθη του; 100 εκατ. ευρώ το 2008 και άλλα 350 το 2009, το σύνολο 450 εκατ. ευρώ για δυο χρόνια που θα μαζευτούν σε ένα (2009). Αρκεί να θυμηθούμε ότι, όταν το δημιουργούσε η κυβέρνηση, ο Αλογοσκούφης μιλούσε για «προϊκα» 1 δισ. ευρώ! Ούτε τα μισά δεν δίνουν. Με άλλα λόγια, δεν πρόκειται να ασκήσουν κοινωνική πολιτική πέρα από την ήδη ασκούμενη. Μια πολιτική πτωχοκομείου, που θα μοιράσει κάποια φιλανθρωπικά φιλοδωρήματα σε μερικούς εντελώς εξασθλιωμένους.

Όλοι συμφωνούν πως το κύριο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι είναι η ανεργία, η οποία θα φουντώσει την επόμενη διετία, καθώς η παγκόσμια κρίση του καπιταλισμού θα οδηγήσει σε παραγωγική και γενικότερα οικονομική καθίζηση και τον ελληνικό καπιταλισμό. Τι προβλέπει ο νέος προϋπολογισμός του ΟΑΕΔ που κατατέθηκε μέσα στην εβδομάδα; Ο,τι και ο περσινός. Τα έσοδά του είναι αυξημένα μόνο κατά 5,7% σε σχέση με το 2008. Απ' αυτά τα έσοδα, οι εισφορές των εργαζόμενων αντιπροσωπεύουν το 72% και η κρατική επιχορήγηση μόνο το 10,8% (το υπόλοιπο ποσοστό είναι έσοδα περιουσίας). Αν σήμερα ο ΟΑΕΔ επιδοτεί με τα γνωστά άθλια επιδόματα 130.000 περίπου ανέργους, από τους περίπου 450.000 που υπάρχουν, καταλαβαίνετε τι έχει να γίνει όταν φουντώσει η ανεργία.

Υπάρχει όμως και μια άλλη διάσταση. Για επιδόματα ανεργίας θα δοθούν 1.150.000 ευρώ, ενώ 820.342.664 ευρώ θα πάνε κατευθείαν στις τσέπες των καπιταλιστών με τα περιβόητα προγράμματα «ενεργητικής απασχόλησης». Για να προσλαμβάνουν ανέργους και να τσεπώνουν επιδοτήσεις, την ίδια στιγμή που θα απολύουν εργαζόμενους (όπως γίνεται και μέχρι τώρα).

Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Ούτε σε ψίχουλα δε μπορούν να υπολογίζουν οι εργαζόμενοι την περίοδο της κρίσης. Ούτε σε ψίχουλα. Πώς θα αντιμετωπίσουν την ανεργία; Με γκρίνια και... αλλαγή ψήφου; Θα κάνουν και πάλι το ίδιο λάθος, να παραιτηθούν από κάθε δική τους παρέμβαση στις εξελίξεις και να κρεμάσουν τις ελπίδες τους σε μια νέα κυβέρνηση;

Τα πράγματα είναι κρίσιμα. Παλιές συμπεριφορές, αποτυχημένες έτσι κι αλλιώς, δεν μπορούν να απαντήσουν στα νέα οξυμμένα προβλήματα. Ή θα οξυνθεί και η ταξική πάλη ή θα έχουμε φαινόμενα απόλυτης εξασθλίωσης.

Ισπανοί εργάτες, απολυμένοι από τη «Νισιάν», επιτίθενται με πέτρες ενάντια στα γραφεία της εταιρείας. Στην Αστυνομία που προσπάθησε να τους αποτρέψει απάντησαν με τον ίδιο τρόπο: με πέτρες και πρόχειρα οδοφράγματα.

Η φωτογραφία δημοσιεύτηκε ακόμα και στο «Ριζοσπάστη». Αν αυτό γινόταν στην Ελλάδα, τότε θα μιλούσαν για «τροβοκάτορες» και «τυχοδιώκτες».

Κόρακας κοράκου...

Αλώβητος επέστρεψε ο Εφραίμ από το Φανάρι και όλοι εκείνοι που -κατά το σνήθειό τους- έγραφαν πολλά και διάφορα για τον Βαρδολομαίο που ετοιμάζεται να ξηλώσει τον Εφραίμ, κατάπιαν τη γλώσσα τους. Ο Εφραίμ παραιτείται μόνο από τη διαχείριση της περιουσίας της Μονής, αυτό όμως δεν σημαίνει απολύτως τίποτα, αφού η διαχείριση έχει έτσι κι αλλιώς τεθεί υπό τον έλεγχο μιας σειράς Αρχών. Το μοναστήρι και τις μπιζνες του θα διοικεί ο ίδιος ως ηγούμενος, αφού και ο νέος διαχειριστής δικός του άνθρωπος είναι.

Κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει, λέει μια παροιμία. Οι Φαναριώτες, αιώνες μέσα στην ίντριγκα και το πλιάτσικο, το πολύ που μπορούσαν να κάνουν ήταν να ζητήσουν από τον Εφραίμ να παραιτηθεί. Από τη στιγμή που δεν το δεχόταν (αν του το ζήτησαν κιόλας), δεν τους έπεφτε παραπέρα λόγος. Διότι και αυτοί δεν διαφέρουν σε τίποτα από τον Εφραίμ. Πολλοί θέλουν να ξεχάσουμε ότι είναι ο Βαρδολομαίος που έστειλε επιστολές στις ελληνικές κυβερνήσεις για να υπερασπιστεί τα χρυσόβουλα και τα φερμάνια (το 2001 και το 2003). Τι διαφορετικό έκανε ο Εφραίμ; Απλά, έτυχε οι δικές του «πρωτοβουλίες» να βγουν στο φως και να μετατραπούν σε πολιτική υπόθεση.

Ρε, άει στο...

Πέρα από τους Φαναριώτες, όμως, έχουμε και τον εγχώριο Ιερώνυμο με τις άριστες δημόσιες σχέσεις και το σιλ σιγανοπαδιάς, που βγήκε και μας είπε ότι είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου (!!!), διότι «είμαστε όλοι, είτε περισσότεροι είτε λιγότεροι, ηθικοί αυτουργοί», αφού «η νεοελληνική μας ταυτότητα έχει στηριχθεί πάνω στο φαίνοσθαί και στο κυρίαρχο στοιχείο του σύγχρονου δυτικού τρόπου ζωής, που άκριτα μιμηθήκαμε». Μας κάλεσε, δε, «να εξέλθουμε από το ναρκισσιστικό μας περίβλημα και να ραγίσει ο συχνά γρανιτένιος καθωσπρεπισμός μας»!

Επειδή δεν τα φάγαμε όλοι μαζί, επειδή δε ζούμε όλοι στα παλάτια και στα χρυσάφια, δικαιούμαστε εκ μέρους όλων των εργαζόμενων (ακόμη και αυτών που είναι πιστοί) να ριζώσουμε ένα μεγαλοπρεπέστατο σιχτήρισμα στον εκπρόσωπο της κάστας των ρασοφόρων αγιογδυτών και χριστεμπόρων μπιζνεσμαν. Οχι τίποτ' άλλο, αλλά για να μη μας περνάει για ηλιθίους. Κι αυτός και τα παπαγαλάκια στον αστικό Τύπο που παρουσιάζουν... έκτακτα ως βαθιές φιλοσοφικές προσεγγίσεις τις παπαριές που από

καιρού εις καιρόν εκστομίζει.

Υποβολή υποψηφιότητας

Ως επίσημη υποβολή υποψηφιότητας για την αρχηγία της ΝΔ, όταν ο Καραμανλής αποχωρήσει, πρέπει να διαβαστεί η συνέντευξη Αβραμόπουλου στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία». Στη δήλωσή του ότι δε θέτει θέμα ηγεσίας κι ότι εάν το θέσει άλλος αυτός θα στηρίξει στον Καραμανλή, δεν πρέπει να δοθεί καμιά σημασία. Οποιος έχει αρχηγικές φιλοδοξίες και δεν θέλει να γίνει Τατούλης το ίδιο θα απαντούσε. Το «ζουμί» είναι στη δήλωσή του ότι αυτός είναι υπέρ των ανοιχτών κομμάτων και προτιμά την ανοιχτή εκλογή αρχηγών (μοτέλο Γιωργάκη, δηλαδή). Ο Αβραμόπουλος φοβάται το κομματικό δυναμικό, έχει μάλλον μετρήσει τις δυνάμεις του και ξέρει ότι δεν έχει ελπίδα, γι' αυτό και προτείνει ανοιχτή εκλογή, ποντάροντας στη στήριξή του από τα ΜΜΕ. Αλλωστε, είναι γνωστό ότι σε όλη του την πολιτική καριέρα υπήρξε πάντοτε «λομππίστας» των εκδοτών και καναλαρχών, γι' αυτό και χαιρεί τέτοιας ασυλίας, παρά τα εγκλήματα που έχει διαπράξει σε βάρος της δημόσιας Υγείας.

ΥΓ1: Η πλάκα είναι ότι την επομένη ο Αβραμόπουλος δήλωσε πως ο ίδιος αναγκάστηκε να κάνει αυτή την τοποθέτηση, για να διαφεύσει τα σενάρια που κυκλοφορούσαν! Και γιατί, ρε μεγάλε, δεν περιορίστηκες σε μια απλή αποκρίση της διαδοχολογίας, αλλά μας είπες πως θα ήθελες να εκλεγεί ο επόμενος αρχηγός;

ΥΓ2: Και καλά, εμείς δεν καταλάβαμε ότι ο Αβραμόπουλος άνοιξε ξανά τη διαδοχολογία. Δεν το κατάλαβαν ούτε τα νεοδημοκρατικά στελέχη που πήραν γραμμή από το Μαξίμου ν' αρ-

χίσουν το πυρ ομάδων; Από Μειμαράκη, Αντώνιο και Φάνη, που έκαναν κυριλάτα σχόλια, μέχρι Λιάπη και Μαρκόπουλο (για «παραμύθια της Χαλμιάς, ευτράπελα, ανάξια κάθε απάντησης» μίλησε ο πρώτος), μέχρι προχθές δεν υπήρχε διαδοχολογία στη ΝΔ, ο κ. Αβραμόπουλος την άνοιξε» δήλωσε ο δεύτερος, που θεωρεί εαυτόν και υφυπουργό;

Πολιτική κομπινα

«Η συγκεκριμένη διάταξη θεοσιόθηκε για να προστατεύσει το δημόσιο συμφέρον σε επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας. Η Κυβέρνηση θα συνεργασθεί με την Ευρωπαϊ-

Διπλάσια η πραγματική ανεργία

Χωρίς σχόλια παραθέτουμε την άποψη του εργατολόγου Αρι Καζάκου, καθηγητή στη Νομική Σχολή του ΑΠΘ («Ελευθεροτυπία», 29.11.08):

«Ουσιαστικά η ανεργία είναι διπλάσια από ό,τι παρουσιάζεται, φθάνει περίπου το 20%. Πρόκειται για το κλασικό στατιστικό ψεύδος που καταγράφει ως ανεργία μόνο ό,τι περνάει από τους καταλόγους του ΟΑΕΔ. Ενώ η πραγματική εικόνα αφορά και τους μακροχρόνια ανέργους, τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας, τους απογοητευμένους από την έλλειψη μέτρων καταπολέμησης της ανεργίας, όσους συμμετέχουν σε επιδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγράμματα απασχόλησης ή κατάρτισης (η συγκαλυπτόμενη ανεργία), οι υποασφαλισμένοι, οι μεγάλοι αριθμοί συζύγων και παιδιών που βοηθούν στις μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις (που να σημειωθεί, κλείνουν η μία μετά την άλλη), η μαύρη εργασία των μεταναστών. Πουθενά δεν καταγράφονται όλοι αυτοί οι άνθρωποι».

κή Επιτροπή για όποιες προσαρμογές στη διάταξη αυτή κριθούν απαραίτητες».

Μ' αυτή τη λακωνική δήλωση-μονόλογο απάντησε ο Αλογοσκούφης στα ερωτήματα που τέθηκαν σχετικά με τη διάταξη που θέσπισε πλαφόν (20%) στην κατοχή μετοχών από ιδιώτες σε επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας, την οποία η Κομισιόν έκρινε ως αντιβαίνουσα προς το κοινοτικό δίκαιο περί ανταγωνισμού. Ουσιαστικά, προανήγγειλε την κατάργηση της διάταξης, όπως ακριβώς είχε γίνει και με το «βασικό μέτοχο». Με μόνη τη διαφορά ότι στην περίπτωση του «βασικού μετόχου» κανένας από τους «νταβατζήδες» δεν έπαθε ζημιά (ο Μπόμπολας έφτασε στο παρπέντε να πουλήσει τις μετοχές του στον Αγγελόπουλο, αλλά κρατήθηκε), ενώ με το πλαφόν που έβαλε ο Αλογοσκούφης «έριξε» τον Βγενόπουλο, που ήδη είχε πιάσει 20% στον ΟΤΕ και ετοιμαζόταν να ανεβάσει το ποσοστό του, και πούλησε τον Οργανισμό στη Deutsche Telekom. Ο Βγενόπουλος, βέβαια, έβγαλε καμιά διακοσαριά εκατομμύρια ευρώ από την αναγκαστική πώληση των μετοχών του στη ΔΤ, όμως ακόμα το φυσάει και δεν κρυσώνει, γιατί πήγαινε για τον ΟΤΕ και όχι για τα «μεισιτικά».

Δεν ήξερε, άραγε, ο Αλογοσκούφης ότι η συγκεκριμένη διάταξη αντίκειται στο κοινοτικό δίκαιο; Φυσικά και ήξερε, όμως λειτούργησε σαν κοινός εκδισαστής. Εκβίασε τον Βγενόπουλο να πουλήσει τις μετοχές του, γιατί είχε επιλέξει ως αγοραστή τη ΔΤ. Και τώρα είναι έτοιμος να καταργήσει τη διάταξη. Στον κόσμο των επιχειρήσεων τέτοιες κομψίνες είναι συχνές (γνωστή είναι η μέθοδος του «αέρα»). Όμως εδώ δεν έχουμε επιχειρηματίες που μπλοφάρουν και στήνουν παγίδες, αλλά έναν υπουργό που νομοθετεί εν γνώσει του ότι σύντομα θα καταργήσει το νόμο, μόνο και μόνο επειδή επιλέγει ένα συγκεκριμένο αγοραστή και απορρίπτει κάποιον άλλο. Ουδέποτε έως τώρα ο Αλογοσκούφης έδωσε οποιαδήποτε εξήγηση γιατί έκανε τη συγκεκριμένη επιλογή. Αν έλεγε «δεν γουστάρω τον Βγενόπουλο και τους Αραβες που βάζουν τα κεφάλαια στη ΜΙG», θα ήταν μια εξήγηση. Όταν δεν δίνει καμιά εξήγηση, μπορούμε να υποθέσουμε τα πάντα (για την ακρίβεια, κάτι συγκεκριμένο υποθέτουμε όλοι μας).

■ Σιωνιστικό θράσος

«Το μίσος κατά των Εβραίων και των συμβόλων του Ιουδαϊσμού, καθώς και το μίσος κατά του Ισραήλ, εξακολουθούν να προκαλούν σε θανατηφόρες πράξεις βίας», τόνισε ο υπηρειακός πρωθυπουργός του σιωνιστικού κράτους Εχούντ Ολμέρτ, απ' αφορμή την επίθεση των ισλαμιστών κομμάντο στη Βομβάη. Στόχος του σιωνιστή πολιτικού είναι η ανενήμερη, τρομαγμένη, ανιστόρητη, ενοχική (λόγω «Ολοκαυτώματος») Δύση και όχι η πληθυσιακή Ανατολή. Στην Ανατολή ο κόσμος ξέρει πολύ καλά ότι το Ισλάμ ουδέποτε στράφηκε κατά του Ιουδαϊσμού ή των Εβραίων. Αλλωστε, οι διωγμοί των Εβραίων έγιναν πάντοτε σε ευρωπαϊκό έδαφος (Ιερά Εξέταση στην Ισπανία, τσαρικά πογκρόμ στη Ρωσία και την Πολωνία, ναζισμός). Αντίθετα, είναι οι Σιωνιστές που άρπαξαν με τη βία τη γη των Παλαιστίνιων, που τους εκδίωξαν από τις πατρογονικές εστίες τους και εδώ και 60 χρόνια εφαρμόζουν πάνω τους μια συστηματική πολιτική γενοκτονίας. Στο στόχαστρο του ριζοσπαστικού Ισλάμ δεν είναι ο Ιουδαϊσμός ως θρησκεία και οι Εβραίοι ως πιστοί της, αλλά το βάρβαρο σιωνιστικό μόρφωμα, κι αυτό κάθε έντιμος άνθρωπος στη Δύση οφείλει να το αναγνωρίσει και να το διακηρύξει.

■ Ένας είν' ο οπαδός...

Ο ένας μετά τον άλλο οι λεγόμενοι «liberals» στις ΗΠΑ εκδηλώνουν την απογοήτευσή τους από τις επιλογές του Μπαράκ Ομπάμα στη στελέχωση της κυβέρνησής του, που προιδεάζουν για την πολιτική που δ' ακολουθήσει ο πολυχρονεμένος νέος αμερικανός πρόεδρος. Η πολιτική σκέψη στις ΗΠΑ είναι νηπιακή. Γι' αυτό και το παραδολό συνοδύλεμα των «liberals» και των διάφορων οργανώσεων της οικολογίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ειρήνης δε μπορεί να καταλάβει εύκολα ότι αυτό που κάνει ο Ομπάμα είναι να θωρακίζει την προεδρία του με μια κυβέρνηση κατά κάποιο τρόπο «εθνικής ενότητας», στην οποία βάζει εκπροσώπους από όλα τα μεγάλα πολιτικά τζάκια (Δημοκρατικά και Ρεπουμπλικανικά) και «λομπιστές» όλων των μεγάλων καπιταλιστικών ομίλων. Έτσι, η «ομπαμάνια» υποχωρεί και δίνει τη θέση της στον «ομπασκεπτικισμό».

Υπάρχει, όμως, ένας ευρωπαϊός πολιτικός που πάει κόντρα στο ρεύμα του σκεπτικισμού. Και είναι ο μόνος, καθώς όλοι οι άλλοι έχουν λουφάξει: ο Γιωργάκης Παπανδρέου, που στην ομιλία που έκανε την περασμένη Δευτέρα στο συμβούλιο του «Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος» ασχολήθηκε επί μακρόν με την εκλογή Ομπάμα, την οποία χαρακτήρισε «ιστορική αλλαγή», η οποία δημιουργεί προϋποθέσεις «ώστε όλοι μαζί να προσπαθήσουμε να βρούμε λύσεις και να προωθηθεί η συνεργασία ΗΠΑ-Ευρώπης για την προώθηση της ειρήνης».

Το γεγονός, ότι ο υπουργός Πολέμου του Μπους παραμένει και στην κυβέρνηση Ομπάμα προφανώς δεν λέει τίποτα στον αρχηγό του ΠΑΣΟΚ. Ούτε το ότι την επιλογή της Χίλαρι χειροκρότησαν θερμά η Κοντολιζα Ράις και ο Εχούντ Ολμέρτ.

Ας πάρει καθαρά θέση ο Κ. Κιλτίδης

Οόψιμος μετρ της δασολογίας Κ. Κιλτίδης ανακάλυψε την απόφαση του ΣτΕ 2959/2006 και την κουνάει σαν σημαία, προκειμένου να αποδείξει ότι με βάση αυτή δεν ισχύει η παράγραφος 7 του άρθρου 1 του νόμου 3147/2003, σύμφωνα με την οποία «ο χαρακτηρισμός από τις Επιτροπές Απολλοτριώσεων και τις Επιτροπές Οριστικών Διανομών, ως προς την μορφή των εκτάσεων που αποτέλεσαν αντικείμενο διανομής, σύμφωνα με τις διατάξεις της αγροτικής νομοθεσίας, είναι έγκυρος και δεσμευτικός και δεν επανεξετάζεται από τα όργανα της διοίκησης».

Την κουνάει, γιατί μ' αυτή πράγματι επιτρέπονται οι πράξεις χαρακτηρισμού, για να γίνει όμως στην περίπτωση του δάσους της Ουρανούπολης πρέπει ο Κ. Κιλτίδης να αποσύρει την αποδοχή της γνωμοδότησής του άνοιξε το δρόμο του αποχαρακτηρισμού του. Αυτό όμως αρνείται να το κάνει, γιατί φαίνεται ότι ανέλαβε δεσμεύσεις προς τρίτους.

Με την παραπάνω απόφασή του το Ε' Τμήμα του ΣτΕ ισχυρίζεται ότι «η απόφαση της Επιτροπής Απολλοτριώσεων δεσμεύει τα αρμόδια δασικά όργανα ως προς το ζήτημα της ιδιοκτησίας της εκτά-

σεως και ως προς το επιτρεπτό της χρήσης, για την οποία είχε αρχικώς γίνει η αποκατάσταση με την απόφαση της Επιτροπής Απολλοτριώσεων. Για το χαρακτηρισμό όμως της εκτάσεως αρμόδια παραμένουν το κατά το ν. 9989/1979 όργανα, δηλαδή ο δασάρχης και οι επιτροπές του άρθρου 10».

Πράγματι, με την απόφαση αυτή επιτρέπονται οι πράξεις χαρακτηρισμού μιας έκτασης. Ανακύπτει όμως, στη συγκεκριμένη περίπτωση, το εξής πρόβλημα: ποια απόφαση θα υπερισχύει, της Επιτροπής Απολλοτριώσεων που ισχυρίζεται ότι στην εποικιστική γη επιτρέπεται η αγροτική καλλιέργεια ή των επιτροπών χαρακτηρισμού ότι η έκταση είναι δάσος και απαγορεύεται η καλλιέργεια; Να το τεράστιο πρόβλημα που δημιουργείται με την απόφαση αυτή του ΣτΕ, που έσπευσε να την υιοθετήσει ο... μετρ της δασολογίας, χωρίς επιφυλάξεις. Αντιλήφθηκε ο λαλίστατος αυτός κύριος το πρόβλημα και εάν ναι τι θέση παίρνει; Η θέση η δική μας είναι να υπερισχύει η απόφαση που θα βγαίνει με την πράξη χαρακτηρισμού, θέση που απορρέει από τη συνταγματική υπεροχή στην προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων.

Είναι εφικτός ο αποχαρακτηρισμός του δάσους της Ουρανούπολης;

Στην κατάθεσή του στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής ο υφυπουργός Κ. Κιλτίδης δεν κράτησε ούτε τα προσχήματα. Έσπευσε να προδικάσει το αποτέλεσμα της πράξης χαρακτηρισμού για το δάσος της Ουρανούπολης, ισχυριζόμενος με πάθος ότι πρόκειται για δασική έκταση. Η επιμονή του αυτή, όπως και των άλλων μελών της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, που διαχρονικά ασχολήθηκαν με το δάσος της Ουρανούπολης, υποδηλώνει ότι έχουν αναλάβει δεσμεύσεις για τον αποχαρακτηρισμό αυτού του δάσους και γι' αυτό ο Κ. Κιλτίδης θα κάνει τα πάντα προκειμένου να βγει ως αποτέλεσμα της πράξης χαρακτηρισμού ότι πρόκειται για δασική έκταση. Πού κατέφυγε ο λαλίστατος και «προφέσορας» επί των θεμάτων της δασολογίας Κ. Κιλτίδης προκειμένου να αποφανθεί για το δασικό χαρακτήρα της έκτασης των 9.000 στρεμμάτων στην Ουρανούπολη; Στην παράγραφο 3β του άρθρου 1 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003, αγνοώντας προκλητικά δύο σημαντικά δεδομένα που θα δούμε στη συνέχεια. Παραθέτουμε την παράγραφο αυτή: «Εάν στην ως άνω βιοκοινότητα η ξυλώδης βλάστηση αποτελείται από δασοπονικά είδη αείφυλλων ή φυλ-

λοβόλων πλατύφυλλων που εμφανίζονται σε θαμνώδη μορφή, η εν λόγω έκταση χαρακτηρίζεται δασική έκταση, εφόσον οι κόμεις των ειδών αυτών καλύπτουν ποσοστό μεγαλύτερο του είκοσι πέντε τοις εκατό του εδάφους (συγκόμωση μεγαλύτερη του 0,25)».

Ποια είναι τα σημαντικά δεδομένα που αγνόησε προκλητικά ο Κ. Κιλτίδης και όλη η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας;

Πρώτον, η ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24 του συντάγματος, που ενσωματώθηκε ως παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 2 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003. Την παραθέτουμε:

«1. Ως δάσος ή δασικό οικοσύστημα νοείται το οργανικό σύνολο άγριων φυτών με ξυλώδη κορμό πάνω στην αναγκαία επιφάνεια του εδάφους, τα οποία μαζί με την εκεί συνυπάρχουσα χλωρίδα και πανίδα αποτελούν, μέσω της αμοιβαίας αλληλεξάρτησης και αλληλεπίδρασής τους, ιδιαίτερη βιοκοινότητα (δασοβιοκοινότητα) και ιδιαίτερο φυσικό περιβάλλον (δασογενές).

2. Δασική έκταση υπάρχει όταν στο παραπάνω σύνολο η άγρια ξυλώδης βλά-

Ταλαιπωρούνται οι καταπατητές!

Πάντοτε πιστεύαμε, ότι αργά ή γρήγορα ο Κ. Κιλτίδης θα κατέβαζε την κάλπικη σημαία της δήθεν υπεράσπισης του δασικού πλούτου της χώρας και θα σήκωνε την πραγματική σημαία, του αποχαρακτηρισμού δασών και δασικών εκτάσεων. Δεν γνωρίζουμε εάν ο νεοδημοκράτης βουλευτής Ι. Μπούγας και ο Κ. Κιλτίδης είχαν συνεννοηθεί για το ερώτημα που θα του έθετε ο πρώτος, κατά την κατάθεση του δεύτερου στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής, για τους «καταταλαιπωρούμενους» από τις δασικές υπηρεσίες πολίτες: «Διαπιστώνετε και εκ της θέσεώς σας ότι οι πολίτες καταταλαιπωρούνται από τις δασικές υπηρεσίες και αυτό οφείλεται στην πολυνομία, στο δυσνόητο των διατάξεων οι οποίες διέπουν τη δασική νομοθεσία. Οφείλεται επίσης στην έλλειψη δασολογίου... και ιδίως στο γεγονός ότι υπεισέρχεται η υποκειμενική κρίση των δασικών οργάνων. Ολα αυτά, λοιπόν, θα πρέπει να αντιμετωπιστούν αμέσως και με θεσμικούς και με διοικητικούς χαρακτήρα μέτρα, διότι οι διαπιστώσεις δεν αρκούν».

Ας θυμηθούμε λίγο ποιοι βάζουν διαχρονικά αυτά τα ζητήματα. Δεν είναι ανάμεσα στους άλλους οι εκπρόσωποι των οικοδομικών συνεταιρισμών, οι οποίοι έχουν καταπατήσει δάση και δασικές εκτάσεις τα οποία θέλουν να οικοδομήσουν; Δεν είναι ο Κ. Μητσotάκης που έβαλε ως έργο ζωής τον αποχαρακτηρισμό των δασικών εκτάσεων που τις θεωρεί υπερβολικά πολλές στην Ελλάδα;

Τι απάντησε στον συνάδελφό του ο... μετρ της δασολογίας, που ανοιχτά ειρωνεύεται τους δασολόγους που τον καταγγέλλουν για τη δασοκτόνα πολιτική του;

«Σε ό,τι αφορά δε το άλλο που θέσατε εισαγωγικά, είναι δεδομένο ότι καταταλαιπωρούνται. Και ξέρετε καλύτερα από εμένα ότι σε εσάς και σε κάθε διοικητικό παράγοντα και στα υπουργεία προστρέχουν οι πολίτες όταν αγοράζουν κατά την ευθύνη των συμβαλλομένων –αυτό που έγινε προφανώς και στη συγκεκριμένη επίμαχη έκταση– και κατόπιν όταν πάνε για να αξιοποιηθεί με ερώτημά τους, το Δασαρχείο με πράξη χαρακτηρισμού –αν δεν έχει γίνει, γιατί είναι ιστορική και επιστημονική η πράξη χαρακτηρισμού– αποφαινεται ότι είναι δασικό και αρχίζει το τραγικό δράμα εκατοντάδων έως χιλιάδων πολιτών και οργανωμένων, θα έλεγα, πολιτών»

Τα δικά μας σχόλια περιπεύουν, όταν φανερά ο υφυπουργός Δασών αναλαμβάνει υπό την προστασία του τους καταπατητές των οικοδομικών συνεταιρισμών.

στηση, υψηλή ή θαμνώδης, είναι αραιά».

Δεύτερον, ότι η εδαφοκάλυψη της έκτασης της Ουρανούπολης με άγρια ξυλώδη βλάστηση, υψηλή ή θαμνώδη, είναι 100%.

Πράγματι, στην Ελλάδα δεν έχει καταληθεί μέχρι ποιο ποσοστού εδαφοκάλυψης, μεγαλύτερου του 25% φυσικά, μια έκταση θα θεωρείται δασική. Για παράδειγμα, από 25% μέχρι 70% θα θεωρείται δασική και πάνω από 70% και μέχρι το 100% θα θεωρείται δάσος; Στη συγκεκριμένη περίπτωση του δάσους της Ουρανούπολης δεν μας απασχολεί σε τι ποσοστό θα καταλήξει ο Κ.Κιλτίδης και η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας προκειμένου να χαρακτηριστεί δάσος ή δασική έκταση. Γιατί η εδαφοκάλυψη είναι 100%. Ποιος δασάρχης, ακόμη κι αν ανήκει στο χώρο της ΝΔ, θα τολμήσει να ειπληθεί ότι η έκταση αυτή της Ουρανούπολης, με κάλυψη 100%, είναι δασική; Αυτό το ποσοστό είναι που τρομάζει τον Κ. Κιλτίδη και τον κάνει να μην αποφασίζει να πάρει πίσω την κακόφημη γνωμοδότηση 161 του Ε' Τμήματος του ΝΣΚ και να διατάξει το Δασάρχη Αρναίας να κάνει αυτεπάγγελα πράξη χαρακτηρισμού.

Το τίμημα της κρατικής τρομοκρατίας

Είναι πραγματικά θλιβερό και εξοργιστικό, αλλά αποτελεί πραγματικότητα. Τα βασάνα ενός λαού τα θυμούνται μόνο όταν οι τηλεοράσεις γεμίσουν με αίμα. Αίμα όχι των ανθρώπων που στενάζουν κάτω από μια βάρβαρη καταπίεση (συχνά για δεκαετίες ολόκληρες), αλλά ανυποψίαστων –και πολλές φορές πράγματι αθώων– θυμάτων, όπως η 13χρονη Αμερικανίδα που σκοτώθηκε με τον πατέρα της στις πρωτοφανείς επιθέσεις που έγιναν την προηγούμενη βδομάδα στην Μομπάη (πρώην Βομβάη), την πρωτεύουσα του κρατιδίου Μαχαρασάτρ, που αποτελεί και την οικονομική πρωτεύουσα της Ινδίας.

Πάνω σ' αυτά τα αθώα (με ή χωρίς εισαγωγικά) θύματα η κυρίαρχη «αντιτρομοκρατική» προπαγάνδα χτίζει λιθαράκι-λιθαράκι το οικοδόμημα του μίσους ενάντια σε όλους όσοι αντιπθετίζονται στις επιλογές της. Τα θύματα των αιματηρών πολεμικών επιθέσεων χρησιμοποιούνται για μια ακόμα φορά για να συσκοτίσουν την πραγματικότητα που διαμορφώνεται στις «γκρίζες ζώνες» της υφής, όπου η ανθρώπινη ζωή έχει χάσει προ πολλού την αξία της.

Όταν ένας Παλαιστίνιος ανατινάζεται σε κάποιο εμπορικό κέντρο στην καρδιά του Ισραήλ, η «διεθνής κοινή γνώμη» ανατριχιάζει στη θέα του αίματος. Όταν όμως τα ισραηλινά τεθωρακισμένα ισοπεδώνουν παλαιστινιακά χωριά (πράγμα που γίνεται πολύ πιο συχνά) ή καταδικάζουν εκατομμύρια Παλαιστίνιους σε αργό θάνατο (όπως γίνεται ξανά εδώ και ένα μήνα με τον αποκλεισμό της Λωρίδας της Γάζας), η είδηση περνάει στα «φιλά» των εφημερίδων και η «διεθνής κοινή γνώμη», στην καλύτερη περίπτωση, «θλιβεται για το ατυχές γεγονός», χωρίς όμως να δίνει περισσότερη σημασία.

Η κρατική τρομοκρατία δεν αποτελεί έγκλημα, όμως αυτοί που μεταβάλλονται σε ανθρωπίνες βόμβες για να σκοτώσουν (παίρνοντας μαζί τους ακόμα και αθώα θύματα) χαρακτηρίζονται «εγκληματίες». Κι ας είναι η πρώτη που οδηγεί τους δεύτερους σε μια τέτοια αντίδραση, που σχεδόν πάντα αποτελεί μονόδρομο γι' αυτούς.

Το ίδιο συμβαίνει και στην Ινδία. «Αν η μεταχείριση των Παλαιστίνιων από το Ισραήλ είναι το πιο συγκινησιακό ζήτημα για τους Μουσουλμάνους στη Μέση Ανατολή, η μεταχείριση του λαού του Κασμίρ από την Ινδία παίζει παρόμοιο ρόλο μεταξύ των Μουσουλμάνων της Νοτιοανατολικής Ασίας», έγραψε ο βρετανός ιστορικός William Dalrymple στον Observer (30/11/08).

Τα διεθνή ΜΜΕ «ανατρίχιασαν» με τη βία των δέκα νεαρών ενόπλων (όλοι τους ήταν κάτω των 25 ετών) και στην προσπάθειά τους να τους δαιμονοποιήσουν επιστράτευσαν το επιχείρημα ότι οι ένοπλοι δεν χτύπησαν μόνο πολυτελή ξενοδοχεία, το εβραϊκό κέντρο και καφενεία που σύχναζαν δυτικοί τουρίστες, αλλά και νοσοκομείο της πόλης. Ποιος όμως γνωρίζει, ότι πριν από τρεις

μήνες (στις 11 Αυγούστου) οι ινδικές δυνάμεις ασφαλείας μακέλεψαν νοσοκομείο στο Κασμίρ; Ήταν τέτοιο το μένος τους που χρησιμοποίησαν πραγματικά πυρά και δακρυγόνα προκειμένου να συλλάβουν τραυματίες διαδηλωτές που είχαν νοσηλευτεί μετά από την καταστολή ειρηνικής διαδήλωσης στην πρωτεύουσα του Κασμίρ. Από τα πυρά τραυματίστηκαν μέχρι και νοσοκόμες. Και αυτό το γεγονός, για το οποίο αδιαφόρησαν τα ινδικά ΜΜΕ, θα ήταν παντελώς άγνωστο στο εξωτερικό, αν δεν το ανέφερε ο Dalrymple στον Observer. Ποιος γνωρίζει για τα δύο μεγάλα στρατόπεδα συγκέντρωσης (τύπου Αμπου Γκράμπι) που λειτουργούσαν μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '90 στο Κασμίρ (ονόματι Para 1 και Para 2), στα οποία «εξαφανίστηκαν» χιλιάδες άνθρωποι από το καθεστώς της Ινδίας;

Η αιματηρή διένεξη στο Κασμίρ έχει κοστίσει τη ζωή σε πάνω από 70.000 ανθρώπους από τότε που ξεκίνησε το αυτονομιστικό κίνημα. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι (ορισμένες εκτιμήσεις μιλούν ακόμη και για 700.000) έχουν πάρει το δρόμο της προσφυγιάς. «Δεκαοχτώ χρόνια αργότερα, το Κασμίρ παραμένει ανήσυχος και οι αιτίες που γέννησαν την ανταρσία παραμένουν. Η Ινδία και το Πακιστάν έχουν συνολικά πολεμήσει σε τρεις ατελέσφορους πολέμους για το Κασμίρ, ενώ ένας τέταρτος μίνι-πόλεμος, λόγω της κατοχής από τον πακιστανικό στρατό ενός μικρού τμήματος της ινδικής περιοχής στο Καργιλ, παραλίγο να προκαλέσει πυρηνική σύγκρουση μεταξύ των δύο χωρών το 1999. Πράγματι, λόγω της μακράς διάρκειας που έχει τραβήξει αυτή η διένεξη, πολυς κόσμος σήμερα συσχετίζει το Κασμίρ περισσότερο με τη βία και τη σύγκρουση παρά με τις παραδόσεις της υψηλής κουλτούρας, της καλλιτεχνικής εφευρετικότητας και του θρησκευτικού συγκριτισμού, με τα οποία έχει συσχετιστεί παραδοσιακά η περιοχή. Τώρα ακούγεται μόνο ειρωνικά το ότι οι Κασιμίριοι θεωρούνταν κάποτε τόσο φιλήσυχτοι που σύμφωνα με ένα παλιό ινδικό αστείο τα στρατεύματά τους αρνούσαν πάντοτε να πάνε στη μάχη χωρίς τη συνοδεία αστυνομίας» (Kashmir: The Scarred and the Beautiful, William Dalrymple, 3/4/2008).

Η τελευταία αιματηρή επίθεση με τους 200 νεκρούς και τους 300 τραυματίες δεν είναι τίποτ' άλλο παρά η συνέχηση ενός μακρόχρονου πολέμου, που τον γέννησε η κρατική τρομοκρατία της Ινδίας. Σ' αυτό τον πόλεμο το δίκιο το έχουν αυτοί που παλεύουν ενάντια στην καταπίεση, ακόμα κι αν εδώ στην «πολιτισμένη Δύση» δεν μας αρέσει και τόσο ο τρόπος με τον οποίο αντιδρούν. Όμως, όταν η ανθρώπινη ζωή στο μακρινό Κασμίρ δεν αξίζει περισσότερο από μία σφαίρα, ποιος μπορεί να καταδικάσει έτσι απλά αυτούς που δίνουν τη ζωή τους για να απαλλαγούν από την τυραννία, αν ο ίδιος δεν έχει βιώσει ούτε στο ελάχιστο αυτά που βιώνουν αυτοί επί ολόκληρης δεκαετίας;

Πέτυχαν το στόχο τους

Όπως και να χαρακτηρίσει κανείς τις πρόσφατες επιθέσεις των ισλαμιστών ανταρτών στη Μομπάη, το βέβαιο είναι ότι πέτυχαν το στόχο τους. Πέτυχαν δηλαδή να αποσταθεροποιήσουν την περιοχή και να δώσουν μήνυμα σε κάθε κατεύθυνση, ότι η ασφάλεια στην περιοχή της Νοτιοανατολικής Ασίας αποτελεί όνειρο απατηλό όσο συνεχίζεται ο πόλεμος κατά της «τρομοκρατίας» και των εθνοκαστελευθροτικών κινήματων.

Η Ινδία, μετά από δύομισή χρόνια «ηρεμίας» (από την τελευταία αιματηρή επίθεση που έγινε στις 7 Ιούνη του 2006 σε επτά σιδηροδρομικούς σταθμούς τρένων που κατευθύνονταν στη Μομπάη και είχε σαν αποτέλεσμα 190 νεκρούς και 700 τραυματίες), βιώνει τον πόλεμο μέσα στο ίδιο το οικονομικό της κέντρο. Ο υπουργός Εσωτερικών παραιτείται και ο υπουργός του κρατιδίου Μαχαρασάτρ (του οποίου πρωτεύουσα είναι η Μομπάη) θέτει την παραίτησή του στη διάθεση της κυβέρνησης. Το «αντιτρομοκρατικό» οικοδόμημα του ινδικού κράτους (που χτίζεται με ισραηλινή βοήθεια) κλονίζεται συθέμελα. Οι πάντα κακές σχέσεις της Ινδίας με το γειτονικό Πακιστάν γίνονται ακόμα χειρότερες, καθώς η ινδική κυβέρνηση κατηγορεί το δεύτερο τουλάχιστον για έλλειψη αποφασιστικότητας στην καταστολή των «τρομοκρατών», για να μην πούμε υπόθαλψη, η οποία συχνά αφήνεται ανοιχτά να εννοηθεί (καθώς οι μυστικές υπηρεσίες του Πακιστάν φέρονται να έχουν ενισχύσει στο παρελθόν διάφορες ισλαμιστικές ομάδες). Το «αντιτρομοκρατικό» μέτωπο (στο οποίο εντάσσονται τόσο η Ινδία όσο και το Πακιστάν) αδυνατίζει μέσα από την ένταση των εριδών στο εσωτερικό του.

Ταυτόχρονα, αυτή η επίθεση βάζει δύσκολα προβλήματα στη νέα αμερικάνικη κυβέρνηση που θα μπει στο Λευκό Οίκο το Γενάρη, η οποία βλέπει ότι η αμερικάνικη πολιτική βρίσκεται σε τέλμα σε όλα τα μέτωπα: από το Ιράκ, η «σταθερότητα» του οποίου εξαρτάται από την... Τεχεράνη, το Ιράν, το οποίο δε μπορεί με κανένα τρόπο να στριμωχτεί (ούτε λόγος βέβαια για στρατιωτικές επιθέσεις εναντίον του), το Λίβανο, όπου οι... «τρομοκράτες» (Χεζμπολά) έχουν μπει στην κυβέρνηση, μέχρι το Αφγανιστάν, όπου οι Ταλιμπάν βρίσκονται έξω από τις πύλες της Καμπούλ, και το Πακιστάν, που παρά τις προσπάθειές του δε μπορεί να κερδίσει τον πόλεμο με τους ισλαμιστές μαχητές.

Όσο κι αν φαίνεται απίστευτο, ήρκεσαν δέκα (ή λίγοι παραπάνω) αποφασισμένοι 20άρες για να προκαλέσουν θύελλα στο «αντιτρομοκρατικό» επιτελείο. Μια θύελλα που το πιθανότερο είναι να διευθετηθεί και να αποφευχθεί μια ευρύτερη σύρραξη μεταξύ Ινδίας και Πακιστάν. Ήδη η Ράϊς έστεισε στην περιοχή και το Πακιστάν απέ-

στειλε έναν αξιωματούχο ασφαλείας –και όχι τον επικεφαλής που αρχικά είχε ανακοινώσει– για συνομιλίες στην Ινδία. Ο Κινέζος υπουργός Εξωτερικών έστεισε κι αυτός να προτρέψει το Πακιστάν να εντείνει τη συνεργασία με την Ινδία.

Όμως, όλη αυτή η κινητικότητα στο διπλωματικό τομέα δεν αποτυπώνει τίποτ' άλλο παρά έναν αδιέξοδο δρόμο, στον οποίο κινείται το «αντιτρομοκρατικό» στρατόπεδο, το οποίο δε μπορεί να εξασφαλίσει την ασφάλειά του όσα εκατομμύρια δολάρια κι αν ξοδεύει γι' αυτό το σκοπό.

ΥΓ: Γελάσαμε όταν διαβάσαμε ότι οι ΗΠΑ είχαν προειδοποιήσει για τις επιθέσεις. Μετά Χριστό προφήτες πολλοί γίνονται. Σε όσους σπεύσουν να χρησιμοποιήσουν αυτές τις «προειδοποιήσεις» με σκοπό τη συνωμοσιολογία, θα πούμε απλά ότι τέτοιες «προειδοποιήσεις» θυμίζουν περισσότερο τις προβλέψεις κάποιων σεισμολόγων μετά από ένα ισχυρό σεισμό, που πάντα καταλήγουν να είναι πρακτικά άχρηστες. Γιατί ούτε οι Αμερικάνοι ούτε κανένας άλλος ήξερε τότε και πού ακριβώς θα γίνονταν οι επιθέσεις. Αν το ήξεραν θα τις σταματούσαν εν τη γενέσει τους. Εκτός κι αν οι ερασιτέρες των θεω-

ριών συνωμοσιών μπορούν να πείσουν ότι το αντιτρομοκρατικό μέτωπο ήθελε τις επιθέσεις αυτές μόνο για να πείσει την υφήλιο για το... «πόσο κακοί είναι οι τρομοκράτες»! Λες και οι ινδικές δυνάμεις ασφαλείας, που τον περασμένο Αύγουστο μακέλεψαν νοσοκομείο στο Κασμίρ, είχαν τέτοια καούρα ή οι Αμερικάνοι ήθελαν να ζορίσουν το Πακιστάν, την ίδια στιγμή που ο διευθυντής της CIA εγκωμιάζει τον πακιστανικό πρόεδρο Αζίζ Ζαρντάρη για την «αποφασιστικότητα που επιδεικνύει στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας».

Σημασία έχει το πρακτικό αποτέλεσμα. Οι Αμερικάνοι προωθούσαν ένα σχέδιο ινδο-πακιστανικής συνεργασίας, το οποίο θα επέτρεπε να μεταφερθούν πακιστανικά στρατευματα από τα σύνορα με την Ινδία στον πακιστανικό βορρά, προκειμένου να πολεμήσουν ενάντια στο ισλαμικό αντάρτικο. Το αποτέλεσμα είναι οι μετακινήσεις στρατευμάτων να γίνονται προς την αντίθετη κατεύθυνση, καθώς το Πακιστάν ενισχύει τα σύνορά του με την Ινδία. Ποιους βοηθάει αυτό; Τους «σταυροφόρους κατά της τρομοκρατίας» ή τους ισλαμιστές αντάρτες του Πακιστάν και του Αφγανιστάν;

Συνεχίζονται οι προσπάθειες για άρση του αποκλεισμού της Γάζας

Τη στιγμή που συνεχίζεται επί σχεδόν ένα μήνα ο ολοκληρωτικός αποκλεισμός της Λωρίδας της Γάζας (κατά τη διάρκεια του οποίου έχουν σκοτωθεί τουλάχιστον 17 Παλαιστίνιοι, μεταξύ των οποίων δύο έφηβοι στην τελευταία αιώνια επίθεση που έγινε στη Ράφα την περασμένη Τρίτη), μια προκλητική δήλωση από τα χείλη του Μουσταφά Ελ Φίκι, που ηγείται της επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων της Αιγυπτιακής Βουλής έρχεται να ταραξεί τα νερά. Ο Φίκι δήλωσε ότι η Αίγυπτος δεν θα ανεχθεί τη δημιουργία ενός ισλαμικού κράτους στα ανατολικά της σύνορα. Ρίχνει δηλαδή ευθείες βολές κατά της Χαμάς που ελέγχει τη Λωρίδα της Γάζας.

Σύμφωνα με την αιγυπτιακή εφημερίδα Daily News (3/12/08), που αναδημοσιεύει δημοσίευμα του Associated Press, οι αιγυπτιακές αρχές είναι ιδιαίτερα ενοχλημένες από την άρνηση της Χαμάς να συμμετάσχει στον ενδοπαλαιστινιακό διάλογο με αιγυπτιακή διαμεσολάβηση, στον οποίο οι Αιγύπτιοι επιχειρήσαν να παγιδέψουν τη Χαμάς στην αποδοχή της εξουσίας του Αμπάς. Το πισώπλατο μαχαίρωμα από την αμερικανόδουλη αιγυπτιακή κυβέρνηση δεν μας εξέπληξε. Όμως η πίεση που δέχεται η Αίγυπτος να ανοίξει το συνοριακό πέρασμα της Ράφα για να σπάσει ο αποκλεισμός της Λωρίδας της Γάζας θα αυξηθεί το επόμενο διάστημα, καθώς ανακοινώνονται όλο και περισσότερες αποστολές σπασίματος του

αποκλεισμού.

Μετά το λιβικό πλοίο που εμποδίστηκε από τους Σιωνιστές αλλά επιχειρεί ξανά να σπάσει τον αποκλεισμό, ετοιμάζονται πλοία από Κατάρ, Υεμένη, Κύπρο, Ιορδανία, αλλά και το Ισραήλ, σύμφωνα με το πρακτορείο Uruknet (την περασμένη Τετάρτη). Το σπάσιμο του αποκλεισμού που έκανε τον περασμένο Αύγουστο το πολυεθνικό Free Gaza Movement με τα δυο ελληνικά καΐκια δείχνει τώρα τις πραγματικά ιστορικές του διαστάσεις.

Η Ευρωπαϊκή καμπάνια για την άρση του

αποκλεισμού της Λωρίδας της Γάζας έχει ανακοινώσει για σήμερα (Σάββατο) καθιστικές διαμαρτυρίες σε ευρωπαϊκές πρωτεύουσες έξω από τις αιγυπτιακές πρεσβείες διαμαρτυρόμενη για το συνεχιζόμενο κλείσιμο του συνοριακού περασματος της Ράφα, ενώ διαδήλωση μπροστά στην αιγυπτιακή πρεσβεία έγινε την Τετάρτη και στο Αμάν της Ιορδανίας.

Αχόρταγοι και αδίστακτοι καπιταλιστές

Σε ρόλο «λαγού» των καπιταλιστών και της κυβέρνησης για μια ακόμη φορά ο βιομήχανος και πρόεδρος του ΕΒΕΑ Κ. Μίχαλος, πρότεινε την εκ περιτροπής εργασία (3 ή 4 μέρες τη βδομάδα) σε επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν προβλήματα. Η λεγόμενη «λαϊκή δεξιά» πανικοβλήθηκε με το καινούργιο φασούλι (άντε να κερδίσεις εκλογές με τέτοια σκέφτονται), η Φάνη Πάλλη-Πετραλιά έκανε δήλωση έμμεσης αποδοκιμασίας («Η κυ-

θίνες τους είναι να δεχτούν να δουλεύουν το μισό χρόνο (και να πληρώνονται, φυσικά, το μισό χρόνο), προκειμένου οι επιχειρήσεις να προσαρμοστούν στη μειωμένη ζήτηση και να μη κλείσουν.

Εντυπωσιακός είναι ο τρόπος που υποδέχτηκε αυτή την πρόταση το ΠΑΣΟΚ. Ούτε κραυγές, ούτε καταγγελίες. Η τομεάρχισσα για θέματα απασχόλησης και κοινωνικής προστασίας Ε. Χριστοφιλοπούλου δήλωσε ότι δεν πρέπει να γίνονται τέτοιες

σχειώνεται σε... ρεαλιστικές θέσεις: «αντί να αφήσουμε τη ρύθμιση στις ανεξέλεγκτες δυνάμεις της αγοράς, να παρέμβουμε για να βάλλουμε κανόνες». Για παράδειγμα, να εργάζονται οι εργαζόμενοι 3 μέρες, αλλά να πληρώνονται για 4. Τέτοια πράγματα.

Αυτό που προτείνει ο Μίχαλος επί της ουσίας δεν διαφέρει από όλες τις υπολοπιπες «ελαστικές» μορφές απασχόλησης. Ο τετραωρίτης, για παράδειγμα, σε τι διαφέρει από αυτόν που θα κληθεί

- ◆ Να καταργηθούν όλες οι «ελαστικές» μορφές απασχόλησης.
- ◆ 7ωρο, 5ήμερο, 35ωρο
- ◆ Επιδότηση όλων των ανέργων χωρίς προϋποθέσεις για όσο καιρό παραμένουν άνεργοι

βέρνηση εμμένει στην πολιτική για πλήρη και ποιοτική εργασία. Δεν θα επιτρέψουμε σε καμία περίπτωση στην κρίση να διαταράξει τις εργασιακές σχέσεις», αλλά αυτήν δεν της δίνει κανένας σημασία, όμως ο Αλογοσκούφης έδειξε απόλυτα ψύχραιμος και με μια μνημειώδη δήλωση άφησε το θέμα να «τρέχει», χωρίς να παίρνει θέση. «Δεν σχολιάζω τις δηλώσεις εκπροσώπων φορέων», ήταν η δήλωση του υπουργού Οικονομίας, ο οποίος έχει άπειρες φορές σχολιάσει αρνητικά δηλώσεις της ηγεσίας της ΓΣΕΕ!

Ο Μίχαλος δεν είναι κανένας τυχαίος. Εκτός από βιομήχανος και γόνος παραδοσιακής ακροδεξιάς οικογένειας (ο πατέρας του, επίσης βιομήχανος, διέτελε υπουργός της χούντας), είναι στέλεχος της ΝΔ και έχει διατελέσει γενικός γραμματέας του υπουργείου Οικονομίας το 2005-6. Είναι, δηλαδή, κολλητός του Αλογοσκούφη και αυτό λέει πολλά. Ανέλαβε, λοιπόν, να ανοίξει μια συζήτηση που ήξεραν ότι θα προκαλέσει αντιδράσεις. Να την ανοίξει όχι για να προχωρήσει η κυβέρνηση άμεσα σε νομοθετικές ρυθμίσεις, αλλά για να αλλάξει η ατζέντα. Αντί να γίνεται συζήτηση για μέτρα υπέρ των ανέργων που θα προκαλέσει η κρίση, να γίνεται συζήτηση για τις «ευθύνες» των εργαζόμενων έναντι της ανεργίας. Μία από τις ευ-

προτάσεις «χωρίς ακόμη να έχει αποσαφηνιστεί ποια θα είναι η έκταση που θα πάρει η οικονομική κρίση στην Ελλάδα»! Δηλαδή, όταν σφίξει η κρίση, το ΠΑΣΟΚ είναι έτοιμο να συζητήσει και τέτοιες προτάσεις! Μα και ο Μίχαλος δεν είπε τίποτα το διαφορετικό: σε επιχειρήσεις που έχουν πρόβλημα να δοθεί νομοθετικά αυτή η δυνατότητα.

Η πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ πήγε αλλού την κουβέντα, σημειώνοντας σε ανακοίνωσή της: «Με την πρότασή του (σ.σ. ο Μίχαλος) θέλει να διευκολύνει την κυβέρνηση και να μετατρέψει την κρίση της κυβερνητικής πολιτικής σε κρίση των εργαζομένων, σε κρίση της κοινωνίας!» Τι έχουμε τελικά, κρίση του καπιταλισμού που θα φουντώσει την ανεργία ή κρίση της κυβέρνησης; Δεν μετατρέπεται πάντοτε η κρίση του καπιταλισμού σε κρίση των εργαζόμενων, στους οποίους φορτώνονται τα βάρη; Γιατί δε μιλούν για την ουσία, αλλά μεταθέτουν τη συζήτηση στον κομματικό ανταγωνισμό;

Γιατί, απλουστάτα, είναι έτοιμοι να αποδεχτούν και τέτοια μέτρα, όπως αποδεχτήκαν και τη μερική απασχόληση και τη διευθέτηση. Ετσι ξεκινά πάντοτε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Στην αρχή απορρίπτει, τσιρίζει, καταγγέλλει, αποκοιμίζει τους εργαζόμενους και μετά προ-

για ένα διάστημα να εργάζονται 3 μέρες την εβδομάδα; Ας σταματήσουν, λοιπόν, την υποκρισία όλοι αυτοί που έπαθαν «σύγκρουση» με την πρόταση Μίχαλου.

Εκείνο που αποδεικνύεται είναι ότι η κρίση κάνει τους καπιταλιστές πιο ανάληγτους, πιο επιθετικούς, πιο βίαιους. Η αγορά στενεύει, αυτοί όμως δε θέλουν να μειώσουν τα κέρδη τους, ούτε να χρηματοδοτήσουν την περίοδο των «ισχνών αγελάδων» με εκείνα που συσώρευσαν την περίοδο των «παχιών αγελάδων». Γι' αυτούς οι εργάτες δεν διαφέρουν σε τίποτα από τις πρώτες ύλες. Η ανάγκη της επιβίωσης δεν τους ενδιαφέρει. Ας κόψουν το λαιμό τους να ζήσουν με τα μισά. Η πρόταση Μίχαλου έχει ως σκοπό να προκαλέσει το πρώτο σοκ. Όταν η κρίση κάνει αισθητή την καταστροφική της δράση (ακόμη δεν έχουμε δει τίποτα στη χώρα μας), όταν η απειλή της ανεργίας θα κρέμεται πάνω από τα κεφάλια των εργατών, τέτοιες προτάσεις θα ακούγονται ως «ρεαλιστική» διεξόδος, στη λογική του «μικρότερου κακού». Σε κάτι τέτοια είναι «μανούλες» και οι κυβερνήσεις και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Γι' αυτό και δεν υπάρχουν περιθώρια ούτε για εφησυχασμούς ούτε για «βλέποντας και κάνοντας». Πρέπει να βρούμε μπροστά με επιθετικά ταξικά αιτήματα, αλλιώς θα μας πάρουν σβάρνα.

Θερμός ο χειμώνας στο Αφγανιστάν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4 της της επαρχίας Farah, είπε ότι ο πρώην αστυνομικός διοικητής της επαρχίας του είχε πεί ότι πλήρωσε 100.000 δολάρια για το πόστο αυτό, το οποίο θεωρείται πολύ επικερδές λόγω των δωροδοκιών.

Με τους Ταλιμπάν, είτε ο ίδιος, αν από κάποιον έπερφε ένα εκατομμύριο δολάρια στο δρόμο, κανείς δεν θα τα άρπαζε. Αυτός είναι ο λόγος που οι άνθρωποι νοσταλγούν τους Ταλιμπάν...

Μια έρευνα το 2007 από το Integrity Watch Afghanistan έδειξε ότι ένα αφγανικό νοικοκυριό εκτιμάται ότι πληρώνει κατά μέσο όρο κάθε χρόνο σε μικροδωροδοκίες 100 δολάρια, παρόλο που το 70% των οικογενειών στο Αφγανιστάν ζει με λιγότερο από ένα δολάριο την ημέρα.

Η αρθρογράφος παραθέτει επίσης αποσπάσματα από

σχετικό άρθρο στον «Independent» (20/10/08) του βρετανού βουλευτή Ντέιβιντ Ντέιβις, ύστερα από μια δεκαήμερη επίσκεψή του στο Αφγανιστάν.

«Το καθεστώς που υπερασπιζόμαστε είναι διεφθαρμένο από την κορυφή μέχρι τον πάτο. Ενώ ο αδελφός του προέδρου κατηγορείται ότι είναι βερόνως ναρκωτικών, τα τρία τέταρτα περίπου της αφγανικής αστυνομίας κλέβουν από το λαό....

Η κυβέρνηση φαίνεται να δουλεύει για το συμφέρον 20 οικογενειών. Από την παραχώρηση δικαιωμάτων εξόρυξης ορυκτών μέχρι τη σύναψη συμβαίων, οι υπουργοί παρεμβαίνουν για να ευνοήσουν οικογένειες και φίλους. Ακόμη πιο ανησυχητικό είναι ότι οι επωφελούμενοι από τη διαφθορά είναι παλιοί πολέμαρχοι που είναι υπεύθυνοι για φρικαλεότητες στο παρελθόν. Σήμερα αυτοί λειτουργούν απίμωρη, ή

ακόμη και για πράξεις βίας και απόπειρες φόνων. Πολλοί δημόσιοι αξιωματούχοι, από αστυνομικούς διοικητές μέχρι κυβερνητές και υπουργούς, έχουν αποκτήσει εν υπηρεσία περιουσίες πολλών εκατομμυρίων.

Αυτό εξοργίζει τους απλούς Αφγανούς, οι οικογένειες των οποίων πρέπει να ζήσουν με 10 δολάρια τη βδομάδα. Η κυβέρνηση ασκεί τεράστια κηδεμονία μέσω του διορισμού αξιωματούχων, κυρίως κυβερνητών και αστυνομικών διοικητών. Το πόστο ενός αστυνομικού διοικητή σε μια περιοχή που περιλαμβάνει ένα δρόμο διακίνησης ναρκωτικών μπορεί να πουληθεί 150.000 δολάρια. Στον πάτο της πυραμίδας απλοί αστυνομικοί βγάζουν χρήματα από τους απλούς Αφγανούς επιβάλλοντας "διδόδια" σε μπλόκα στους δρόμους, αλλά και με κλοπές και εκβιασμούς».

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

Άμεση, καθημερινή ενημέρωση για τα τεκταινόμενα στη δίκη μπορείτε να έχετε από την ιστοσελίδα μας www.eksegersi.gr

■ 9η συνεδρίαση Δευτέρα, 1.12.08

«Προβληματάκι» με την έναρξη της συνεδρίασης, δηλωτικό μιας κατάστασης την οποία προς το παρόν δεν θέλουμε να σχολιάσουμε. Διαπιστώνοντας η πρόεδρος την απουσία του Ν. Δαμασκόπουλου, συνηγού του Κ. Αγαπίου, είτε το τυπικό που έχει γίνει και άλλες φορές: «Εσάς σας εκπροσωπεί ο κ. Καλογήρου». Ο Κ. Αγαπίου δεν είχε αντίρρηση, όμως πετάχτηκε ο Κανάς και είπε: «Δεν τον εκπροσωπεί ο κ. Καλογήρου!» Πρακτικά το πρόβλημα λύθηκε αμέσως από τον Α. Κωνσταντάκη, που δήλωσε ότι εκπροσωπεί αυτός τον Κ. Αγαπίου, η πρόεδρος όμως σχολίασε δικτικά: «Δεν μπορούσα να το πει ο ίδιος ο συνήγορός σας;».

Ο Β. Ζήσης, ο ρεπόρτερ-πράκτορας, δεν εμφανίστηκε στο δικαστήριο, όπως δεν είχε εμφανιστεί και στη δεύτερη πρωτόδικη δίκη. Η εισαγγελική έδρα πρότεινε τη βίαιη προσαγωγή του και πρόστιμο 150 ευρώ, ενώ ο Χ. Τσιγαρίδας και ο Κ. Αγαπίου θύμισαν ότι το ίδιο είχε γίνει και στην προηγούμενη δίκη και η απάντηση της Αστυνομίας ήταν ότι «δεν ανευρέθη». Το δικαστήριο αποσύρθηκε για να πάρει απόφαση και όταν επέστρεψε η πρόεδρος ανακοίνωσε ότι διατάζουν τη βίαιη προσαγωγή του Ζήση για την Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου και την επιβολή πρόστιμο 150 ευρώ. Επειδή—όπως είπε η πρόεδρος—ο Ζήσης μπορεί να μην έρθει, κάλεσαν και το δεύτερο μάρτυρα, τον πρώην αρχηγό της Αστυνομίας Κ. Νησιτάκη.

Στη συνέχεια, δόθηκε ο λόγος στους κατηγορούμενους για να τοποθετηθούν επί της κατηγορίας.

Ο **Χρ. Τσιγαρίδας** έκανε την εξής δήλωση, την οποία κατέθεσε και γραπτά στο δικαστήριο:

«Κυρία πρόεδρε, κυρίες και κύριοι δικαστές

Όπως σας έχω ξαναπεί και όπως έχω δηλώσει από την πρώτη στιγμή της σύλληψής μου, για μένα αυτή η υπόθεση είναι καθαρά πολιτική. Το βαθύ κράτος για να επιτύχει τους στόχους και τις επιδιώξεις του με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, ανέθεσε σε σας και όσους συναδέλφους σας αναμίχθηκαν μ' αυτή και παρόμοιες υποθέσεις να ασχοληθείτε με ένα φαινόμενο της Ιστορίας. Όμως, τα φαινόμενα της Ιστορίας δεν ρυθμίζονται σε δικαστικές αιθουσές. Τα φαινόμενα της Ιστορίας ρυθμίζονται στους στίβους των κοινωνικών και πολιτικών αγώνων. Ο υποβιβασμός τους σε ποινική υπόθεση είναι ίδιον των δειλών της αστικής τάξης, που προσπα-

θούν να κρύψουν το βάρβαρο και αποκρουστικό πρόσωπο της εξουσίας τους πίσω από δήθεν ουδέτερες και υπερταξικές αναφορές.

Κάτω από αυτό το γενικό πρίσμα ορίζεται και η παρουσία μου σ' αυτή τη δίκη.

Από την πρώτη στιγμή της σύλληψής μου ανέλαβα την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή μου στον Επαναστατικό Λαϊκό Αγώνα, αρνούμενος να δώσω οποιαδήποτε πληροφορία για τη δράση της Οργάνωσης, τη δομή της και φυσικά τα πρόσωπα. Αυτό είναι καθήκον που απορρέει από την επαναστατική αξιοπρέπεια και τιμή μου και βέβαια δεν πρόκειται η στάση μου αυτή να αλλάξει και σ' αυτή τη δίκη.

Τους λόγους που με οδήγησαν να αναλάβω αυτή την πολιτική ευθύνη τους έχω εξηγήσει πολλές φορές και θα τους εξηγήσω και στο δικαστήριό σας, όταν έρθει η ώρα να κάνω την τελική μου τοποθέτηση, την οποία εσείς ονομάζετε απολογία, όμως εγώ δεν πρόκειται να τη χαρακτηρίσω έτσι, γιατί δεν έχω να απολογηθώ τίποτα, παρά μόνο στον ελληνικό λαό, τα συμφέροντα του οποίου υπερασπίστηκα με την επαναστατική μου δράση. Προς το παρόν, περιρριζομαι να πω, ότι ανέλαβα την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής μου γιατί δεν ήθελα να βλέπω την οργάνωσή μου, τον ΕΛΑ, να συκοφαντείται από εκείνους που μοναδικό σκοπό τους έχουν να υπερασπίζονται την εκμετάλλευση και την καταπίεση του ελληνικού λαού.

Εσείς, βέβαια, θα μου πείτε ότι εξετάζετε το ποινικό σκέλος της υποθέσης. Θα σας απαντήσω, λοιπόν, ότι αρνούμαι καθ' ολοκληρίαν την κατηγορία. Αυτοί που με κατηγορούν θα πρέπει να αποδείξουν την όποια εμπλοκή μου στις υποθέσεις που κατηγορητηρίου. Αυτό δεν λέει το ισχύον Δίκαιο; Αυτό δεν λέει ο πολυδιαφημισμένος νομικός σας πολιτισμός;

Τι έχουμε, όμως, μέχρι τώρα; Έχουμε μια καταδικαστική απόφαση σε περίπου 1200 χρόνια φυλάκις με ένα ερεύρημα βγαλμένο από το ιδεολογικό οπλοστάσιο του ναζισμού: την συλλογική ευθύνη. Έχουμε και μια θαρραλέα και έντιμη αθωωτική απόφαση. Δυο συνάδελφοί σας, πράττοντας ως δικαστές και όχι ως ενεργούμενα, αποφάσισαν το αυτονόητο. Είπαν ότι, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι υπήρξε μέλος του ΕΛΑ, δεν υπάρχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο, ούτε καν μια μακρινή ένδειξη για τη συμμετοχή μου σε οποιαδήποτε από τις ενέργειες που ποινικοποιήθηκαν και δικάζονται. Βέβαια, αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τους συγκατηγορούμενούς μου.

Όπως είπα και σε μια προηγούμενη δήλωσή μου, μπροστά στο ίδιο δίλημμα βρίσκεστε και εσείς. Θα προσχωρήσετε στη χορεία εκείνων που αποφασίζουν με βάση τα δόγματα και τις επιταγές του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» ή θα αποφασίσετε ως έντιμοι άνθρωποι και δικαστές; Στο τέλος αυτής της δίκης θα το ξέρουμε. Όσο για μένα, είμαι έτοιμος να δεχτώ οποιαδήποτε απόφαση. Δεν είναι προσωπικό το θέμα. Αλλωστε, όταν ανέλαβα την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή μου στον ΕΛΑ, σε μια περίοδο που ακούγονταν μόνον οι υλακές των Αμερικανών, των Βρετανών και της καλοπληρωμένης χορωδίας τους, ήξερα πολύ καλά ότι δε μπορούσα να περιμένω δικαιοσύνη».

Ο **Κ. Αγαπίου** είπε ότι θέλει να τοποθετηθεί συνοπτικά για όλα όσα συνέβησαν τα τελευταία 6 χρόνια, με ένα κατασκευασμένο καθ' ολοκληρίαν κατηγορητήριο, βάσει του οποίου κατασκευάστηκε μια «υπόθεση ΕΛΑ». Επειδή δεν είναι δυνατόν να δικαστεί μια οργάνωση—είπε—επελέγησαν ορισμένοι άνθρωποι οι οποίοι υποδείχθηκαν ως ένοχοι πριν ακόμη δικαστούν, από ένα ενιαίο κέντρο που διεκπεραίωσε αυτή την υπόθεση. Μίλησε για αυθαίρετες και ανυπόστατες κατηγορίες, γεγονός που είναι γνωστό από την αρχή της διαδικασίας και που αποδείχτηκε από σωρεία εγγράφων που ο ίδιος έχει καταθέσει. Αναφέρθηκε σε γραπτή δήλωση-τοποθέτηση που κατέθεσε και στα δυο προηγούμενα δικαστήρια (την κατέθεσε και τώρα), στην οποία εξαρχής μιλούσε για δίκη πολιτικής σκοπιμότητας, επειδή αντιλαμβανόταν το τι θα ακολουθούσε. Αν και πέρασαν σχεδόν πέντε χρόνια από τότε—είπε—επιβεβαιώθηκε ότι κατασκευάστηκε μια «υπόθεση ΕΛΑ» μέσα από πολλές παραβιάσεις συντάγματος και νόμων. Για να επιβεβαιωθεί αυτή η κατασκευή χρειαζόταν μια καταδικαστική απόφαση και τέτοια ήταν η απόφαση της πρώτης δίκης. Ακολούθησε μια δεύτερη δίκη, με στόχο να επικυρώσει και να καθαρίσει τα αποτελέσματα της πρώτης δίκης. Όταν η ίδια υπόθεση, με το ίδιο αντικείμενο, εξετάστηκε στοιχειωδώς, κατέρρευσε όλη η κατασκευή. Το δεύτερο δικαστήριο απεφάνθη ότι οι Αθανασάκη, Αγαπίου, Κανάς δεν απεδείχθη ότι υπήρξαν μέλη του ΕΛΑ, συμπέρασμα στο οποίο θα μπορούσε να καταλήξει και το πρώτο δικαστήριο. Αθωωτική ήταν η απόφαση και για τον τέταρτο κατηγορούμενο, τον κ. Τσιγαρίδα, για τον οποίο μοναδικό στοιχείο ήταν η δίκη του τοποθέτησης, διότι δεν προσδιορίστηκε κανένα στοιχείο που να τον συνδέει με τις

συγκεκριμένες ενέργειες αυτής της Οργάνωσης. Επίσης, ο Κ. Αγαπίου αναφέρθηκε σε κείμενο που έχουν υπογράψει διάφοροι πολίτες, το οποίο κατέθεσε στο δικαστήριο. Αναφέρθηκε σε εκείνους που έστησαν αυτή την πλεκτάνη, οι οποίοι επιδιώκουν ακόμη και τώρα να κατευθύνουν και το εφετείο και να ακυρώσουν τη δεύτερη απόφαση (αθωωτική) και επανέλαβε το αθωωτικό σκεπτικό αυτής της απόφασης: «Δεν απεδείχθη...». Τέλος, επανακατέθεσε το κείμενο που είχε καταθέσει στην έναρξη αυτής της δίκης, τον περασμένο Μάη, το οποίο έχουν υπογράψει 678 πολίτες και ευχαρίστησε όσους έχουν αναδείξει αυτή την υπόθεση, βοηθώντας και τη δική του θέση.

Ο **Α. Κανάς** δήλωσε ότι γεννήθηκε στην Κίμωλο το 1951 και δυστυχώς παντρεύτηκε (αναφερόταν στο γάμο του με την Κυριακίδου). Ανέφερε τη δήλωση που έκανε η πρόεδρος του πρώτου δικαστηρίου Ε. Μπρίλλη, αρχές Αυγούστου του 2004, που έλεγε ότι δυστυχώς το δικαστήριο δεν πρόλαβε να τελειώσει πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες και δεν είχε το χρόνο να εξετάσει όλους τους μάρτυρες που προτάθηκαν. Αναφέρθηκε στις πολιτικές σκοπιμότητες που καθόρισαν το αποτέλεσμα εκείνης της δίκης, στις αμοιβές που εισπράχθηκαν και στα παράσημα που μοιράστηκαν, στα διαπλεκόμενα συμφέροντα της Κίμωλου που πανηγυρίζαν για την καταδίκη του. Μίλησε για κατασκευασμένους μάρτυρες και μέλη του ΕΛΑ, για κατασκευές που τον έφεραν ως μέλος όλων των οργανώσεων ή ως τον βομβιστή με το όνομα Τζορτζ, ενώ είχαν έγγραφο της Ιντερπόλ που αποδείκνυε ότι αυτό ήταν ψέμα. Σας καλώ—κατέληξε—να εξετάσετε τη συμμετοχή μου και στην Οργάνωση και στις πράξεις και αν βρείτε αποδείξεις να με καταδικάσετε. Αναφέρθηκε τέλος στην απόφαση του δεύτερου δικαστηρίου, που εξέτασε αναλυτικά την υπόθεση και κατέληξε σε ένα συγκεκριμένο και ξεκάθαρο σκεπτικό, το οποίο και ανέφερε. Για τρίτη φορά λέω ότι δεν έχω καμιά σχέση με τη συγκεκριμένη υπόθεση και σας καλώ να με αθωώσετε, κατέληξε.

Η **Επ. Αθανασάκη** επανέλαβε τη δήλωση που έκανε και στα δυο προηγούμενα δικαστήρια. Αρνούμαι τις κατηγορίες—είπε—που δεν με αγγίζουν. Πολιτικοί λόγοι υπαγόρευαν την εμπλοκή μου και τη σύλληψή μου με τις πυζάμες στο πεζοδρόμιο μπροστά από το σπίτι μου. Παρασκηνιακά αυτή η υπόθεση αρχίζει από πιο παλιά, για μένα τουλάχιστον από το 1997. Εξι χρόνια περιμένω—κατέληξε—να έρθει ένα πραγματικό στοιχείο που να δικαιολογεί τη σύλληψή μου,

τη φυλάκισή μου και την ταλαιπωρία που υφίσταμαι.

Ο **Ι. Μυλωνάς** έκανε μια δήλωση σύμφωνα με την οποία ο εντολέας του Α. Κανάς δε γνωρίζει σ' αυτή τη δίκη για τι κατηγορείται, γεγονός που συνιστά παραβίαση του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ. Αναφέρθηκε συγκεκριμένα στις τρεις από τις τέσσερις κατηγορίες (πληρης κατηγορίας εκρηκτικών), για τις οποίες έγινε μεταβολή κατηγορίας καταδικάζοντας τον Κανά όχι ως αυτοουργό αλλά ως απλό συνεργό. Κατά τον συνήγορο, η ΕΣΔΑ απαιτεί να περιγράφεται αναλυτικά η κατηγορία, οι πράξεις και ο νομικός τους χαρακτηρισμός (πλήρης και λεπτομερής πληροφόρηση) και η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου έρχεται σε σύγκρουση με τη νομολογία του Αρείου Πάγου. Ο Α. Κανάς, μετά τη μεταβολή κατηγορίας, δεν ξέρει για τι κατηγορείται και επομένως δεν μπορεί να προετοιμάσει την υπερασπίσή του και αυτό είναι το μείζον νομικό πρόβλημα αυτής της δίκης, κατά τον Ι. Μυλωνά, ο οποίος αναφέρθηκε στις γενικολογίες της καταδικαστικής απόφασης, που ταιριάζουν παντού χωρίς όμως να αναφέρονται σε καμία από τις υποθέσεις. Για να το πούμε απλά, η άποψη του συνηγού είναι ότι στο διατακτικό της πρωτοβάθμιας απόφασης θα έπρεπε να καταγράφεται η ακριβής συμμετοχή του Κανά σε καθεμιά από τις ενέργειες και όχι να υπάρχει μια γενικόλογη διατύπωση που παρατίθεται «καρμπόν» σε κάθε υπόθεση.

Στη συνέχεια, εξετάστηκε η περίπτωση των Μπέρτα και Ολιβιέ ντε Μαρσελούς. Η μεν Μπέρτα είχε στείλει στο πρώτο δικαστήριο απάντηση ότι δεν επιθυμεί να καταθέσει, ο δε Ολιβιέ έστειλε ίδια απάντηση σ' αυτό το δικαστήριο. Ο Α. Κωνσταντάκης ξεκαθάρισε ότι σε ό, τι αφορά την εντολή του αντιλέγει στην ανάγνωση των καταθέσεων των ντε Μαρσελούς, σε σχέση με τον Κ. Αγαπίου, όμως, δεν είναι σε θέση να αντικαταστήσει τον απόντα υπερασπιστή του. Ο Κ. Αγαπίου διευκρίνισε ότι στην πρώτη δίκη σκοπίμως, μεθοδευμένα δεν βρήκαν τους ντε Μαρσελούς, προκειμένου να προχωρήσουν στην ανάγνωση των καταθέσεών τους, ενώ το δεύτερο δικαστήριο τους βρήκε (ίδια ήταν πάντοτε η διεύθυνσή τους!) και δεν ανέγνωσε τις καταθέσεις τους, εφόσον δεν ήρθαν να καταθέσουν. Να έρθουν να καταθέσουν και όχι να διαβάζουμε τις τηλεκατευθυνόμενες καταθέσεις τους, κατέληξε ο Κ. Αγαπίου.

Το δικαστήριο διέκοψε για την Παρασκευή, οπότε και θα συζητηθεί και το θέμα των καταθέσεων των ντε Μαρσελούς.

Και αστυνομικές περιπολίες με σκυλιά

Στα μουλωχτά και χωρίς να γίνει κανένας θόρυβος, η κυβέρνηση πέρασε τροπολογία στο νομοσχέδιο για τη Δημοτική Αστυνομία, η οποία επιτρέπει τη χρήση αστυνομικών σκυλιών σε μια σειρά αστυνομικές δραστηριότητες.

Συγκεκριμένα, η τροπολογία προβλέπει ότι «χρήση αστυνομικών σκύλων επιτρέπεται για τη φύλαξη προ-

σώπων και πραγμάτων, τη φύλαξη και συνοδεία κρατουμένων προς αποτροπή απόδρασης, καθώς και τη λήψη μέτρων τάξης σε αθλητικές εγκαταστάσεις. Επίσης, επιτρέπεται η χρήση αστυνομικών σκύλων κατά τις πεζές περιπολίες από ένστολους αστυνομικούς σε δημόσιους χώρους για την κατάδιωξη και σύλληψη ατόμων

που τελούν επ' αυτοφώρω κακουργήματα ή πλημμελήματα και ιδίως αυτών που προβαίνουν σε πράξεις βίας κατά προσώπων ή πραγμάτων».

Σύντομα, λοιπόν, θα δούμε εκπαιδευμένα σκυλιά να κυνηγούν μετανάστες που προσπάθησαν να αποφύγουν τον έλεγχο, μικροπαραβάτες, περιθωριακούς, για ν' αρχίσει

να συνηθίζει η κοινωνία στην εικόνα τους. Στη συνέχεια, θα έχουμε και νέα ρύθμιση που θα επιτρέπει τη χρήση τους και στις διαδηλώσεις που προς το παρόν δεν επιτρέπεται. Αλλωστε, το γεγονός ότι επιτρέπεται η χρήση σκύλων στις αθλητικές εγκαταστάσεις, που είναι χώροι μαζικής συγκέντρωσης ανθρώπων, είναι το προανάκρου-

σμα για τη χρήση τους και στις διαδηλώσεις.

Τα αστικά κράτη μετατρέπονται πλέον σε καθαρά αστυνομικά κράτη. Κάθε μέρα παίρνονται καινούργιες αποφάσεις για ενίσχυση των υπαρχόντων ή δημιουργία νέων μηχανισμών καταστολής. Πρόσφατα, για παράδειγμα, οι υπουργοί Δικαιοσύνης της ΕΕ αποφάσισαν στις Βρυξέ-

λες να δώσουν το δικαίωμα στις δικωτικές αρχές να ερευνούν «ύποπτους» ηλεκτρονικούς υπολογιστές από απόσταση (μέσω του Διαδικτύου, δηλαδή). Καμιά επικοινωνία δεν είναι σίγουρη, προσωπικό απόρρητο δεν υπάρχει, ας γυρίσουμε λοιπόν—όταν το χρειαζόμαστε—στις παλιές δοκιμασμένες μεθόδους της συνωμοτικότητας.

Επεσαν οι μάσκες

Στις 11 Οκτώβρη του 2007 εκχωρήθηκαν από τους Κ. Καραμανλή και Α. Κοντό οι αρμοδιότητες στον υφυπουργό Κ. Κιλτίδη και μεταξύ αυτών ήταν και η εποπτεία της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ). Ο νεόκοπος και άκρως φιλόδοξος υφυπουργός το πρώτο διάστημα καλλιέργησε φιλικό κλίμα προς τους δασολόγους των κεντρικών υπηρεσιών της ΓΔΑΠΔΦΠ, γιατί ήθελε να μάθει μερικά στοιχειώδη πράγματα για τα δάση, προκειμένου να παρουσιάζεται στη συνέχεια σαν ειδικός και να παραδίδει ακόμη και μαθήματα σε δασολόγους που έχουν πλούσια και πολύχρονη πείρα και βάσεις στην επιστήμη της δασολογίας.

Από την πρώτη στιγμή της τοποθέτησης στο συγκεκριμένο πόστο και με τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες του Κ. Κιλτίδη, που ανήκει στο περιβάλλον της γνωστής πολιτικής οικογένειας που έχει συγκεκριμένη θέση και στάση ως προς το δασικό πλούτο της χώρας, επισημάνουμε τους κινδύνους που διαγράφονται τόσο για τους δασολόγους όσο και το δασικό πλούτο. Τονίσαμε στους δασολόγους, ότι δεν πρέπει να παγιδευτούν από την επίθεση φιλίας του Κ. Κιλτίδη, γιατί μ' αυτή προσπαθεί να τους προσεγγίσει, ώστε να ντυθεί με τη λεοντή του υπερασπιστή του δασικού πλούτου και του βαθύ γνώστη της δασικής νομοθεσίας. Δεν πέρασε ξέω στις εκτιμήσεις μας.

Όπως είναι πλέον παγκοίμως γνωστό, ο Κ. Κιλτίδης την 1η Απριλίου του 2008 υπέγραψε τη γνωμοδότηση 161/2008 του Ε' Τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ), με την οποία το διάσημο πλέον δάσος της Ουρανούπολης Χαλκιδικής, 9.000 περίπου στρεμμάτων, χαρακτηριζόταν ως δασική έκταση. Αυτής της γνωμοδότησης είχαν προηγηθεί δύο προσωπικές γνώμες (μία τον Απρίλη και μία στις 18 Μάρ

του 2007) του περιβόητου Νομικού Συμβούλου Χρ. Μπότσοι, με τις οποίες έγινε το συμβόλαιο μεταβίβασης αυτού του δάσους στους Βατοπεδινούς και ο τελικός χαρακτηρισμός της συγκεκριμένης έκτασης ως κληροτεμάχιο άρτιο και οικοδομήσιμο. Επειδή για τις γνώμες αυτές είχαν εκφράσει την αντίθεσή τους η Διεύθυνση Δασών Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, τον Ιούλιο του 2007, και η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (που είναι από τις Διευθύνσεις με βαρύνουσα σημασία στο υπουργείο), το Νοέμβριο του 2007, οι Κ. Κιλτίδης και Α. Κοντός αποφάσισαν να βάλουν μπροστά, ως «λαγόν», την προϊσταμένη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης Στ. Μαντέλη, η οποία υπέβαλε το Δεκέμβριο του 2007 ερώτημα στο ΝΣΚ για το χαρακτήρα του δάσους της Ουρανούπολης. Ετσι, το Ε' Τμήμα του ΝΣΚ έβγαλε καθ' υπαγόρευση την 161 γνωμοδότηση, όπως βγαίνουν σχεδόν όλες οι γνωμοδοτήσεις.

Οι κινήσεις αυτές των Κ. Κιλτίδη και Κ. Σκιαδά (γενικός γραμματέας του υπουργείου) ήταν σε πλήρη γνώση και συμφωνία του Α. Κοντού και υπαγορεύονταν από την υποχρέωση της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας να νομιμοποιήσει τη μεταβίβαση του δάσους Βατοπεδινούς. Οσο πλησιάζαμε στην έναρξη των εργασιών της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής και σε συνδυασμό με το φούντωμα της δημοσιότητας, ο Κ. Κιλτίδης άρχισε να ανακαλύπτει άλλο ρόλο των γνωμοδοτήσεων του ΝΣΚ, που γίνονταν δεκτές από τους υπουργούς.

Βγαίνουν οι γνωμοδοτήσεις για να λύνονται επιστημονικά ζητήματα στη δασολογία;

Οι υπουργοί δεν είναι υποχρεωμένοι να υπογράψουν τις γνωμοδοτήσεις, είτε τμημάτων είτε της ολομέλειας του ΝΣΚ. Όταν όμως τις υπογράφουν, αυτές γίνονται δημόσια έγγραφα και η εφαρμογή τους είναι

υποχρεωτική. Αυτό αναφέρεται ρητά στην παρ. 4 του άρθρου 7 του νόμου 3086/2002: «Οι γνωμοδοτήσεις δεν δημιουργούν δικαίωμα υπέρ οποιουδήποτε τρίτου, πριν από την αποδοχή τους με επισημειωματική πράξη από τον Πρόεδρο της Βουλής, τον αρμόδιο Υπουργό... Μετά την αποδοχή τους οι γνωμοδοτήσεις αποτελούν πράξεις, που είναι υποχρεωτικές για τη Διοίκηση».

Από την 1η Απριλίου του 2008 που η γνωμοδότηση 161/2008 έγινε αποδεκτή από τον Κ. Κιλτίδη, αυτή κατέστη διοικητική πράξη και από τη στιγμή που θα κοινοποιούνταν στη Διεύθυνση Δασών Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας οι δασολόγοι του Δασαρχείου Αρναίας και της Διεύθυνσης Δασών Χαλκιδικής ήταν υποχρεωμένοι να την κάνουν δεκτή. Πράγματι, στις 13 Ιούνη του 2008, η Στ. Μαντέλη, σε συνεννόηση με τους Κ. Σκιαδά και Κ. Κιλτίδη, έστειλε τη γνωμοδότηση, υπενθύμισε το αυτόνομο, ότι είναι υποχρεωτική η εφαρμογή της (πρακτικά αυτό σήμαινε να δοθεί στους Βατοπεδινούς έγγραφο ότι είναι δασική έκταση) και ότι δεν χρειάζεται να γίνει πράξη χαρακτηρισμού. Λέμε «σε συνεννόηση», γιατί οι Κ. Κιλτίδης, Κ. Σκιαδάς, Στ. Μαντέλη και Σ. Σαγρή (γενικός διευθυντής Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος) έκαναν συχνές συσκέψεις για το δάσος της Ουρανούπολης, συνήθως στα γραφεία του Κ. Κιλτίδη, που είναι στον Ε' όροφο του κεντρικού κτιρίου του υπουργείου στην πλατεία Βάθη. Σ' αυτές έπαιρναν μέρος και διάφοροι υπηρεσιακοί παράγοντες. Λέμε σε «συνεννόηση», επίσης, γιατί ο Α. Κοντός είναι πολύ συγκεντρωτικός και θέλει να έχει άμεση γνώση για όλα τα συζητούμενα ζητήματα, ανεξάρτητα εάν έπαιρνε μέρος στις συσκέψεις ή αν τα συζητούμενα ζητήματα ανήκαν στις αρμοδιότητές του. Ο Κ. Κιλτίδης μπορεί να βρίσκεται σε αντι-

παλότητα με τον Α. Κοντό (φαινόμενο συνηθισμένο στα αστικά πολιτικά κόμματα, στα οποία υπάρχουν διάφορες φράξιες και ο ένας εμποφθαλμιά τη θέση του άλλου), αλλά δεν είναι αυτός ο κύριος λόγος για τον οποίο επινόησε τη θεωρία ότι με τις γνωμοδοτήσεις λύνονται και ζητήματα επιστημονικά και ότι δεν είναι υποχρεωτική η εφαρμογή τους.

Την επινόησε γιατί δεν θέλει να πάρει την υπογραφή του από την κακόφημη γνωμοδότηση. Γιατί με την αποδοχή της γνωμοδότησης νομιμοποίησε εκ των υστέρων τον αποχαρακτηρισμό του δάσους της Ουρανούπολης και τη μετατροπή του σε κληροτεμάχιο άρτιο και οικοδομήσιμο. Δεν ρισκάρει την περιπέτεια της πράξης χαρακτηρισμού, που μπορεί να αποβεί μοιραία γι' αυτόν, αφού είναι φοβερά δύσκολο να βρει δασάρχη και προϊστάμενο Διεύθυνσης Δασών που θα χαρακτηρίσει μια έκταση ως δασική, όταν η άγρια ξυλώδης βλάστηση, υψηλή ή θαμνώδης, καλύπτει το 100% της. Επικαλείται την πράξη χαρακτηρισμού μόνο και μόνο για να αποκρούει τις αιτιάσεις των ανθρώπων που υπερασπίζονται το δασικό πλούτο της χώρας και τον κατηγορούν ότι τον απεμπολεί προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου. Επινόησε, τέλος, τη θεωρία των γνωμοδοτήσεων για λύση επιστημονικών θεμάτων της δασολογικής επιστήμης, γιατί συνάντησε την αντίθεση των υπηρεσιακών παραγόντων της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (αναφερόμαστε σε έγγραφο με το οποίο η Διεύθυνση αυτή επέμενε ότι είναι δάσος) και γιατί θέλει να γεμίζει την τακτική αυτών των γνωμοδοτήσεων από το ΝΣΚ, προκειμένου να παρακάμψει την αντίθεση των υπηρεσιακών παραγόντων σε άλλες πολύ σοβαρές περιπτώσεις αποχαρακτηρισμού δασών (π.χ. για να κατασκευαστούν γήπεδα γκολφ, όπως στον Εξαρχο του Δήμου Αταλάντης).

■ Απεργία-φάντασμα

Μέχρι τώρα η ΠΟΕ-ΟΤΑ μας έχει συνηθίσει σε απεργίες που ματαιώνονταν πριν καν ξεκινήσουν. Το Σαββατοκύριακο 29-30 Νοέμβρη ζήσαμε την απεργία-φάντασμα. «Υπό την ομηρία των σκουπιδιών Αθήνα και Θεσσαλονίκη» έπαιζαν τα κανάλια. Ορισμένα μάλιστα έβλεπαν γιορτές με σκουπίδια. Τι είχε συμβεί; Η κυβέρνηση Καραμανλή κατέθεσε αιφνιδιαστικά στο νομοσχέδιο για τη Δημοτική Αστυνομία τροπολογία με την οποία δινόταν η δυνατότητα μέχρι 31/12/2009 εκχώρησης της καθαριότητας σε ιδιώτες και σε δημοτικές επιχειρήσεις. Η ΠΟΕ-ΟΤΑ απειλήσε με απεργία και κλείσιμο της χωματεράς, ο Παυλόπουλος –έτσι ζορισμένη που είναι τώρα η Νουδούλα– έκανε αμέσως πίσω και όλοι γύρισαν ευτυχισμένοι στις δουλειές τους. Μέχρι να επανέλθει το πρόβλημα, που παραπέμφθηκε σε επιτροπή.

Στις απεργίες-φάντασμα καλά τα πάει η ΠΟΕ-ΟΤΑ. Εκεί που ζορίζεται είναι όταν έχει κανονική απεργία και πρέπει να διαχειριστεί τη σύγκρουση με την κυβέρνηση. Ετσι είναι. Οποιοι είναι καλός στα παραμύθια είναι καλός και στα φαντάσματα.

■ Πάρε τα φράγκα και κάνε απολύσεις

Όπως είναι γνωστό, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ (ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ) πάλεψε με νύχια και με δόντια να χρηματοδοτηθεί ο Λαναράς (με κυβερνητική απόφαση), πήδη για να σωθούν οι θέσεις εργασίας. Πριν μια βδομάδα, ο διευθυνών σύμβουλος του Ομίλου Λαναράς κάλεσε τις διοικήσεις όλων των σωματείων και τους ανακόνισε το σχέδιο «εκσυγχρονισμού» που θα μπει μπροστά μόλις ο Όμιλος εισπράξει τα υπόλοιπα 25 από τα 35 εκατομμύρια ευρώ των υπό κρατική εγγύηση δανείων. Και τι προβλέπει το σχέδιο «εκσυγχρονισμού»; Το κλείσιμο των «μη κερδοφόρων» επιχειρήσεων του Ομίλου, που σημαίνει 400 και βάλε απολύσεις. Χρειάζονται σχόλια;

Κοροϊδία των ατόμων με ειδικές ανάγκες

Περίσσεψε πάλι η υποκρισία στο υπουργείο Παιδείας, με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (Τετάρτη, 3 Δεκέμβρη). Ο υπουργός Παιδείας έβγαλε βαρύγδουπη ομιλία σε σχετική ημερίδα, την ίδια στιγμή που 700 παιδιά με αναπηρίες είναι εκτός σχολείου στην Αττική, εξαιτίας της ανυπαρξίας μέσω μεταφοράς. Αγανακτισμένοι οι φορείς ατόμων με ειδικές ανάγκες βγήκαν στο δρόμο, απαιτώντας από την κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας να ανταποκριθεί στις στοιχειώδεις ανάγκες λειτουργίας των σχολείων ειδικής αγωγής.

Στη συνάντηση που είχαν με τον Γενικό Γραμματέα του υπουργείου Παιδείας Δ. Πλατή, επιβεβαιώθηκε η άρνηση της κυβέρνησης και του ΥΠΕΠΘ να στηρίξουν σταθερά και απλόχερα αυτόν τον πολύ ευαίσθητο τομέα, για τον οποίο ρίχνουν κροκοδείλια δάκρυα και επαίρονται ότι λαμβάνουν μέτρα, καθιερώνοντας με νόμο την υποχρεωτικότητα, που αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά ψευδεπίγραφη και συνώνυμη της ιδιωτικοποίησης.

Ο Γενικός Γραμματέας ενημέρωσε τους φορείς ότι προωθείται τροπολογία του υπουργείου Παιδείας σε νομοσχέδιο του υπουργείου Δικαιοσύνης, σύμφωνα με την οποία η ευθύνη της μεταφοράς των παιδιών με ειδικές ανάγκες μετακυλιέται στις σχολικές επιτροπές των δήμων, οι οποίες θα μπορούν να συνάπτουν απευθείας βμηνες συμβάσεις για την πρόσληψη οδηγών και συνοδών και θα αναθέτουν σε ιδιωτικά συνεργεία και εργολάβους την καθαριότητα των ειδικών σχολείων, τις επισκευές, κ.λ.π. Διαιωρίζεται, λοιπόν, το πρόβλημα, αφού κάθε φορά θα απαιτείται ανανέωση των συμβάσεων, ενώ ουσιαστικά τμήματα της λειτουργίας της δημόσιας ειδικής αγωγής παραχωρούνται στους ιδιώτες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τα παιδιά και τους γονείς, που θα κολούνται να πληρώσουν το «μάρμαρο».

Απαιτώντας άμεση λύση στο παρεμφερές πρόβλημά τους, βγήκαν στο δρόμο και οι μαθητές των μουσικών σχολείων., που καιρό τώρα έχουν γίνει μπαλάκι ανάμεσα σε διάφορες υπηρεσίες του κρατικού μηχανισμού (νομαρχίες, υπουργείο Εσωτερικών, Ελεγκτικό Συνέδριο, ΥΠΕΠΘ). Γονείς και μαθητές δηλώνουν ότι δεν τους ενδιαφέρει ποιο κομμάτι του κρατικού μηχανισμού φέρνει την τυπική ευθύνη και απαιτούν από το κράτος ως σύνολο, να τηρήσει τις υποχρεώσεις του απέναντι στα μουσικά σχολεία.

Το αστικό κράτος όμως περί άλλα τυρβάζει, ενώ σπεύδει προθυμότητα να ενισχύσει με 28 δισ. ευρώ τις τράπεζες.

Ο τσαμπουκάς του Πατάκη πρέπει να σπάσει

Συνεχίζονται κάθε Τρίτη στις 5.00 μ.μ. και κάθε Σάββατο στις 11.00 π.μ. οι κινητοποιήσεις έξω από το βιβλιοπωλείο του Πατάκη (Ακαδημίας 65), με αίτημα την ακύρωση των απολύσεων και την επαναπρόσληψη των δυο εργαζομένων που απέλυσε η επιχείρηση, «ανακαλύπτοντας» μετά από χρόνια ότι «δεν έκαναν καλά τη δουλειά τους».

Ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου – Χάρτου Αττικής κάλεσε πρωτοβάθμια

σωματεία, εργατικές συλλογικότητες και εργαζόμενους σε ανοιχτή συνάντηση την περασμένη Πέμπτη, για να συζητήσουν την παραπέρα κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Ταυτόχρονα, ζητά να κατακοινηστεί το fax και το e-mail του Πατάκη με μηνύματα που θα ζητούν την επαναπρόσληψη των απολυμένων (εμείς θα συστήναμε να μην είναι και τόσο... ευγενικά τα μηνύματα). Τα fax είναι 210-3650094, 210-

3811940 και τα e-mail gengra@patakis-sgr, press@patakis.gr και bookstore@patakis.gr.

Η Ανοιχτή Συνέλευση Εργαζομένων-Ανέργων καλεί την Τετάρτη 10 Δεκέμβρη, μέρα της πανεργατικής απεργίας που έχει κηρύξει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, στις 11 το πρωί, σε συγκέντρωση έξω από τον Πατάκη, για να σταλεί ένα ταξικό αγωνιστικό μήνυμα αλληλεγγύης και διεκδίκησης.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δuo χιλιάδες και οχτώ: έτος φαύλο και φριχτό.
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινোসκουφίτσα.

Τέτοιες μέρες πριν 38 χρόνια, το ζεύγος Κωνσταντίνου-Αμαλίας Καραμανλή υπέβαλε αγωγή διαζυγίου σε γαλλικό δικαστήριο. Κύλησε πολύ νερό σ' αυλάκι και πολλά λύματα και φυτοφάρμακα στις αρδευτικές τάφρους -κι από κει στον υδροφόρο ορίζοντα, στη διατροφική αλυσίδα και μέσα μας- για να περάσουμε από την εποχή του μονήρη ηγέτη σ' αυτήν των αγίων -και δέον πολυμελών- οικογενειών. Τώρα καλό είναι να έχεις σύζυγο και τουλάχιστον δύο παιδιά, να είσαι καλός οικογενειάρχης και να κοιτάς το σπίτι σου ή ακριβέστερα να κοιτάς την οδόνη του dvd player.

Επίσης, τέτοιες μέρες του 1971 (12/12 για την ακρίβεια), ο γνωστός και εκ Νυμφαίου ορμώμενος (ποιες αρκούδες του Αρκτούρου ρε;) Νικόλαος Μέρτζος εκλεγόταν μέλος της χουντικής «Συμβουλευτικής». Σήμερα παραμένει ένας από τους μικρούς, αθόρυβους πλην σεβάσιμους στυλοβάτες της δημοκρατίας μας.

Μ' ένα συμπάρο δυο τρυγόνια: η Ρωσία θα μας δίνει αέριο και η Αμερική θα μας έχει στο κλ@σιμο (το δεύτερο το επιβεβαίωσε και ο μάνι-μάνι Κακαλαμάνη, διαβάζετε προσεκτικά τα Κοντρόφυλλα). Αέριο-stereo με Dolby surround, εκ δυσμών κι ανατολών! Αλλωστε gas-prom είναι το «gas promiscuity», δηλαδή η ελεύθερη ανάμιξη αερίων, οπότε μπορούμε να φανταστούμε ό,τι θέλουμε... Έχουμε όμως και το εγχώριο και φυσικά δεν αναφέρομαι στο βιβλίο «202» που διένειμε μαζί με τα ειωδότα ως φαίνεται κουπόνια η ελληνόγλωσση εφημερίδα «Real News», yeah! Ένα βιβλίο το οποίο παραπέμπει στο ομώνυμο τραγούδι της εξ Αλεξανδρείας ορμώμενης Αλκηστής-Σεβαστής Απικιουζέλ (ως Πρωτομάλη εμφανίζεται) που -μεταξύ άλλων- λέει: «Σε ύποπτο ξενοδοχείο χωρίς ταυτότητα κι αρχείο, ένα κρησφύγετο για δύο το δίκλινο 202. Σε δέλω πάλι πριν να φύγεις, την πόρτα κλείσε μην ανοίξεις, θα βγούμε όπως πάντα χωριστά πρώτα εσύ, εγώ μετά». Ουδέν περαιτέρω σχόλιο, πέρα από το ότι η «τριανταπεντάχρονη» θα πρέπει πλέον να... αποκατασταθεί. Πού πήγε ο νους σας ρε; Να προσφωνείται «τριανταεπτάχρονη» εννοώ.

Κι η άλλη να δηλώνει με στόμφο: είδα το χάρο με τα μάτια μου! Εμ, με τι ήθελες να τον δεις κυρά μου, με τις μασχάλες σου; Αλήθεια, πώς είναι ο χάρος (χαρο-πίως;), χαρωπός ή άχαρος;

Μπορούμε να τη βγάλουμε οικονομικά, φτάνει ν' αξιοποιήσουμε θετικά τις δυνατότητες που μας παρέχουν οι δομές αυτού του συστήματος. Για παράδειγμα, αγοράζοντας φθινό κινεζικό γάλα εξοικονομούμε χρήματα αλλά μπορούμε να φτιάξουμε και την επίπλωση όλου του σπιτιού μας: από τα ντουλάπια της κουζίνας μέχρι τη βιβλιοθήκη και τα ράφια της αποθήκης. Τα πράγματα είναι απλά σύντροφοι, ας μην πνιγόμαστε σε μια κουταλιά νερό. Με ηλιέλαιο μπορούμε να κινούμε τα παπάκια μας, όπως τα αφεντικά μας κινούν τα εργοστάσια με λάδι. Το οποίο προκύπτει στύβοντας αλλήλους και υπαλλήλους, απ' αυτούς που υπάρχουν αμέτρητοι μέσα από τις εκτεταμένες βιολογικές καλλιέργειες ανθρώπων ανά τον πλανήτη. Γι' αυτό μειώθηκαν οι πόλεμοι, τώρα οι παρίες είναι χρήσιμοι και χρησιμοποιούνται σε αναπτυξιακά έργα. Αλλωστε, κάποτε για να γίνουν οι γήινοι διπλάσιοι (από ένα δισεκατομμύριο στα δύο) χρειάστηκαν 110 χρόνια (1820-1930). Για να φτάσουν όμως από τα δύο δισ. στα τέσσερα, χρειάστηκαν μόλις 46 χρόνια (1930-1976) και μετά από έντεκα μόλις χρόνια, προστέθηκε άλλο ένα δισεκατομμύριο πληθυσμού. Οι φυτείες αποδίδουν.

ΓΣΕΕ μέσα Πολυχρόνη... Το ταμείο συν(εν)οχής μας μάρανε. Από τον αγοραστή Coscoτας στην Cosco κι από τα rampers στα containers, με το ερυθρό χρώμα (τότε από τον Ολυμπιακό και σήμερα από την Κίνα) να παραμένει. Αλήθεια, τη ρύθμιση χρεών του Ολυμπιακού κατόπιν, τη θυμάστε; Για να ετοιμαζόμαστε και για το υπόλοιπο λιμάνι. «Και Χου Ζιντάω; / Μια ευκαιρία στον παράδεισο να πάω», τραγουδούν επί τη πωλήσει οι Μαχαίρης Λαυρεντίτσας με τον Αθηνιότιο 2004. Τέλος πάντων, αφού είναι τόσοςόσο συμφέρουσα η πώληση του ΣΕμπο στους κινέζους, γιατί δεν έρχεται κι από δω, να σε βάλουμε μεσίτη σε κάτι ακίνητα φίλων; Πάντως έχουν ένα κόλλημα με τις πωλήσεις: ξεκίνησε από το θείο με τις πωλήσεις γης στα χωριά και μεταναστεύσεις στις πόλεις, με την αντιπαροχή και τις πωλήσεις εκτάσεων για να γίνουν οι μεγάλες επιχειρήσεις και συνεχίστηκε αργότερα με την Κύπρο, με βραχονησίδες, ΔΕΚΟ, λιμάνια και φυσικά πάντα πουλάνε και τρέλα. Καπετάν Κωστάκη ΣΕμπο / στις πωλήσεις έχεις τέμπο / για παρηγοριά στο χάλι / φέρε μας ντε και τη Βέμπο.

Τι θα γίνει με τον Χριστόδουλο ρεεεε;

Κοκκινোসκουφίτσα
kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

Παλιές, καλές, σεξουαλικά απελευθερωμένες εποχές...

WIND

Κλείνει καταστήματα απολύει εργαζόμενους

Αντιμέτωποι με νομότυπες απολύσεις βρίσκονται οι εργαζόμενοι της Wind του αιγυπτίου Κροίσου, Ναγκίμπ Σαουίρις. Η επιχείρηση κλείνει ιδιόκτητα καταστήματα και τα πουλάει σε τρίτους για να τα λειτουργήσουν με τη μέθοδο του «φραντσάιζιγκ». Και βέβαια, οι εργαζόμενοι απολύονται και στέλνονται «πτεσέσι» στο νέο ιδιοκτήτη, για να τους προσλάβει με άλλους μισθολογικούς και εργασιακούς όρους, χειρότερους απ' αυτούς που είχαν κατακτήσει.

Η εταιρία, όμως, εμφανίζεται και μεγαλόψυχη απέναντι στους εργαζόμενους. Τους προτείνει να τους μεταθέσει σε άλλο κατάστημα, το οποίο όμως βρίσκεται σε άλλη πόλη! Πρόσφατα, έκλεισε ύστερα από 11 χρόνια λειτουργίας το μοναδικό ιδιόκτητο κατάστημα της στη Λάρισα και πρότεινε στους 12 εργαζόμενους να τους μεταθέσει σε καταστήματα της Θεσσαλονίκης! Φυσικά, κανένας από τους εργαζόμενους δε μπορούσε ν' αλλάξει τη ζωή του με τέτοιο τρόπο και όλοι πήραν το δρόμο της απολύσεως. Το ίδιο έχει γίνει σε κάμποσα καταστήματα της Αθήνας (από ιδιόκτητα μετατράπηκαν σε «φραντσάιζ») «με συνέπεια να έχουμε φαινόμενα δανεισμού εργαζομένων, συχνής μετάθεσής τους σε άλλο ιδιόκτητο σε άλλη περιοχή και μη ανανέωσης πολλών συμβάσεων ορισμένου χρόνου», όπως σημειώνει σε ανακοίνωσή του το Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων στην WIND.

Το τελευταίο κρούσμα εντοπίζεται στην Πάτρα. Η εταιρία αποφάσισε να πουλήσει το ιδιόκτητο τοπικό κατάστημα μετά από 13 χρόνια λειτουργίας και να στείλει στην ανεργία τους εργαζόμενους που απασχολεί. Πάντα μεγαλόψυχη, πρότεινε στους εργαζόμενους να μετατεθούν στην Αθήνα (!) ή να πάρουν τις αποζημιώσεις τους και να πάνε στο καλό, παρακαλώντας το νέο ιδιοκτήτη να τους προσλάβει (με χειρότερους όρους, φυσικά).

Το Σωματείο τονίζει στην ανακοίνωσή του:

«Καλούμε τους συναδέλφους στο κατάστημα της Πάτρας και σε όλα τα ιδιόκτητα να μην δεχτούν τις ψευτο-λύσεις της διοίκησης της WIND, που επιδιώκει να απαλλαγεί απ' αυτούς με τον πιο ανώδυνο τρόπο. Να απαιτήσουν να μην δοθεί το κατάστημα της Πάτρας και κανένα ιδιόκτητο.

Όλοι μαζί ενωμένοι πρέπει να αγωνιστούμε ενάντια σ' αυτή την εξάπλωση των απολύσεων και της ανεργίας. Να απαιτήσουμε σταθερή, αξιοπρεπή δουλειά για όλους. Με αποφασιστικές κινητοποιήσεις να επιβάλλουμε αυτή την ανάγκη μας ενάντια στα σχέδια της διοίκησης. Καμία απόλυση να μην περνάει «στο ντούκου», αλλά να είναι μια μάχη του Σωματείου και όλων των συναδέλφων για την υπεράσπιση του δικαιώματός στη δουλειά.

– Να σταματήσουν οι απολύσεις.

– Να σταματήσει η μετατροπή ιδιόκτητων καταστη-

μάτων σε franchise.

– Να μετατραπούν άμεσα όλες οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου σε αορίστου».

Χτες το ΔΣ του Σωματείου οργάνωσε μαζική παράσταση διαμαρτυρίας έξω από το κατάστημα της Πάτρας. Είναι προφανές, όμως, ότι δεν αρκεί η κινητοποίηση μόνο των μελών του ΔΣ του Σωματείου ή μερικών δεκάδων ανθρώπων

για να ακυρωθούν τα σχέδια μιας πολυεθνικής εταιρίας. Οι εργαζόμενοι της WIND πρέπει να μπουν μαζικά στον αγώνα, γιατί η αναζήτηση ατομικών λύσεων ουδέποτε λειτούργησε υπέρ των εργαζομένων και δεν πρόκειται να λειτουργήσει ιδιαίτερα τώρα, σε μια περίοδο βαθιάς κρίσης του καπιταλισμού, που φέρνει συρρίκνωση και καταλυτική δραστηριότητα των και μαζική ανεργία.

Προκαλούν τους αγρότες

Θα μπορούσε να υποστηρίξει κάποιος ότι πρόκειται για αμετροπέπεια και υπέρμετρο ζήλο ενός δευτεροκλασάτου υπουργού, ακούγοντας ή διαβάζοντας τη δήλωση που έκανε ο Μακεδονίας-Θράκης Μ. Τζιμας στο ραδιόφωνο του Alpha: «Ξέρετε ότι τα βιβλιάρια των αγροτών γέμισαν από χρήματα και από τις επιδοτήσεις της ΕΕ και από την έγκαιρη καταβολή των αποζημιώσεων; Είναι πραγματικό το γεγονός».

Θα μπορούσε να παραβλέψει και το γεγονός ότι ο εν λόγω υπουργός ανήκει στο στενό Καραμανλικό πυρήνα και είναι προσωπικός φίλος του πρωθυπουργού. Δεν επέτρεψε, όμως, τέτοιες σκέψεις ο ίδιος ο Καραμανλής, που την ίδια μέρα (την περασμένη Δευτέρα) πραγματοποίησε μια από τις καθιερωμένες «αιφνιδιαστικές» επισκέψεις-φιέστα στο υπουργείο Γεωργίας, όπου επί της ουσίας δήλωσε τα ίδια πράγματα με τον υπουργό του. Ολα εντάξει τα βρήκε και τους αγρότες... χορτασμένους και ικανοποιημένους. Οι φτωχοί αγρότες, βέβαια, όσο απέμειναν στην παραγωγή μετά το μαζικό ξεκλήρισμα της τελευταίας δεκαπενταετίας, στενάζουν και αναζητούν τρόπους ν' αντιδράσουν (άλλο αν τα κομματικά μαγαζιά τους θέλουν απλώς αβανταδόρους της πολιτικής τους και απλώς ψηφοφόρους), αλλά αυτό ελάχιστα απασχολεί τον Καραμανλή και τους προπαγανδιστές του. Αυτοί ακολουθούν πιστά τον αυτόματο πιλότο της νέας καταστροφικής ΚΑΠ, όπως έκαναν και οι προκάτοχοί τους.

Μια συζήτηση με τον Ραμαντάν Σάλαχ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

σει. Ο Αμπντού Μάζεν είναι έτοιμος να δειχτεί ένα μικρό κομμάτι της ιστορικής Αλ-Κουντς και το υπόλοιπο να μείνει στους Σιωνιστές, οι οποίοι θα εμφανιστούν σαν να κάνουν τη μεγάλη υποχώρηση. Οι Σιωνιστές θα πάρουν μεγάλα κομμάτια της Δυτικής Οχθης, όλα τα εδάφη γύρω από τους εποικισμούς, και θ' αφήσουν σε εμάς μόνο το 54% της Δυτικής Οχθης. Σε αντίσπαθισμα θα δώσουν εδάφη στην έρημο, ανατολικά της Γάζας! Και θα γίνουν και σημαντικές μετακινήσεις πληθυσμών. Όπως καταλαβαίνετε, αυτό θα είναι χειρότερο και από το Οσλο, σε μια τέτοια παγίδα θέλουν να μας ρίξουν, όμως το μόνο που ενδιαφέρει τον Αμπντού Μάζεν είναι να ονομάζεται πρόεδρος της Παλαιστίνης. Χτες ο Αμπντού Μάζεν διακήρυξε ότι ανακηρύσσεται πρόεδρος του μελλοντικού Παλαιστινιακού Κράτους. Με ρώτησε το πρωί ένα από τα παιδιά, λέει γελώντας, αναφερόμενος σε κάποιον από τη φρουρά του, «τι σημαίνει αυτό που διακήρυξε ο Αμπντού Μάζεν. Του απάντησα ότι είναι σαν τις διακηρύξεις που κάνει ο τρελός του χωριού. Είναι σαν να βγω εγώ και να διακηρύξω ότι ιδρύω την Αυτοκρατορία της Παλαιστίνης και είμαι ο αυτοκράτορας, τέ-

τοια αξία έχει η διακήρυξη του Αμπντού Μάζεν».

Μαντεύοντας το ερώτημά μας, σπεύδει να συμπληρώσει: «Η Χαμάς απέρριψε αυτό το σχέδιο και τώρα ο Αμπντού Μάζεν εκβιάζει με εκλογές, λες και αυτό που λείπει από την Παλαιστίνη είναι οι εκλογές και όχι η Αντίσταση. Ποιο πρόβλημα θα λύσουν οι εκλογές; Κανένα. Όμως, και εκλογές να κάνει, τα πράγματα δεν πρόκειται να εξελιχθούν όπως θέλει ο Αμπντού Μάζεν».

«Αυτή τη φορά θα πάρετε μέρος στις εκλογές;», τον ρωτάμε. «Εκείνο που μάλλον θα κάνουμε», απαντά, «είναι να καλέσουμε το λαό να ψηφίσει τη Χαμάς. Υποψήφιους αποκλείεται να κατεβάσουμε». «Είναι ζήτημα αρχών;», επιμένουμε. «Δεν είναι ζήτημα ιδεολογικών αρχών, είναι ζήτημα πολιτικών αρχών», απαντά. «Τι νόημα έχουν οι εκλογές σε ένα ανύπαρκτο κράτος; Η μεγάλη παγίδα του Οσλο είναι η δημιουργία της Παλαιστινιακής Αρχής. Δημιούργησαν ένα κράτος-φάντασμα για να ρίξουν πίσω την Αντίσταση, για να μη διεκδικήσει ο παλαιστινιακός λαός την πραγματική εθνική του αποκατάσταση. Εμείς δεν θέλουμε καμιά συμμετοχή σ' αυτές τις διαδικασίες, δεν είναι δημοκρατία

αυτές οι διαδικασίες. Θέλουμε όλη η προσοχή μας και η δική μας και του λαού μας να εστιάζεται αποκλειστικά στην Αντίσταση».

«Και τι θα γίνει με τους πρόσφυγες;», ρωτάμε. Προσπαθώντας να συγκρατήσει την οργή του, απαντά: «Ποιους πρόσφυγες; Το ζήτημα των προσφύγων το έχει πουλήσει ο Αραφάτ με το Οσλο. Γι' αυτό εμείς λέμε ότι μόνο η Αντίσταση έχει νόημα. Μόνο με τη νίκη της Αντίστασης μπορεί να επιστρέψουν οι πρόσφυγες στη γη τους. Η σημερινή είναι περίοδος που πρέπει να ενταθεί η Αντίσταση. Η αμερικάνικη στρατηγική στη Μέση Ανατολή έχει ηττηθεί, ιδιαίτερα μετά τη νίκη της Αντίστασης στο Λίβανο. Η οικονομική κρίση τους δημιουργεί πρόσθετα προβλήματα. Δεν τους είναι τόσο εύκολο να χρηματοδοτήσουν τη στρατηγική τους».

Θέλαμε να συζητήσουμε πολλά ακόμη με το συνομιλητή μας, όμως οι συνεργάτες του του υπενθύμιζαν διαρκώς κάποιο άλλο ραντεβού που ήδη είχε παραβιάσει. Έτσι, πήραμε εμείς την πρωτοβουλία να τερματίσουμε τη συζήτηση, ανανεώνοντας το ραντεβού μας για κάποια άλλη φορά.

Πέτρος Γιώτης

■ Στον αέρα το σχέδιο Μπαρόζο

Βγήκαν τα μαχαίρια στην ΕΕ

Ούτε δέκα μέρες δεν πέρασαν από τότε που τα αστικά ΜΜΕ σε όλο το ευρωενωστικό έδαφος πανηγύριζαν και αφιέρωναν διθυραμβικά σχόλια στο «σχέδιο διάσωσης» που είχαν παρουσιάσει ο πρόεδρος της Κομισιόν Ζοζέ Μπαρόζο με τον κομισάριο Οικονομικών Χοακίν Αλμούνια. «200 δισ. για την αντιμετώπιση της κρίσης» ήταν οι επιεικέστεροι από τους τίτλους που συνόδευσαν τα σχετικά δημοσιεύματα. Εμείς, βέβαια, σημειώναμε ότι στην πραγματικότητα δεν υπάρχει «σχέδιο Μπαρόζο», αφού τα 170 από τα 200 δισ. καλούνται να τα διαθέσουν τα κράτη-μέλη, ενώ τα υπόλοιπα 30 δισ. θα δοθούν από τον κοινοτικό προϋπολογισμό και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Ποια ιμπεριαλιστική χώρα, λοιπόν, θα δεχτεί να της καθορίσουν οι Βρυξέλλες τα κονδύλια που θα εκταμιεύ-

σει από τον προϋπολογισμό της για να διαχειριστεί την κρίση; Ποια ιμπεριαλιστική δύναμη θα δεχτεί να της καθορίσουν οι ανταγωνιστές της τα μέσα που θα ενεργοποιηθούν για τη διαχείριση της κρίσης;

«Πριν λαλήσει ο κόκορας», λοιπόν, ήρθε η συνεδρίαση του Ecofin και διέλυσε εις τα εξω συνετέθη το οικοδόμημα των πανηγυρισμών. Το μόνο που αποφάσισαν οι υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών την περασμένη Τρίτη στις Βρυξέλλες είναι ότι διαφωνούν στο χρηματοδοτικό σκέλος του «σχεδίου Μπαρόζο». Συμφώνησαν μόνο στο... ευχετήριο σκέλος του. Ως γνωστόν, όμως, οικονομική πολιτική χωρίς μπαγιόκο δεν γίνεται. Γι' αυτό και το θέμα παραπέμφθηκε στο υψηλότατο δυνατό επίπεδο, στη σύνοδο κορυφής που θα πραγματοποιηθεί στις 11 και 12 Δεκέμβρη στις Βρυξέλλες

(πλέον, οι σύνοδοι κορυφής γίνονται με συχνότητα μεγαλύτερη από αυτή που συνεδρίαζαν πριν από μερικούς μήνες τα διάφορα συμβούλια υπουργών).

Ποιο ήταν το αντικείμενο της διαμάχης στο Ecofin; Μια σειρά από χώρες, οι λεγόμενες της «δεύτερης ταχύτητας», δήλωσαν αδυναμία να χρηματοδοτήσουν το πρόγραμμα, λόγω των εξαιρετικά στενών δημοσιονομικών περιθωρίων που έχουν. Ζήτησαν ν' αλλάξει ο συσχετισμός ανάμεσα σε εθνική και κοινοτική χρηματοδότηση και να αναλάβει ο κοινοτικός προϋπολογισμός το κύριο βάρος της χρηματοδότησης με αύξηση της συμμετοχής χωρών που εμφανίζουν δημοσιονομικά πλεονάσματα. Ακολούθησε η σφοδρή αντίθεση της Γερμανίας, που ήταν αυτή που «φωτογραφίζονταν» σ' αυτή την πρόταση. Αντίδραση εύλογη, αφού η

Γερμανία όχι μόνο δεν έχει καμιά όρεξη να χρηματοδοτήσει ανταγωνιστικές οικονομίες, αλλά αντίθετα επιδιώκει να εκμεταλλευτεί την κρίση για να διεισδύσει ακόμη περισσότερο σ' αυτές τις οικονομίες. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση του Αλογοσκούφης: «Η πρόταση της Επιτροπής για τη στήριξη της ευρωπαϊκής οικονομίας με 200 δισ. ευρώ θα εξαντληθεί στο βαθμό που υπάρχουν χώρες που έχουν τα δημοσιονομικά περιθώρια, αλλά και τη διάθεση να το εξαντλήσουν».

Στη σύνοδο κορυφής μπορεί να καταλήξουν σε κάποιο συμβιβασμό, ύστερα από σκληρό παζάρι και «πάρε-δώσε», όμως η πραγματικότητα δεν πρόκειται ν' αλλάξει: ενωμένοι απέναντι στο ευρωπαϊκό προλεταριάτο και τη φτωχή αγροτιά, αλλά ο καθένας μόνος του στην προσπάθεια να αποκτήσει ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα.

Κατάντια

Χαρακτηριστικό του καθίσματος του κινήματος, του έντονου ατομικισμού, της ανυπαρξίας συλλογικής συνείδησης, της βαθιάς συντηρητικοποίησης πλατιών στρωμάτων εργαζομένων, σε καιρούς μεγάλης κρίσης του καπιταλισμού, που ισχυροποιεί φαινόμενα φόβου και αβεβαιότητας, το παρακάτω περιστατικό: Στην εργατοσύνοδο του Περιστερίου, στις πρόσφατες εκλογές για την ανάδειξη αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, προσήλθαν περισσότεροι εκπαιδευτικοί, απ' ό,τι στις εκλογές για την ανάδειξη νέου ΔΣ στον τοπικό Σύλλογο Εκπαιδευτικών ΠΕ «Ελλη Αλεξίου», παρότι και στις δυο ημερομηνίες τα σχολεία παρέμειναν κλειστά. Ο αριθμός αυτών που ψήφισαν για τα ΠΥΣΠΕ, ΑΠΥΣΠΕ, ΚΥΣΠΕ ήταν κατά 108 άτομα μεγαλύτερος από αυτόν που ψήφισε για το τοπικό σωματείο, ενώ θα περίμενε κανείς να συμβεί το ακριβώς αντίθετο: να ψηφίσουν δηλαδή για το τοπικό σωματείο περισσότεροι εκπαιδευτικοί, μιας και αυτό -υποτίθεται- ότι είναι το όπλο τους ενάντια στον εργοδότη τους, το κράτος. Από την άλλη, τα ΠΥΣΠΕ, ΑΠΥΣΠΕ, ΚΥΣΠΕ (τα Υπηρεσιακά Συμβούλια δηλαδή όλης της ιεραρχικής διοικητικής πυραμίδας), είναι μοχλοί επιβολής της κυβερνητικής πολιτικής στο χώρο της Παιδείας, όργανα ελέγχου και εκφοβισμού και πειθάρχησης των εκπαιδευτικών. Η συμμετοχή των εκπαιδευτικών σ' αυτά, μέσω αιρετών εκπροσώπων, δεν αλλοιώνει αυτό το χαρακτήρα τους, αντίθετα στόχο έχει την ενσωμάτωση και την καλλιέργεια συνυπευθυνότητας (είναι η γνωστή βρόμικη ιστορία της συνδιοίκησης).

Το γεγονός δεν οφείλεται σε άγνοια για το ρόλο των Υπηρεσιακών Συμβουλίων (ΥΣ). Επειδή, όμως, τα ΥΣ αποφασίζουν για τις μεταθέσεις, αποσπάσεις των εκπαιδευτικών, τις τοποθετήσεις αναπληρωτών και ωρομίσθιων, έχουν λόγο στις κρίσεις διευθυντών, είναι μοχλός αξιολόγησης, πειθαρχικά όργανα, κ.λ.π., «προσελκύουν το ενδιαφέρον» των εκπαιδευτικών σε χαλεπούς καιρούς, σαν αυτούς που διανύουμε τώρα. Οι πελαταικές σχέσεις που αναπτύσσονται με τους αιρετούς (που συμπεριφέρονται ως άλλοι βουλευτές του αστικού κοινοβουλίου) και μέσω αυτών με τους κομματικούς μηχανισμούς και γενικότερα με τους μηχανισμούς διοίκησης, το «γλύψιμο» της εξουσίας, κρίνονται πιο αποτελεσματικά από τη μαχητική συλλογική διεκδίκηση. Το χεράκι της σ' αυτή τη δυσάρεστη κατάσταση έβγαλε και η πατενταρισμένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία που αφθονεί και υπερισχύει κατά κράτος πια και στα πρωτοβάθμια σωματεία, αλλά και γεγονότα όπως αυτό της πρόσφατης ήττας της μεγάλης απεργίας των δασκάλων.

Μαφιόζοι και ελεύθεροι;

Στις αρχές της προηγούμενης εβδομάδας ανακοινώθηκε με τυμπανοκρουσίες ότι εξαρθρώθηκε στην Πάτρα σπείρα «δουλεμπόρων», στην οποία εξέχουσα θέση κατείχαν αξιωματικοί του Λιμενικού Σώματος και η οποία πληρωνόταν αδρά για να βγάξει μετανάστες στο εξωτερικό μέσα σε νταλίκες. Ακολούθησαν οι γνωστές υποκριτικές εκπλήξεις (όλοι «έπεφταν από τα σύννεφα» πληροφορούμενοι τη δράση των «επίορκων» αξιωματικών του Λιμενικού) και ύστερα σιγή.

Η δικαστική εξέλιξη της υπόθεσης δεν ήταν ανάλογη με το ντόρο των συλλήψεων. Όλοι οι κατηγορούμενοι αφέθηκαν ελεύθεροι με μικρές εγγυήσεις και περιοριστικούς όρους. Ενα από τα δυο ισχύει: ή οι δικαστικές αρχές κάνουν πλάτες στους συλληφθέντες ή η υπόθεση είναι κακοστημένη και δεν έχουν στοιχεία ικανά να σταθούν στο ακροατήριο. Δεν είχαμε τη δυνατότητα να ψάξουμε περισσότερο το θέμα, όμως η αστυνομικοδικαστική του πτυχή ελάχιστα μας ενδιαφέρει. Εκτός των άλλων, μπορεί και να μας αποπροσανατολίσει.

Ακόμα και οι πέτρες στην Πάτρα γνωρίζουν ότι στο λιμάνι δρουν κυκλώματα που τα παίρνουν χοντρά για να βγάζουν μετανάστες στην Ιταλία (από εκεί αυτοί μπορούν να πάνε εύκολα σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπου τους περιμένουν συγγενείς ή φίλοι τους). Ο καθένας μπορεί να καταλάβει, ότι αυτά τα κυκλώματα δε θα μπορούσαν να λειτουργήσουν χωρίς κρατική συμμετοχή. Δηλαδή, χωρίς συμμετοχή ανθρώπων που έχουν εξουσία στο λιμάνι. Δεν ξέρουμε αν είναι οι συγκεκριμένοι που συνελήφθησαν ή κάποιοι άλλοι, πάντως σίγουρα κάποιοι είναι.

Γιατί υπάρχει αυτή η κατάσταση; Γιατί το ελληνικό κράτος συμπεριφέρεται ως ο χωροφύλακας της ΕΕ, παραβιάζοντας ακόμα και διεθνείς συνθήκες για τους πρόσφυγες. Αν έδινε άσυλο στους πρόσφυγες που το ζητούν και τους εφοδίαζε με τα απαραίτητα ταξιδιωτικά έγγραφα, κανένα κύκλωμα δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει και να τους γδύνει.

Παρασκευοσάββατα στην «Κόντρα»

Ένα ενδιαφέρον κινηματογραφικό αφιέρωμα, υπό τον γενικό τίτλο «η απεργία στο δόκανο», ξεκίνησε από χτες και θα συνεχιστεί τις δυο επόμενες Παρασκευές στην «Κόντρα». Πρόκειται για ταινίες που έχουν στον πυρήνα τους απεργιακούς εργατικούς αγώνες, πηγαίνουν όμως και παραπέρα, όπως για παράδειγμα το κινηματογραφικό πολιτικό δοκίμιο των Ζαν-Λικ Γκοντάρ και Ζαν-Πιέρ Γκορέν «Όλα πάνε καλά».

Πρέπει να σας ενημερώσουμε ότι η ταινία «Harlan County, USA», ένα συγκλονιστικό ντοκιμαντέρ που αναφέρεται σε μια απεργία ανθρακωρύχων στο Κεντάκι, προβάλλεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Ο υποτιτλισμός έχει γίνει από την ομάδα του cine-Κόντρα, που κάνει έτσι ένα παραπέρα βήμα στη

δουλειά της, που ελπίζουμε να έχει και συνέχεια.

Σήμερα, όπως βλέπετε στην αφίσα, έχουμε **θεατρική προεμιέρα** με τους «Θεατές» του Μάριου Ποντίκας, τη νέα παράσταση της θεατρικής ομάδας Ε.Ρ.Ε.Τ.Α. Σημειώνουμε ότι, επειδή οι θέσεις είναι περιορισμένες, θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας, ενώ -για ευνόητους λόγους- δεν θα επιτρέπεται η είσοδος στην αίθουσα μετά την έναρξη της παράστασης, που είναι στις **9 ακριβώς**.

Τέλος, στις 20 Δεκέμβρη, αποχαιρετάμε τη χρονιά μ' ένα ολονύκτιο **ρεμπέτικο γλέντι** με τη γνωστή και από πέροι παρέα από την Ηλιούπολη και... ελεύθερη συμμετοχή-έκφραση στα όργανα και στα φωνητικά.

η απεργία στο δόκανο

5/12
Το Αλάτι της Γης
(1964) του Χάρμπερτ Τζ. Μπέρμπερν

12/12
Harlan County, USA
(1976) της Μάρμπουρα Κανά

19/12
Όλα πάνε καλά
(1972) των Ζαν-Λικ Γκοντάρ και Ζαν-Πιέρ Γκορέν

KONTRA

Παρασκευές στις 6 Μην Αρκαδικό και 8 Αρκαδικό
Ελεύθερη είσοδος
www.kontra.gr

“Θεατές”
Μάριος Ποντίκας

Συνθετικό Νετζίου Βασιλείου

ΕΡΕΤΑ

ΠΑΟΚ και ας μην γ...ω ποτέ...

✓ Σε ανοιχτή κόντρα βρίσκονται πλέον οι οργανωμένοι οπαδοί του ΠΑΟΚ με τους μπάτσους. Από την αρχή του πρωταθλήματος και σε κάθε εκτός έδρας παιχνίδι είχαμε μικρές ή μεγάλες συγκρούσεις με τους μπάτσους, όμως τα πράγματα έδειχναν να είναι ελεγχόμενα. Τα γεγονότα πριν και μετά την αναμέτρηση Θρασύβουλος-ΠΑΟΚ, αλλά και όσα συνέβησαν κατά την επιστροφή των οπαδών του ΠΑΟΚ στη Θεσσαλονίκη «εξεχειλίσαν» το ποτήρι και οι εξελίξεις αναμένονται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Οι οπαδοί του ΠΑΟΚ που έφτασαν στο γήπεδο της Φυλής ήταν πολλοί περισσότεροι από τα εισιτήρια που είχε πάρει η ομάδα τους (αυτό συμβαίνει στους περισσότερους εκτός έδρας αγώνες του Δικέφαλου) και γι' αυτό προσπάθησαν να μπουν με ντου στο γήπεδο. Οι μπάτσοι αρχικά τους απώθησαν, ακολούθησε πετροπόλεμος (με ένα μπάτσο να μεταφέρεται στο νοσοκομείο και έναν οπαδό του ΠΑΟΚ να συλλαμβάνεται), όμως τελικά οι οπαδοί του ΠΑΟΚ μπήκαν στο γήπεδο. Μετά τη λήξη του αγώνα οι ΠΑΟΚτζήδες έκαναν κατάληψη του γηπέδου και απαίτησαν να αφαιρεθεί ελεύθερος ο «ομοϊδέτης» τους, ο Ζαγοράκης αναγκάστηκε να πάει μέχρι τη ΓΑΔΑ, χωρίς όμως να επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα, και η κατάσταση εκτονώθηκε περίπου τρεις ώρες μετά τη λήξη του αγώνα, οπότε και αναχώρησαν τα πούλμαν για τη Θεσσαλονίκη.

Θα περίμενε κανείς ότι δεν θα υπήρχε συνέχεια, όμως τα γεγονότα εξελίχθηκαν διαφορετικά. Οι μπάτσοι θεώρησαν ότι θα έπρεπε να πάρουν τη ρεβάνς και ανέλαβαν δράση. Οι οπαδοί του ΠΑΟΚ καταγγέλλουν ότι δυνάμεις των ΜΑΤ τους σταμάτησαν για σωματικό έλεγχο στο Σχηματάρι και τους επιτέθηκαν με τα γκλοπ, η αντιπαράθεση συνεχίστηκε στα διόδια των Αφιδών, όπου είχαμε διακοπή της κυκλοφορίας και καταγγελίες από τους ΠΑΟΚτζήδες για άσκοπη βία των ΜΑΤάδων, στα διόδια της Τραγιάνας οι μπάτσοι σταμάτησαν το 17ο πούλμαν (σύνδεσμος Χαλκιδικής) και επιτέθηκαν χωρίς αιτία σε όσους βρίσκονταν σ' αυτό και τέλος δεν επέτρεψαν στο κονβόι των πούλμαν να κάνουν στάση κατά τη διαδρο-

μή Αθήνα-Θεσσαλονίκη. Το κερασάκι στην τούρτα ήταν η άσκηση δίωξης σε 14 οδηγούς και ισάριθμους συνοδούς πούλμαν για «παρακώληση συγκοινωνιών και φθορές» καθώς και κατά της διοίκησης της ΠΑΕ ΠΑΟΚ για ηθική αυτοργία στα παραπάνω αδικήματα. Με άλλα λόγια οι δυνάμεις καταστολής ενεργούν εκδικητικά απέναντι στους οπαδούς του ΠΑΟΚ για τις συνεχόμενες «ήττες» που γνωρίζουν στις μεταξύ τους αναμετρήσεις.

Στο προηγούμενο φύλλο γράψαμε ότι ο Ζαγοράκης δεν ενέδωσε στις απαιτήσεις των μπάτσων και δεν έδωσε στοιχεία από τις κάμερες που υπάρχουν στο γήπεδο της Τούμπας, αφού γνωρίζει ότι θα βρεθεί σε πολύ δύσκολη θέση αν έρθει σε ρήξη με τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας του. Είναι σίγουρο όμως ότι αν τα πράγματα χοντρύνουν και άλλο δεν θα μπορεί να μείνει «ουδέτερος», θα πρέπει να πάρει θέση ανάμεσα στις αντιμαχόμενες πλευρές και το πλέον πιθανό είναι να πάει με το μέρος της «ευνοούμενης πολιτείας». Προς το παρόν, η ΠΑΕ ΠΑΟΚ παρακολουθεί με ιδιαίτερη ανησυχία την κόντρα των οργανωμένων οπαδών με τους μπάτσους και προσπαθεί να εκτονώσει την κατάσταση, γιατί γνωρίζει ότι αν συνεχιστεί αυτό το νταλαβέρι θα αναγκαστεί να «καταστείλει» τους ζωηρούς οπαδούς και συνεπώς θα έρθει σε κόντρα μαζί τους, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

✓ Σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης βρίσκονται οι πράσινοι και οι κιτρινόμαυροι της Αθήνας. Μετά τη νίκη στο Μιλάνο για το Champions League, ήρθε η ιστοπαλία με τον Αστέρα Τρίπολης για να ξεενερώσει άσχημα τους οπαδούς του ΠΑΟ και το κυριότερο για να βάλει τέλος στο όνειρο της κατάκτησης του φετινού πρωταθλήματος. Οπως είχαμε προβλέψει, ο Παναθηναϊκός δεν πείθει ότι μπορεί να παίξει καλή μπάλα και για τους οπαδούς του οι πίκρες θα είναι περισσότερες από τις χαρές. Το ποδόσφαιρο είναι πολύ απλό άθλημα και δεν προσφέρεται για θαύματα. Όταν ο προπονητής κατεβάζει την ομάδα με επτά αμυντικογενείς

παίχτες (οκτώ με τον τερματοφύλακα), δεν νομίζω ότι μπορεί να περιμένει κάτι καλύτερο. Οι πράσινοι δεν έχουν βρει ακόμη την αγωνιστική τους ταυτότητα και μέχρι να τη βρουν (αν τη βρουν) θα πηγαίνουν από γκέλα σε γκέλα. Όταν δεν χρειάζονται να κάνουν παιχνίδι και περιμένουν τον αντίπαλο, όπως συμβαίνει συνήθως στους αγώνες στην Ευρώπη, θα έχουν επιτυχίες και θα «κλέβουν» το αποτέλεσμα, όπως έγινε στις αναμετρήσεις με τη Βέρντερ και την Ιντερ. Όταν πρέπει να βάλουν την μπάλα κάτω και να δημιουργήσουν παιχνίδι, χάνουν τ' αυγά και τα καλάθια, γιατί δεν υπάρχει στην ομάδα ένας επιτελικός μέσος με προσωπικότητα να «βάλει πλάτη» και να την ξελασπώσει, ούτε και επιθετικός που να μπορεί με μια ατομική ενέργεια να αλλάξει τη ροή του παιχνιδιού.

Τραγικά είναι τα πράγματα και στο κιτρινόμαυρο στρατόπεδο. Η επιστροφή του Μπάγιεβιτς δεν συνοδεύτηκε με την αγωνιστική «ανάσταση» της ομάδας, που ψάχνει ακόμη την πρώτη εκτός έδρας νίκη της στο πρωτάθλημα. Κόντρα σε ΟΦΗ και Λεβαδειά οι κιτρινόμαυροι, αν και έδειξαν ένα καλύτερο αγωνιστικό πρόσωπο, δεν κατάφεραν να φτάσουν στη νίκη και βρίσκονται πλέον δώδεκα βαθμούς πίσω από την κορυφή. Το έμφυχο δυναμικό της ομάδας δεν εμπνέει εμπιστοσύνη και δεν αφήνει περιθώρια για αισιόδοξες προβλέψεις. Ισως είναι η πρώτη φορά που αισθανόμαστε συμπόνια για το Μπάγιεβιτς. Άνελαβε στη χειρότερη περίοδο και χωρίς να έχει κανένα ατού στα χέρια του για να αλλάξει την κατάσταση. Οι μέτοχοι πρέπει να βάλουν βαθεία το χέρι στην τσέπη και να ενισχύσουν την ομάδα τους στη μεταγραφική περίοδο του Γενάρη, όμως δεν νομίζω ότι θα συμβεί κάτι τέτοιο. Η χρονιά πρέπει να θεωρείται χαμένη για τους κιτρινόμαυρους και γι' αυτό το πιθανότερο είναι να κρατήσουν τα φράγκα που υπάρχουν για νέα αρχή το επόμενο καλοκαίρι. Όσο για την κωδοδαιμονία της ΑΕΚ αυτή την περίοδο, υπάρχει εξήγηση. Η Αλεξία Μπακογιάννη, εγγονή του Μητσούτση, είναι πλέον

μέλος του ΔΣ της ΠΑΕ ΑΕΚ. Αυτό νομίζουμε ότι τα λέει όλα.

✓ Τέλος εποχής για τον Παναγιώτη Γιαννάκη στον πάγκο της εθνικής ομάδας μπάσκετ. Σε συνέντευξή του στην ΕΡΑ σπορ ο Βασιλακόπουλος ανακοίνωσε και επίσημα τη λήξη της συνεργασίας της ΕΟΚ με τον προπονητή. Με τη φράση «ο Παναγιώτης ήταν προπονητής μέχρι το Πεκίνο», τον τελείωσε από προπονητή και συμπλήρωσε ότι επιθυμία του είναι ο νέος προπονητής της Εθνικής να είναι Έλληνας. Ο ισχυρός άνδρας του ελληνικού μπάσκετ δήλωσε ότι με αφορμή την οικονομική κρίση θα πρέπει να μειωθούν αισθητά τα μπάτζετ των ομάδων και το ύψος των συμβολαίων των παιχτών και προέβλεψε ότι έρχονται δύσκολες εποχές για τον αθλητισμό. Στη συνέντευξη, εκτός των άλλων, αναφέρθηκε και στην κόντρα Παναθηναϊκού και Ολυμπιακού και δήλωσε ότι θα προσπαθήσει να τους πείσει να ρίξουν τους τόνους και να τα «βρουν», όμως οι εξελίξεις των διαφεύδουν. Οι ερυθρόλευκοι έκαναν έφεση στην πρωτόδικη απόφαση που τιμώρησε τους πράσινους με δυο αγωνιστικές για τα επεισόδια στο ντέρμπι και ζήτησαν ποινή έξι αγωνιστικών. Αν και οι πιθανότητες να γίνει δεκτή η συγκεκριμένη έφεση είναι ελάχιστες, η κίνηση θεωρείται «κίβρηξη πολέμου» για τους πράσινους και πλέον οι διοικήσεις των δυο ομάδων βρίσκονται στα χαρακώματα, δημιουργώντας πονοκέφαλο στο Βασιλακόπουλο και στην Ομοσπονδία.

Κος Πάπιας
papias@eksegarsi.gr

ΥΓ: Το σύνθημα που αποτελεί τίτλο της στήλης, το είδαμε γραμμένο (ολόκληρο και όχι με τελίτσες) με μαρκαδόρο σε τρόλεϊ. Προς το παρόν, αυτός που το έγραψε απολαμβάνει την «ηδονή» της δεύτερης θέσης του βαθμολογικού πίνακα.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΦΙΛΙΠ ΑΡΑΚΤΙΝΓΚΙ

Κάτω από τις βόμβες

Δέκα μέρες μετά τον ανελέητο βομβαρδισμό του Λιβάνου από το Ισραήλ, το καλοκαίρι του 2006, και την τεράστια σημασία ήττα των Σιωνιστών, ο Φ. Αρακτινγκί ξεκινά μια σκηνοθετική, γεμάτη ένταση και κινδύνους Οδύσεια, φιλιάρωντας τα συντρίμια και την ολοκληρωτική καταστροφή του Νότιου Λιβάνου.

Με αφορμή ένα προσηματικό σενάριο, όπου μια ευκατάστατη γυναίκα επιστρέφει στην πατρίδα αναζητώντας το γιο της μέσα στη δίνη του πολέμου, ο λιβανέζος σκηνοθέτης δράττεται της ευκαιρίας για να παρουσιάσει αληθινές εικόνες της φρίκης, τα χαλάσματα και τη δυστυχία που άφησαν πίσω τους οι Σιωνιστές.

Φόρος τιμής στον ρεαλιστικό κινηματογράφο που δεν ντρέπεται την πολιτική στράτευση.

■ ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ

Εξομολόγηση ενός οικονομικού δολοφόνου

Δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ με θέμα τις βρόμικες δραστηριότητες και το ρόλο της αμερικανικής κυβέρνησης, των μυστικών υπηρεσιών της αλλά και του ΔΝΤ και της Διεθνούς Τράπεζας στο αναβοκατέβασμα κυβερνήσεων στη Λατινική Αμερική και παντού στον κόσμο.

Με αφορμή την ομολογία του Τζον Πέρκινς, πράκτορα της CIA, ότι εργάστηκε την δεκαετία 1971-1981 για την οικονομική καταστροφή του Ισημερινού και του Παναμά, ο Κούλογλου συλλέγει σπάνιο αρχειακό υλικό προκειμένου να ρίξει φως στους άγνωστους(;) μηχανισμούς διακυβέρνησης αυτού του κόσμου.

Είναι γεγονός ότι για τους υποφιασμένους πολίτες το ντοκιμαντέρ αυτό δεν είναι η εξ ουρανού αποκάλυψη. Επίσης, η δραματοποίηση δεν του προσφέρει τίποτα το ιδιαίτερο. Ούτε διακρίνεται για το βάθος του. Το ισχυρότερο σημείο του είναι η εξομολόγηση του ίδιου του Τζον Πέρκινς μπροστά σ' ένα εξοργισμένο αμφιθέατρο του Ισημερινού, που όμως μοιάζει να μην είναι αρκετή.

■ ΚΛΙΝΤ ΙΣΤΓΟΥΝΤ

Η ανταλλαγή

Στην Αμερική του 1928 μια μάνα παλεύει να αποδείξει ότι στο αγόρι που της παραδόθηκε από την αστυνομία, λίγο καιρό μετά την απαγωγή του παιδιού της, δεν είναι δικό της...

Όσο κι αν το θέμα μοιάζει απόμακρο από την καθημερινότητα και τα ενδιαφέροντα του καθενός, ο Κλιντ Ιστούντ καταφέρνει να το δώσει με συγκλονιστικό και βαθύ τρόπο, σε μια ταινία άφογη, λιτή και αυθεντική. Το σημαντικότερο είναι ότι τίθενται στο στόχαστρο η εξουσία, το αμερικανικό σύστημα

«Με πολλά θα μπορούσε ν' αποδείξει κανείς πως ο τρόπος της ζωής των παλαιότερων Ελλήνων έμοιαζε με τον τρόπο ζωής των τωρινών βαρβάρων» - Θουκιδίδης

Taxi-(ε)κεί, πάλι έχει, ταξική πάλη den ehi...

Κοιτάχτε/ τους ποιητές/ - πουδράρουν τα λόγια τους/ τους αρχηγούς/- τρώνε τις σάρκες μας/ τα ντήλια τους/- μυζάνε την ικμάδα μας

Το 'πα και το ξαναλέω: εξεχαστική επιτροπή

Από παντού σαλπίσματα, να κάτσουμε καλά

- ◆ Πατατί, πατατά (που 'γραφε κι ο Μ. Κατσαρός).
- ◆ Σε πρόσφατες εξετάσεις της αγγλικής γλώσσας υπήρξε και η εξής ερώτηση: τι πιστεύετε για τον υγιή και τον αθέμιτο ανταγωνισμό; Σας θυμίζει τίποτα;
- ◆ Τον Κινέζο κάνει ο Περισσός - σχετικά με τους Κινέζους.
- ◆ Ο Βρατσάνος είχε βρατσά(γ)ανό.
- ◆ Τον είχαν (καπιτα)λησμονήσει τον όρο καπιταλισμό.
- ◆ Η αστική τάξη στην Ελλάδα είναι το 4 κόμμα 5 τοις εκατό - όχι το 45 (ω, δαίμων...).
- ◆ Oliver Stone(d).
- ◆ «God gave me everything I want» - τραγουδούσε ο Jagger. Αφού ο J. έπαιρνε ζαπρέ,

- μάλλον ο... God ήταν pusher...
- ◆ Οηρησκευτικά: Ναι, μεν, αλλά.
- ◆ Εκτακτο Στρατοδικείο Νο 5: η εκδικητική μανία του αστικού κράτους.
- ◆ Βαγγέλη κάτσε φρόνιμα/ δεν είσαι μικροαγρότης/ τι έχεις πώληση κρασιών/ στρέμμα-τα παραπάνω/ τι έχεις, ομορφόπαιδο, κι ένα οινοποιείο.
- ◆ Θα το ξαναπούμε (για τον Περισσό): επιχείρηση-κόμμα...
- ◆ Οι τραπεζίτες παίρνουν τον παρά, κι εμείς τον πα(παρά).
- ◆ Δεν ήταν μόνο το «Κ»Κ Κίνας στη 10η διεθνή συνάντησή. Ήταν και το διαβόητο «ΚΚ Ιράκ». (Για να μην ξεχνάμε).

- Και η «Κομμουνιστική» Επανάσταση της Ιταλίας. Και το «Κ»Κ Βενεζουέλας που στήριξε (και πάλι) τον Τσάβες. Και το Γαλλικό «Κ»Κ (παρτηρητής) που ως γνωστόν μάχεται για ένα καπιταλισμό με ανθρωπινό πρόσωπο.
- ◆ «Οχι άλλος χρόνος για χάσιμο - προϋπόθεση είναι να απεγκλωβιστούν μαζικά από ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και να ισχυροποιήσουν το ΚΚΕ» (Ριζοσπάστης, 25-11-08). Κι αφού αγώνες δε γίνονται, τι άλλο σημαίνει «μαζικός απεγκλωβισμός» και «ισχυροποίηση» του Περισσού; Το γνωστό κωλόχαρτο των εκλογών...
- ◆ Καλός χριστιανός ο Ραούλ Κάστρο. Αναψε και κεράκι στην εκκλησία...
- ◆ Προσπαθήσαμε να βρούμε κάποια διαφορά ανάμεσα

- στον τίτλο της Καθημερινής «Ορόσημο στις σχέσεις Ελλάδας και Κίνας» και Ριζοσπάστη «Ελληνοκινεζικές σχέσεις - επίσημη επίσκεψη του Χου Ζιντάο» (όχι σ. Χου Ζιντάο;) της 25-11-08. Λοιπόν, η μόνη διαφορά είναι ότι η Καθημερινή τον έχει στην πρώτη σελίδα, ενώ ο Ριζοσπάστης τον «κρύβει» από την πρώτη σελίδα και τον εμφανίζει στην 14η...
- ◆ Να μην ξεχνιόμαστε: στους αγανακτισμένους του Αγ. Παντελεήμονα το «παρών» έδωσαν και οι μαγαζάτορες.
- ◆ Μ.Κ.Ο. Σκάκι: η δενδροφύτευση είναι η ειδικότητά μας.
- ◆ Για δε, ρε, σύνθημα «ΕΛ.ΑΣ. - ΕΛ.ΑΣ. - προστάτεψε και μας» (κάτοικοι Αγ. Παντελεήμονα - τα φιδάκια...).

Βασιλης

αξιών και εν τέλει η ίδια η κοινωνία. Ο Ισχυρύντ δείχνει να είναι στο απόγειο της ωριμότητάς του, θυμίζοντας το καλύτερο σκηνοθετικό παρελθόν του (βλέπε «Bird») και κάνοντάς μας να ξεχνάμε τις αμφιλεγόμενες επιλογές του ως ηθοποιός.

■ ΣΑΦΙΝΕΜΠΟΥ

Το σημάδι ενός αγγέλου

Γαλλική ταινία που ξεκινά σαν ψυχολογικό θρίλερ και καταλήγει σαν κοινωνικό δράμα. Βασίζεται σε αληθινή ιστο-

ρία: Μια νεαρή γυναίκα συναντά ένα κοριτσάκι και αποκτά την έμμονη ιδέα ότι πρόκειται για την κόρη της. Αυτή η ιδέα θα την οδηγήσει σε μια υπόγεια σύγκρουση με τη μητέρα του παιδιού... Η αντιπαράθεση των δυο γυναικών αποτελεί το πιο ενδιαφέρον στοιχείο της ταινίας, αφού κατά τα άλλα η πλοκή είναι μετέωρη και η κορύφωση ανύπαρκτη.

■ ΓΚΑ' ΡΙΤΣΙ

RocknRolla

Το τελευταίο πόνημα του πρώην συζύγου της Μαντόνα. Ο ίδιος έγινε γνωστός από την πρώτη του ταινία (Δuo καπνισμένες κάνες), που άφησε κάποιες υποσχέσεις, όμως οι υπόλοιπες πέρασαν απαρατήρητες. Η τελευταία μάλιστα νομίζει κανείς ότι γυρίστηκε περισσότερο για να ξεφύγει από τη σκιά της διάσημης γυναίκας του, αφού κυριολεκτικά πρόκειται για ένα ανεργάτιστο πράγμα, χωρίς κανένα ουσιαστικό ή έστω ασήμαντο περιεχόμενο. Μαφιόζικα μπερδέματα με μια δόση βίας και χιούμορ, αυτή είναι η συνταγή μιας παρακμιακής ταινίας που ο δημιουργός της πιθανόν φιλοδοξούσε κάτι να πει αλλά έμεινε στα μισά του δρόμου...

Ελένη Σταματίου

◆ Η Ελληνική Οικονομία μετά την κρίση: Αναζητώντας ένα νέο Αναπτυξιακό Πρότυπο 1/12/2008 (ΣΕΒ-ΙΟΒΕ)

Τρομερό ενδιαφέρον παρουσίασε η ημερίδα του ΣΕΒ, υπό την υψηλή καθοδήγηση του βέρο αντικαπιταλιστή προέδρου του. Τέτοιο αντικαπιταλιστή πρόεδρο βιομηχάνων ούτε είδε ούτε θα ξαναδεί η οικουμένη. Ναι, ξέρω, εδώ είδε πρωθυπουργό τον Κωστάκη και θα δει και τον Γιωργάκη... Τέλος πάντων. Για τον πρόεδρο των βιομηχάνων λέγαμε, άλλο πράγμα, και ας γράφουν κάποιες κακές πένες ότι τα 'χασε στο τζόγο των χρηματιστηρίων. Επανερχόμαστε στο ρεπορτάζ της ημερίδας. Φοβερά πράγματα. Τι δουλειά 3-4 μέρες την εβδομάδα, για να μπορούν να πάνε ένα 4ήμερο κάπου οι εργάτες, τι ελαστικό ωράριο, για να μπορούν να καθορίσουν το χρόνο τους ανάλογα με τα χόμπι τους και τις υποχρεώσεις τους, τι... να σας λέμε τώρα. Μέχρι και τα μικρόφωνα σαλτάρησαν. Στο τέλος, όλοι μαζί τραγούδησαν το... τώρα τα θέλω όλα... και ξεκίνησαν συγκινημένοι για τις φυτιές τους - τις βιομηχανίες τους - για να επιτελέσουν το θεάρεστο έργο τους.

◆ Στην πόλη μας, όλοι με ίσα δικαιώματα (ΠΑΣΟΚ Θεσσαλονίκης)

Μέχρι και τα μικρά παιδιά ξέρουν, ότι εκεί πάνω στον Βαρδάρη φυσάει αρκετός τοπικισμός. (Ο πονηρός Πανίκας, όταν ζορίζεται, τσουπ, στο κράτος των Αθηνών τα φορτώνει όλα). Αλλά τώρα έχει άλλη πίκρα να βλέπεις την πιο έγκυρη πολιτική - και όχι μόνο - δύναμη του τόπου, το ΠΑΣΟΚ Θεσσαλονίκης, να εγγυάται για ίσα δικαιώματα και συ να μην είσαι Θεσσαλονικίος. Βεβαίως, και το σύνταγμα της Ελλάδας εγγυάται την ισότητα των ελλήνων πολιτών, αλλά αυτό έχει παλιώσει και ως παραμύθι. Για σκεφτείτε, όμως, το ΠΑΣΟΚ είναι πιο διαχρονικό παραμύθι από το σύνταγμα. Φυσικό, αφού το σύνταγμα δεν κυβερνάει.

◆ Φτάνει πια... την κρίση να πληρώσουν οι τραπεζίτες (ΣΥΡΙΖΑ Καισαριανής)

Μέλη του Σύριζα Καισαριανής ματαίωσαν, λείει, μπροστά στις κάμερες (κάμερα: το υπερόπλο των σύγχρονων αριστερών) πλειστηριασμό σπιτιού που θα γινόταν για χρέος 2.000 ευρώ. Τώρα, βέβαια, εσείς υποψιάζεστε ότι όλα αυτά γίνονται μόνο για το θεαθήναι των ΜΜΕ και δεν έχουν την παραμικρή κινηματική υπόσταση. Πώς να σας πείσουμε για το αντίθετο; Σας υπενθυμίζουμε, όμως, ότι η κοινοβουλευτική ομάδα του Σύριζα έχει καταθέσει μια πολύ ολοκληρωμένη πρόταση, που θα κάνει τις τράπεζες να δίνουν άτοκα δάνεια στο λαό, για να αγοράζουμε σπίτια. Να λοιπόν γιατί ο Σύριζα χρησιμοποιεί μόνιμα και μόνο το υπερόπλο των καμερών. Συνδυάζει σωστά τη μορφή με το περιεχόμενο.

◆ Από φιέστες χορτάσαμε (Ακρίβεια-STOP Θεσσαλονίκη)

Μια συνιστώσα του Σύριζα, όμως, έχει άλλη ποιότητα. Για να διαμαρτυρηθεί για τον λάιτ ακτιβισμό των υπόλοιπων «κυβερνητικών» Συριζαίων, οργάνωσε ξεχωριστή -όχι διασπαστική προς Θιβέτ ρε παιδιά- συγκέντρωση με κεντρικό σύνθημα «Από φιέστες χορτάσαμε». Μόνο που έκανε λάθος στη διεύθυνση και αντί να πάει στην Καισαριανή πήγε στην πλατεία Αριστοτέλους στη Θεσσαλονίκη. Και εκεί, όλως τυχαίως, βρέθηκαν φωτογράφοι και όσες κάμερες μπόρεσε να πείσει από μόνη της. Για να καταγγείλει τις φιέστες!

◆ Να σταματήσουν οι οικογένειες των ΑμΕΑ να πληρώνουν για φάρμακα, θεραπείες, τεχνικά βοηθήματα, για την εκπαίδευση και την αποκατάσταση των παιδιών τους (ΣΕΑΑΝ)

Πώς να κάνεις τώρα «σχόλιο με λίγο χιούμορ» γι' αυτούς τους ανθρώπους που τους θυμούνται μόνο την παγκόσμια ημέρα «τους»; Πώς να το κάνεις, όταν ξέρεις ότι όλοι αυτοί που τους «τιμούν» είναι βουτηγμένοι μες στη χλιδή, την υποκρισία και δε συμμαζεύεται; Όταν ξέρεις ότι δεν κάνουν ούτε το ελάχιστο από αυτά που υπόσχονται, ακόμα και σε τέτοιες ομάδες ανθρώπων; Πώς να κάνεις, όταν τους βλέπεις να διαδηλώνουν για το ελάχιστο και ξεχειλίζει η αγανάκτησή σου; Κανένα σχόλιο. Μόνο οργή.

Στο νοσοκομείο απεργοί πείνας

Στο νοσοκομείο Χανίων έχουν μεταφερθεί 10 από τους 15 απεργούς πείνας μετανάστες των Χανίων, αντιμετωπίζοντας σοβαρά προβλήματα υγείας και συνεχή λιποθυμικά επεισόδια. Ισως τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραμμές να έχουν μεταφερθεί και οι υπόλοιποι, καθώς σήμερα η απεργία πείνας διανύει την 26η μέρα και οι απεργοί πίνουν μόνο νερό και χυμούς.

Ενα πλατύ κίνημα αλληλεγγύης έχει αγκαλιάσει τα Χανιά (ακόμα και οι δυνάμεις του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ εκδήλωσαν την Τετάρτη την αλληλεγγύη τους). Την ίδια μέρα, η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης προχώρησε σε κατάληψη του Δημαρχείου Χανίων, ενώ για χθες Παρα-

σκευή είχε προγραμματιστεί εσπευσμένα πορεία στην Αθήνα.

Οι απεργοί πείνας πλησιάζουν στο «σημείο 0», μετά το οποίο θα υπάρξει άμεσος κίνδυνος για μη αντιστρεπτές βλάβες στην υγεία τους. Ο περιφερειάρχης Κρήτης δήλωσε κυνικά ότι θα τους αφήσουν... δημοκρατικά να φτάσουν μέχρι το τέλος, ενώ ο Παυλόπουλος έχει κλείσει τ' αυτιά του.

Είναι απαραίτητο να ενταθούν οι δράσεις αλληλεγγύης σε όλη την Ελλάδα, γιατί οι απεργοί δίνουν ένα παράδειγμα σε όλους τους μετανάστες. Τα προβλήματα λύνονται με συλλογικούς αγώνες και όχι ατομικά.

Κίνημα καταλήψεων και πάλι

Περισσότεροι από 40 φοιτητικοί σύλλογοι σε όλη την Ελλάδα (Αθήνα, Πάτρα, Βόλος, Θεσσαλονίκη, Χανιά, Καστοριά) αποφάσισαν να προχωρήσουν αυτή τη βδομάδα σε καταλήψεις (από 3ήμερες μέχρι 5ήμερες, ανάλογα με τη σχολή), με αιτήματα αιχμής το νομοσχέδιο για την αναγνώριση των κολεγίων, την προώθηση της αξιολόγησης και τις άλλες διατάξεις του αντιδραστικού νόμου-πλαίσιο. Μαχητική και με ιδιαίτερο παλμό ήταν η πανελλαδική συγκέντρωση που έγινε την Πέμπτη στην Αθήνα. Από άποψη μαζικότητας η πορεία δεν ήταν ιδιαίτερα μεγάλη, αλλά πρέπει να πάρουμε υπόψη μας το γεγονός ότι βρισκόμαστε στην αρχή ενός ενδεχόμενου νέου γύρου και πάντα στην αρχή έτσι έχουν τα πράγματα, ενώ λυσσασμένη είναι η αντίσταση των ΔΑΠ, ΠΑΣΠ και ΠΚΣ.

Η Αστυνομία ήταν ιδιαίτερα προκλητική και όταν η πορεία επέστρεψε προς τα Προπύλαια τη χτύπησε άγρια. Οι σύντροφοι της «Κ» περιέγραψαν σκηνές απίστευτης βαρβαρότητας με τα κλομπ να χτυπούν στο φαχνό, κατά προτίμηση σε κεφάλια. Οι φοιτητές κατάφεραν να φτάσουν συντεταγμένα στο Πολυτεχνείο, όπου είχε προγραμματιστεί συντονιστικό των υπό κατάληψη σχολών, όμως βρήκαν να τους περιμένουν τα ΜΑΤ και να τους φράζουν την είσοδο. Ακολούθησε πετροπόλεμος και τα ΜΑΤ αναγκάστηκαν ν' ανοίξουν τη Στουρνάρη. Παρέμειναν, όμως για ώρες έξω από το Πολυτεχνείο, προκα-

λώντας την αντίδραση φοιτητών, ενώ οι πληροφορίες που είχαμε μέχρι τη στιγμή που έκλεινε η ύλη της εφημερίδας μιλούσαν για 2 συλλήψεις και 10 προσαγωγές, από τις οποίες ενδεχομένως κάποιες να μετατραπούν σε συλλήψεις. Η κυβέρνηση δοκιμάζει και πάλι με την καταστολή να τρομοκρατήσει το φοιτητικό κίνημα, φοβούμενη ότι μπορεί να ογκωθεί και να βρεθεί σύντομα με την πλειοψηφία των σχολών κατειλημμένη.

Στο συντονιστικό το κλίμα

ήταν πολύ καλό. Υπήρξε δέσμευση να ενταθεί η κινητοποίηση, ώστε την επόμενη βδομάδα οι καταλήψεις να είναι περισσότερες, χωρίς να ακουστεί ούτε σκέψη για εκτόνωση. Αναπτύχθηκαν επίσης προβληματισμοί για τη λειτουργία του κινήματος μέσα από ενίσχυση των αμεσοδημοκρατικών διαδικασιών.

Στις σχολές η αντίσταση των κυριάρχων παρατάξεων είναι λυσσασμένη. Η ΔΑΠ ακολουθεί τη γνωστή τακτική να προσπαθεί να πάρει τις συνελεύσεις που κρίνει ότι

μπορεί και να μη συμμετέχει καθόλου σε όσες εκτιμά ότι το παιχνίδι είναι χαμένο. Το ίδιο κάνει και η ΠΑΣΠ που καταθέτει χωριστά πλαίσια για να βοηθήσει τη ΔΑΠ να πάρει σχετικές πλειοψηφίες.

Εξοργιστική, όμως, είναι η στάση της ΠΚΣ/ΚΝΕ. Η γραμμή από τον Περισσό είναι καθαρή: όχι καταλήψεις. Αν δε μπορείτε να πάρετε αποφάσεις μόνο για συμμετοχή στα συλλαλητήρια του ΠΑΜΕ, τότε ή μη μπαίνετε καθόλου στα αμφιθέατρα ή μπειτε και «μπαχαλέψτε» τη συνελευση. Σε κάθε περίπτωση, καταγγείλτε ως μειοψηφία εκείνους που στις συνελεύσεις αποφασίζουν καταλήψεις. Μέχρι στιγμής αυτή η τακτική τους έχει αποτύχει. Είναι χαρακτηριστική η ήττα τους σε σχολές του ΕΜΠ που προσπάθησαν να δημιουργήσουν ένταση (ΣΕΜΦΕ) και στην ΑΣΟΕΕ, όπως και σε σχολές που έχουν μεγάλη δύναμη, όπως το Μαθηματικό, το Φυσικό και η Νομική Αθήνας, που υπερψηφίστηκαν τα πλαίσια για κατάληψη.

Ποιον βοηθούν μ' αυτή την τακτική τους; Όχι το κίνημα, βέβαια. Την κυβέρνηση βοηθούν, που αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε μεγάλη κρίση. Αρκεί να αναλογιστούμε ότι ένα μαζικό και δυναμικό φοιτητικό κίνημα, ανοιχτό στην εργαζόμενη κοινωνία και έχοντας τη στήριξη σημαντικής μερίδας του διδακτικού προσωπικού, μπορεί να στριμώξει καλύτερα μια παραπαίουσα κυβέρνηση και να πετύχει όχι μόνο μικρές αλλά σημαντικές νίκες.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΙΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Άννης 24 - Αιγάλεω

Υπηρέτες του συστήματος

Ποιο είναι το κύριο αίτημα που προωθούν οι δυνάμεις του Περισσού στις μαζικές διαδικασίες του φοιτητικού κινήματος; Να αποφασίσουν οι συνελεύσεις ότι ο Σύλλογος θα συμμετάσχει στην πορεία του ΠΑΜΕ! Επιχείρημα; Εκεί βρίσκονται οι ταξικές δυνάμεις και όχι οι πουλημένες και συμβιβασμένες ηγεσίες. Το ίδιο αίτημα προωθούν παντού. Σε κάθε εργατικό σωματείο, σε κάθε συνταξιοδοτικό σωματείο, ακόμα και στο γενικό συμβούλιο της ΠΟΣΔΕΠ. Αναφερόμαστε, όμως, στις φοιτητικές συνελεύσεις, γιατί εκεί φαίνεται πιο χαρακτηριστικά το αποτέλεσμα της γραμμής τους.

Πριν από μερικές εβδομάδες έγιναν οι πρώτες φοιτητικές συνελεύσεις, αποφασίστηκαν οι πρώτες ολιγοήμερες καταλήψεις, αναδείχτηκαν για πρώτη φορά τα ζητήματα αιχμής που έχουν σήμερα ν' αντιπαλέψουν οι φοιτητές (κολέγια, αξιολόγηση, νόμος-πλαίσιο). Η ΠΚΣ-ΚΝΕ το βιολί της. Μείζον ζήτημα ήταν να μη γίνει η φοιτητική συγκέντρωση στον παραδοσιακό χώρο της (Προπύλαια), αλλά στην Ομόνοια με το ΠΑΜΕ! Προτίμησαν να διασπάσουν το κίνημα και να έχουν δυο συγκεντρώσεις. Όταν τους αναφερόταν ότι στα Προπύλαια συγκεντρώνεται και η ΠΟΣΔΕΠ, απαντούσαν ότι είναι συμβιβασμένη. Κι ας είχαν ψηφίσει για τη συγκέντρωση της ΠΟΣΔΕΠ και οι δυνάμεις του Περισσού.

Αυτή την εβδομάδα έγιναν πάλι συνελεύσεις και άρχισε να διαμορφώνεται ένα αγωνιστικό κλίμα. Οι δυνάμεις της ΠΚΣ-ΚΝΕ όπου έβλεπαν ότι δεν τις παίρνει αποχωρούσαν από τις συνελεύσεις για να μην έχουν απαρτία. Οπου εκτιμούσαν ότι έχουν πιθανότητες, συμμετείχαν με ένα πλαίσιο που είχε ως κεντρική πρόταση συμμετοχή στην απεργία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στις 10 Δεκέμβρη και στη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ! Ετσι, είτε βοηθούσαν τις ΔΑΠ-ΠΑΣΠ να πάρουν τη συνελευση, είτε έχαναν πανηγυρικά από το «μπλοκ των καταλήψεων», όπως συνέβη σε δεκάδες σχολές που τελούν ήδη υπό κατάληψη. Εγραφε ο «Ριζοσπάστης», κατηγορώντας το «μπλοκ των καταλήψεων», την περασμένη Πέμπτη: «Θυμήθηκαν τώρα τάχα τα ΚΕΣ και κάποιους νόμους για την ανώτατη εκπαίδευση, απομονώνουν αυτά και οργανώνουν σήμερα στην Αθήνα σχετικό "χάπενινγκ"».

Το «χάπενινγκ» είναι η πανελλαδική συγκέντρωση στην Αθήνα που αποφασίστηκε από δεκάδες φοιτητικές συνελεύσεις. Είναι η προσπάθεια να συγκροτηθεί και πάλι ένα μαζικό αγωνιστικό ρεύμα, σε μια περίοδο που κρίσιμα προβλήματα μπαίνουν μπροστά στο φοιτητικό κίνημα. Εμποδίζουν τις συνελεύσεις να πάρουν αποφάσεις, μιλούν με περιφρόνηση και χλευασμό για τα φλέγοντα αιτήματα του κινήματος («τα ΚΕΣ και κάποιοι νόμοι!»), σπέρνουν απογοήτευση και πτωπάθεια. Ποια είναι η αντιπρότασή τους; Πάμε στην πορεία του ΠΑΜΕ! Τάχαμου για να κάνουμε πράξη την ενόπτη φοιτητών-εργατών. Λες και αν το φοιτητικό κίνημα ξανάβγαινε στο δρόμο δεν θα συναντιόταν «εν τοις πράγμασι» με κάθε αγωνιστικό κομμάτι των εργαζόμενων.

Στην πραγματικότητα, αυτό που ζητούν από τους φοιτητές είναι να παρατήσουν κάθε αγωνιστική προοπτική (γι' αυτό, άλλωστε δεν ενώνονται με το «μπλοκ των καταλήψεων») και να μετατραπούν σε χειροκροτητή του Περισσού και νεροκουβαλητή της εκλογικής του στρατηγικής. Γιατί αυτή –και μόνο αυτή– την εκλογική στρατηγική υπηρετούν οι φιάστες του ΠΑΜΕ. Και στους εργαζόμενους ένα είναι το κήρυγμα του Περισσού: οι επιμέρους αγώνες είναι αναποτελεσματικοί, σημασία έχει ν' αλλάξουν οι πολιτικοί συσχετισμοί (στις εκλογές).

Το πολιτικό «καπέλωμα» εν προκειμένω είναι το έλασσον. Το μείζον είναι η υποταγή στο σύστημα.

Π.Γ.